

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Slisal sem hudomušno pripombo, da sneg ne merimo več po debelini, niti ne po dolžini, zdaj štejemo le še posamezne snežinke. No, belilo (ne titanovo) na travnikih nas spominja vsaj na to, da smo še v zimskem času. Vsi se tega ne zavedajo. Zgnetena pločevina na štirih kolesih na dvoriščih avtokleparskih delavnic nas pouči, da imajo nekateri vozniki več moči v desni nogi, kot pameti v glavi. Opozorila in prošnje ne zaležejo kaj prida. Tudi med nami ne! Nekateri bralci pisma, ki jih pošiljate na naš naslov, »pozabite« podpisati. Ne bo odveč, da še enkrat pribijemo: veseli smo vaših pisem, nanje radi odgovarjamo ali jih objavljamo. Toda, če se vam mi predstavimo, potem je vsaj olikano, da to stori tudi »zvesti bralec«. Sicer imam dovolj veliki koš, ki ga — mimogrede — vsak dan sproti praznimo tako, da z odmetavanjem anonimnih pisem ne bo težav. Mnogo kdaj pa jih je le škoda za koš!

VAS UREDNIK

17. stran: TITO POKROVITELJ BAI — 13. stran: VOJNIŠKE DIAGONALE

KAŽIPOT IN POTA

Bogastvo sklepov in razprave na peti seji centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije je v tem, da usmerjajo v kažipot in na pota neposredne prakse v razreševanju problemov družbenega razvoja. Bogastvo že posebej zato, ker smo v tem aktualnem političnem trenutku ocenili in opredelili kurs sedanje in prihodnje aktivnosti ja uveljavljanje družbenopolitičnih organizacij. Ne teoretične in načelne opredeljene njihove vloge — to so storili že kongresi Zveze komunistov — temveč njihove konkretne uveljavitve in učinkovitosti. To pa smo zmogli predvsem zato, kar je v pripravi na peto sejo centralnega komiteja sodelovalo članstvo Zveze komunistov pa tudi drugih družbenopolitičnih organizacij in še zato, ker smo prizadevanja za krepitev in razvoj ZK vsebinsko povezovali z našim bojem za izgradnjo socialističnih samoupravnih odnosov.

Zdaj bo tudi ocena v družbeni praksi lažja. Iz dveh vidikov. Po eni strani zato, ker gradivo s seje omogoča primerjalno oceno idejno političnih razmer v različnih sredinah in ravneh, tako v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih kot tudi v oblikah družbenega in političnega povezovanja. Na drugi strani pa ta ocena omogoča preverjanje poti, oblik, načinov in stopnje doseženega v uveljavljanju družbene vloge Zveze komunistov v boju za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov.

Ne stremimo za tem, da zapišemo natančno oceno kje smo na širšem celjskem območju v uresničevanju razvoja socialističnih samoupravnih odnosov, kajti take celovite ocene niti nimamo, niti jo zmoremo na tem prostoru podati. Opozorimo pa lahko na nekatere premike, ki so še bili doseženi in na stara stanja, ki jih še premagujemo. Na primer, odnos do dohodka. Ves ta čas po uveljavitvi ustave so se komunisti, sprva posamezniki, zdaj že v vse večjem, prevladujočem številu spoprijemali z zastarelo zavestjo delavcev v združenem delu in s skupinsko lastninskim obnašanjem nekaterih temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter posameznikov, ki so skušali zanikati družbeno naravo dohodka. Ta bitka komunistov ni bila in še zdaj ni lahka, kajti v bran se je postavljala demagogija, največkrat prefinjena in v politično neizobraženih sredinah sprejemljiva za množice, razširjenih gesel med delavci, da jim »nekdo izven združenega dela« odvzema dohodek in še vse drugo. Ne rečemo, da je bitka še dobljena. Ne, toda borcev je zdaj mnogo več. Pa tudi okoli zaprtosti in pojavi lokalizmov so pretreseni in nagriženi po širše zasnovani družbenopolitični akciji.

Političnemu organiziranju in sistemu samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja je bila posvečena precejšnja pozornost in politična aktivnost. Posebej to moramo reči za organiziranje delegatskega sistema in funkcioniranja delegatsko sestavljenih skupščin družbeno političnih skupnosti. Ocene, ki so jih lansko leto obravnavali v vseh občinah opozarjajo na dvojje: organizirana je delegatska zasnova odločanja, sporazumevanja in dogovarjanja, zdaj je potrebno skrbeti za vsebinsko poglobljanje delegatskega dela. Od načina obveščanja pa do obravnavanja in oblikovanja stališč v samoupravni bazi in do sporazumevanja in odločanja bodisi na ravni občine ali na drugih ravneh. V tej smeri, kar zadeva krajevne skupnosti, so prav tako storjeni pomembni koraki političnega organiziranja delovnih ljudi in občanov po vaseh, zasekih, ulicah, stanovanjskih blokih itd. Poleg tega da je bilo iz prenekaterih večjih krajevnih skupnosti ustanovljenih več manjših, so tudi znotraj njih ustvarjeni organizacijski pogoji za oblikovanje najbolj neposrednih pristnih interesov krajanov. Premalo pa smo še uveljavili te oblike, mnogokdaj tudi po krivdi nespodbujenega interesa pri krajanih, kar bi zlasti lahko rekli za mestna območja. Pa vendar nekatere novejšje izkušnje že kažejo, da narašča interes tam, kjer je prevladalo spoznanje, da najosnovnejših in drobnih vprašanj nihče ne bo urejal, če ne bodo ljudje v zasebku, v ulici tega sami storili.

Teh nekaj primerov, ki kažejo na uveljavljanje novih odnosov pa nas pouči še o nečem. Premiki, ki so bili doseženi od starega k novemu terjajo in omogočajo hkrati, da v prihodnje hitreje dosegamo družbenoekonomsko preobrazbo. Na to pa nas je opozorila in zadolžila peta seja centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije.

BOJAN VOLK

Minulo nedeljo sem preživel med ljubenskimi lovci. Prijetni fantje so in ena najbolj delavnih in resnih lovskih družin. Zato bomo pripravili v prihodnji številki reportažo z nedeljske jage na divje prašiče! Naj na začetku izdam skrivnost, da nismo ujeli nobenega, čeprav se je pred puškami podilo kar šest kosmatincev. Enega je oplazil strel, pa se je najbrž zaklel, da ne bo prišel v roke lovcem in je tako tudi storil. Objektiv pa je ujel tale značilni prizor in čudovito sožitje: dve zvesti prijateljici — puško in steklenico domače kačje slane. Čigav je nahrbtnik, pa naj ostane skrivnost, lovci itak vedo!

Foto: DRAGO MEDVED

ZA 8. MAREC

ČETRTEČ NA MORJE

Medtem ko smo v prejšnji številki napovedali bolj »v oblakih«, da nekaj pripravljamo za 8. marec, dan žensk, bomo tokrat že bolj konkretni. Povedati pa moramo, da smo prvo pismo že dobili in sicer od Alojzije Zabavnik iz Tabora, ki je takoj »pogrnjala« za kaj gre.

Gre za naš tradicionalni izlet, katerega pripravljamo vsako leto ob prazniku žensk in to izključno za kmečke ženske, ki nimajo skoraj nobenih možnosti, da bi ob svojem naporu delu kdaj videle morje in okusile, da je morje resnično slano. Letos bo to že naš četrti izlet. Prvič smo »sto rož« popeljali v Portorož in Po stojsko jamo, drugič v Lipico in Koper, lani pa najdlje in to za skoraj dva dni v hotel EDEN v Rovinj. Kam bomo šli letos, naj ostane za nekaj dni še skrivnost. Verjemite, bo pa tako prijetno, kot prejšnja leta, če ne še bolj.

Zaenkrat povejmo samo to, da bo tudi letos izlet dvodnevni, zanj bo treba odšteti 150 din, popeljali bomo okoli sto kmečkih žensk in to izključno tistih, ki še niso bile na morju. V naši redakciji obstajajo spiski prejšnjih izletov, tako da kakšne »prevare«, kot lansko leto, ne bo mogoče. In še to: ob prijavi ne pošiljajte denarja, ampak na kartico ali v pismo samo napišite svo točen naslov. Če se vas bo prijavilo več kot sto, bomo žrebali in vse srečne kmečke ženske o tem obvestili. Pričakujemo vaše prijave! K našemu naslovu pripišite: Izlet kmečkih žensk!

MARIJAN BRECELJ V ŽALCU

TUDI V TOVARNAH

V ponedeljek je obiskala občino Zalec skupščinska delegacija na čelu s predsednikom slovenske skupščine Marijanom Brecljem. Poleg njega so se obiskali v občini Zalec udeležili še podpredsednik Skupščine Slovenije Vladimir Logar, član predsedstva Socialistične republike Slovenije Tone Bole in predsednica zbora slovenskih občin Mara Zlebnik.

Dopoldne so v prostorih Kmetijskega kombinata Hmeljarstvo pripravili razgovor o nekaterih aktualnih vprašanjih žalskega gospodarstva in delovanju delegatskega sistema. Predstavniki občinske skupščine, izvršnega sveta in nekaterih organizacij združenega dela so goste seznanili s tem, da ta po številu prebivalstva in po velikosti ena največjih slovenskih občin, dosega v zadnjih petih letih zares dobre rezultate gospodarjenja. Še posebej velja to za lansko leto, ko so delovno storilnost povečali za pet odstotkov, osebni dohodki pa so počasneje naraščali kot družbeni proizvod. Realna rasti družbenega proizvoda je v lanskem letu znašala devet odstotkov, v naslednjih petih letih pa naj bi rastle po stopnji 10,2 odstotka letno.

Goste so nato seznanili s težavnim stanjem na področju kmetijstva. Osnovni problem je v tem, da so cene proizvodnih stroškov in prodajne cene neusklajene. Zanimivo je podatek, da so se cene repro materialov v zadnjih letih povečale kar za okrog 250 %, medtem ko so cene kmetijskim pridelkom ostale skoraj nespremenjene. Še posebej se to odraža pri hmeljarstvu, torej ni čudno, da so hmeljarji v Savinjski dolini v zadnjem letu opustili kar 50 hektarjev hmeljišč, v Sloveniji kar 130 hektarjev.

Takšno stanje na področju kmetijstva povzroča tako ekonomske kot številne socialne probleme, povečujejo pa se razlike med kmetijskimi in industrijsko razvitimi občinami. Predstavniki žalske skupščine so poudarili, da postaja to vse pomembnejše vprašanje, ter da stanja v kmetijstvu ni moč reševati več skozi proračune. Nujne so sistemske rešitve v okviru Socialistične republike Slovenije.

Med težavami, ki so jih naštevati na razgovoru so omenili tudi prevelike zahteve republikanskih samoupravnih interesnih skupnosti v škodo občinskih samoupravnih skupnosti, poudarili pa so, da je med njimi še premalo povezave in sodelovanja.

Zanimivo je bilo vprašanje, ki ga je zastavil član predsedstva Socialistične republike Slovenije, kakšno je sodelovanje med občinami v celjski regiji. Predstavniki žalske občinske skupščine so poudarili, da le to ni najboljša, ter da obstajajo težnje, naj bi

spodnja Savinjska dolina ostala takšna kakršna je. Torej naj bi bila nekakšen rezervat za delovno silo celjske in velenjske občine. Sicer pa to sodelovanje ovira tudi to, da nekatere stvari v regiji ne delujejo tako kot bi morale. Lep primer za to je na primer regijski Zdravstveni dom v Celju, pa tudi Delavska univerza iz Celja je posvečala premalo pozornosti izobraževanju delavcev, tako da so v Zalcu morali jeseni spet ustanoviti Delavsko univerzo. Seveda sta to le dva primera, lahko pa bi jih še naštevali.

Marijan Breclj je nato poudaril, da takšno sodelovanje med občinami v celjski regiji kot je sedaj ne bo nobenemu koristilo. Ureditev tega problema pa ni samo stvar republikanske skupščine, pač pa vseh političnih organizacij, ki bodo v svoje delo slej ko prej morale vključiti tudi tako pomembna vprašanja kot je sodelovanje med občinami. Poudaril je še, da takšno seznanjanje z dogajanjem v neki občini brez dvoma precej pripomore k boljšemu sodelovanju med republikansko na eni ter občinskimi skupščinami na drugi strani.

V nadaljevanju je Vlado Gorišek, predsednik žalske občinske skupščine podal nekaj misli o delovanju delegatskega sistema v žalski občini. Tako je med drugim opozoril na problem, da delegacije zbora združenega dela premalo sodelujejo s samoupravnimi organi ter da premalo poznajo problematiko svojih organizacij združenega dela. Zanimiv je bil podatek, da je med vsemi zbori pravzaprav najmanj aktiven prav družbenopolitični zbor, kjer je tudi udeležba najslabša, največkrat pa je ta zbor tudi nesklepčen. Kritično pa je Vlado Gorišek ocenil tudi delegacijo zasebnih obrtnikov ter opozoril na problem, da so delegati iz dislociranih obratov v bistvu izključeni iz delovanja delegatskega sistema. Ob koncu razgovora si je predsednik Skupščine Socialistične republike Slovenije v spremstvu s svojimi sodelavci, predstavniki občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in organizacij združenega dela ogledal še živinorejsko farmo v podlogu, SIP Sempeter ter tovarno nogavic na Polzeli.

JANEZ VEDENIK

AKTUALNO V KONJICAH

O SAMOZAŠČITI

V konjski občini so zastavili v prvih dneh letošnjega leta vrsto nalog, od katerih velja še posebej omeniti tiste s področja družbene samozastite. Pred dnevi je o sklopu vprašanj v zvezi z družbeno samozastito razpravljali na razširjeni seji tudi občinski komitei Zveze komunistov, ki je sprejel tudi več sklepov kot vodilo za bodoče delo na tem področju. Dejstvo je namreč, da o področju družbene samozastite vse premalo govorimo, da tako delavci v tozd kot tudi občani v krajevnih skupnostih premalo vedo o konkretnih nalogah s področja družbene samozastite. Dogaja se, da v tozdih in krajevnih skupnostih ne ločijo med področjem sploš-

nega ljudskega odpora in področjem družbene samozastite ter imenujejo v odbore za družbeno samozastito kar člane odborov za SLO, češ, saj to je tako eno in isto področje dela. Pa vendar so v konjski občini že junija lani sprejeli delegati občinske skupščine družbeni dogovor o družbeni samozastiti, ki so ga podpisale tudi družbenopolitične organizacije, organizacije združenega dela in krajevne skupnosti v občini. A ostalo je le pri dogovoru. Zadnja seja občinskega komiteja Zveze komunistov pa je z vrsto sklepov globoko posegla na to še kako pomembno področje družbene aktivnosti. Med drugim so člani komiteja sprejeli

sklep, da morajo družbenopolitične organizacije storiti vse za verifikacijo področja družbene samozastite med vsemi delovnimi ljudmi in občani. Zato bo moral izdelati center za družbenopolitično izobraževanje pri Delavski univerzi potreben program predavanj o varnostni kulturi, ki se jih bodo udeležili številni konjski občani. Nadaljni sklep komiteja je bil tudi ta, da morajo učni programi višjih razredov osnovnih šol vključevati predavanja v družbeni samozastiti. Kajti zelo pomembno je, da se varnostne kulture navzamejo prav mladi ljudje, ki jo bodo spoštovali in negovali le v primeru, če jo bodo razumeli in tudi sprejeli.

D. S.

VIZA — POGOJNO

Pretekli teden je v Celju predsedstvo občinske konference SZDL razpravljalo o osnutku družbenega dogovora o družbeni samozastiti v občini in o načinu javne obravnave. Hkrati se je predsedstvo odločilo, da bo vprašanja družbene samozastite obravnavala problemska konferenca, ki bo predvidoma ob koncu prihodnjega meseca. Predsedstvo je obravnavalo tudi predlog za ustanovitev kluba samoupravljalcev in ga podprlo. Podalo pa je k vsebinskim izhodi-

ščem več tehničnih pripomb in opozoril, saj vsebinska zasnova, po mnenju predsedstva kaže na nerazumne naloge med klubom in sindikati. Člani so zlasti spraševali za smisel, da skrb za ožimnico, rekreacijo, gradnjo delavskega doma, kulturno dejavnost itd. prenašajo na klub samoupravljalcev, ki prav zaradi tega zgublja utemeljenost in dobiva medlost v določanju nalog. Sicer pa je ideja vizo prejela, vendar pogojno.

VARNO ČEZ CESTO

CELJE — ČUPRIJA — DOBOJ BODO NADALJEVALI SODELOVANJE

Na pobudo občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij je bilo v sredini novembra lani v Celju zanimivo srečanje najvidnejših predstavnikov družbenopolitičnega in gospodarskega življenja treh pobratenih občin: Celja, Čuprije in Doboja. Na posvetovanju, ki so ga povezali z obiski in razgovori v delovnih organizacijah v Celju, so predvsem proučili možnosti za nadaljnje sodelovanje treh pobratenih občin na gospodarskem področju. Ze prva ocena je opozorila, da obstajajo realni pogoji za poglobljeno gospodarsko sodelovanje, pa tudi za tesnejšo povezavo na drugih področjih.

V tem smislu so izdelali tudi osnutek dokumenta o nadaljnjem sodelovanju treh pobratenih občin in v njem nakazali konkretne naloge in možnosti za skupno obravnavanje in reševanje nekaterih nalog.

V nadaljnjem bo delo na skupnem področju vodil poseben odbor, ki ima v prvem letu obstoja svoj sedež v Celju. V njem sta po dva predstavnika iz vsake občine. Prvi predsednik odbora za skupno delo treh pobratenih občin je postal Risto Gajšek, član izvršnega sveta celjske občinske skupščine. Poleg njega je v njem še Franc Gazvoda, namestnik sekretarja komiteja občinske konference ZK, prav tako v Celju.

MB

TRI ŠENTJURSKKE

Klub radioamaterjev je v šentjurski občini tik pred ustanovitvijo. Edina ovira so še prostori, ki bi jih mladinci radi našli v Šentjuru.

Zanj so mladinci zelo ogreti, je pa tak klub izredne važnosti tudi v splošnem ljudskem odporu, zato se bodo v Šentjuru potrudili, da klub radioamaterjev zaživi. Šentjurska občina je namreč ena izmed osmih slovenskih občin, ki tega kluba še nima.

Pri koordinacijskem odboru SZDL je stekel akcijski program za družbeno samozastito, ki ga bodo obravnavale vse krajevne skupnosti, interesne skupnosti in družbenopolitične organizacije. Na podlagi razprave bodo oblikovali samoupravni sporazum, ki bo točno določil posamezne naloge družbene samozastite v občini.

V kmetijskem kombinatu Šentjur je bila pred kratkim ustanovljena osnovna organizacija ZSMS. Ima 27 članov, njen predsednik pa je postal Slavko Horvat. V tej organizaciji so zajeti mladinci in mladinke iz tozda skupne službe in tozda trgovine.

Z. S.

JANKO MELANŠEK

Približno pred petnajstimi leti je bilo malo ljudi, ki ne bi poznali Janka Melanška iz Zalca. Prav verjetno pa se ga bodo spomnili vsi tisti, ki so tista leta hodili na zabave, plese in poslušali radio, skratka tisti, ki so se večsah zanimali za zabavno glasbo.

Danes je 37-letni Janko je pričel že zelo zgodaj. Ze kot 12-letni fantič je smel na Radiu Ljubljana, kjer mu je Avgust Stanko dejal: »Le tako naprej pa se bova večkrat srečala.«

Ker se takrat mladi ni so imeli takšnih možnosti, da bi se lahko glasbe učili v glasbenih šolah, je Janko še naprej posedal sam s harmoniko in razglabljal skrivnosti glasbe. Ne bi bil mlad, če mu ne bi postala vseč zabavna glasba, ki je bila moderna tiste čase — dixieland. Pri DKPD »Svoboda« Zalec je ustanovil ansambel COMBO 7, ki je kmalu postal eden najboljših ansamblov v Savinjski dolini. Poleg dela z ansamblom pa je Janko takrat pričel tudi skladati. Na prvi festival Slovenske popevke, na Bledu, je poslal skladbo Savinjska idila, ki je žal komisija festivala ni sprejela. Vendar Janko, prepričan v svoje delo, odide k Mariu Rijavcu. Ta je skladbo takoj priredil

za Ljubljanski jazz ansambel, zapela pa jo je Marjana Deržaj. Prvi in hkrati največji uspeh Janka je bil tu. Prav tiste dni po prvem festivalu Slovenska popevka Savinjska idila prekosila v priljubljenosti in popularnosti vse melodije, tudi festivalne. Bila je kar pet tednov prva v radijski oddaji — Izberite melodijo tedna.

Poleg te popevke pa se bo marsikdo spomnil še — Vrni se Lilijana, San jesenske noči, Lidija. Moje slovo in drugih. Za vse popevke je tudi besedila napisal sam. Pravi pa, da bi napisal še več popevk, če bi imel dobrega pisca besedil, ki pa jih še danes ni veliko.

Povrnimo se k ansamblu. Zanj so takrat zvedeli tudi v Ljubljani ter ga povabili na avdicijo za igranje na domaških plesih, ki jih je vodil znani plesni učitelj Jenko. Od 12 najboljših slovenskih ansamblov je bil izbran prav Combo 7. »Zelo lepa so bila ta leta,« se spominja

OBRAZI

Janko, »kamor smo prišli gostovat so nas neverjetno lepo sprejeli, pa še to je bilo prijetno, da nismo potrebovali takšnega instrumentarja kot ga potrebujejo ansambli danes. Vselej smo se v avtomobil ali dva, in ko smo izstopili, smo že igrali.«

Pričele so prihajati vabljive ponudbe za igranje v tujini, vendar naprej ni več slo. Vsakdo od članov ansambla je odhajal na svojo pot, ki je večino popeljala izven Zalca in petletne poti dobrega ansambla je bilo konec. Zal pa je bilo konec tudi vsake glasbene dejavnosti Janka Melanška. Poleg službe pri Tehnocomercatorju, kjer je zaposlen kot aranžer, si je izbral namesto glasbe drug hobi. Postal je vnet kinolog (tafnik kinološkega kluba v Zalcu), harmoniko pa je prepuštil svojim sinovom.

R. V.

SINDIKATI

PRED NAMI SO OBSEŽNE NALOGE

Ta teden se bodo iztekale letne plenarne seje občinskih odborov zveze sindikatov. Občinski sindikalni svet pa bo konec meseca sprejel načrt letošnjega dela. Povprašali smo Venčeslava Zalezina, predsednika Občinskega sindikalnega sveta, o pomenu in nalogah sindikata ter o njegovi vlogi v tej organizaciji.

Ze na prejšnjem delovnem mestu, kot direktor splošnih služb, se je Venčeslav Zalezina srečeval s problemi delavcev, zato zdaj laže sledi akcijam sindikata na področju uresničevanja samoupravnih odnosov v združenem delu. Njegove naloge so številne. Skrbeti mora za spoštovanje delavskih interesov, vzpodbujati mora strokovne sindikate k aktivnosti, organizirati mora pomoč sindikatom pri uresničevanju njihovih ustavnih nalog.

Zveza sindikatov je, kot najširša družbenopolitična organizacija delavcev, v okviru svoje dejavnosti usmerjena na vsa področja delovnih in političnih interesov delavcev ter na vse ravni družbenopolitične aktivnosti. Njena osnovna odgovornost je, po sklepih VIII. kongresa ZSS, da deluje na področjih razvijanja samoupravljanja delavcev na temeljih združenega dela, da razvija delovanje samoupravnih interesnih skupnosti, uveljavlja samoupravno delavsko

Venčeslav Zalezina

kontrolno in delovanje delegatskega sistema. Zveza sindikatov deluje tudi na področju produktivnosti in dohodka, bori pa se za potrjevanje socialne varnosti in odpravljanje socialnih razlik, reševanje stanovanjskih vprašanj, kulturnega udejstvovanja delavcev, vzgoje in izobraževanja, ljudske obrambe in samozastite ter sindikalne organiziranosti in kadrovske politike. V temeljnih organizacijah združenega dela vršijo predstavniki sindikata pogovore o delovanju splošnih delegacij in delegacij za zbor združenega dela. Razpravljajo o vsebini zakona o združenem delu, ki bo sprejet v začetku marca, ter o uvažanju in delovanju samoupravnih delovnih skupin, kot oblike poglobljenega samoupravljanja. Zveza sindikatov se bo angažirala tudi v klubih samoupravljalcev, katerih naloge bodo izmenjava samoupravnih izkušenj pri razvijanju metod samoupravne prakse, družbenopolitično usposabljanje samoupravljalcev in svetovalna ter strokovna pomoč samoupravljalcem. Klub bo služil za izmenjavo mnenj o ostalih vprašanjih, ki zadevajo delavca.

upravnih odnosov. Vključena je v delovanje delegatskega in samoupravnega sistema. V temeljnih in drugih organizacijah združenega dela se bori za izboljšanje delovanja delegacij, kot temeljne oblike delovanja samoupravljalcev. Vključena je tudi v stabilizacijska prizadevanja.

Konec meseca bo občinski svet sprejel letošnji načrt dela. Delovanje sindikata bodo vnesli v borbo za razvijanje samoupravljanja, delovali pa bodo tudi na področju družbenoekonomskih odnosov, socialne politike, izobraževanja sindikalnih delavcev, rekreacije in oddiha, na področju obveščanja, ljudske obrambe in samozastite ter sindikalne organiziranosti in kadrovske politike. V temeljnih organizacijah združenega dela vršijo predstavniki sindikata pogovore o delovanju splošnih delegacij in delegacij za zbor združenega dela. Razpravljajo o vsebini zakona o združenem delu, ki bo sprejet v začetku marca, ter o uvažanju in delovanju samoupravnih delovnih skupin, kot oblike poglobljenega samoupravljanja. Zveza sindikatov se bo angažirala tudi v klubih samoupravljalcev, katerih naloge bodo izmenjava samoupravnih izkušenj pri razvijanju metod samoupravne prakse, družbenopolitično usposabljanje samoupravljalcev in svetovalna ter strokovna pomoč samoupravljalcem. Klub bo služil za izmenjavo mnenj o ostalih vprašanjih, ki zadevajo delavca.

Venčeslav Zalezina je poudaril, da razen preobremenjenosti nekaterih članov, občinski sindikalni svet nima večjih problemov. »Priča smo močni družbeni aktivnosti. Delavci kažejo izredno zanimanje pri obravnavanju vprašanj,« je dejal tovariš Zalezina. Občinski sindikalni svet se bori tudi za večjo javnost sindikalnega dela. Izdajajo Informacije, za katere upajo, da bodo tedenske. Dobile jih bodo vse osnovne organizacije sindikatov, ki bodo morale o njihovi vsebini obvestiti svoje članstvo. Na koncu razgovora je Venčeslav Zalezina dejal, da morajo biti sindikati aktivni na področju območnega družbenega dogovarjanja, povečati pa morajo tudi stike z domačo in proučiti vprašanje njihove vrnitve.

VIDA SPENDL

KONJICE: NALOGE KOMUNISTOV

Danes ob 10. uri se bo pričel v Slovenjskih Konjicah celodnevni seminar za člane občinskega komiteja zveze komunistov, člane medobčinskega sveta ZKS, predsednike komisij pri občinskem komiteju ter sekretarje osnovnih organizacij in aktivov ZKS. Na seminarju bo o aktualnih nalogah komunistov po 5. seji CK ZKS govoril Janez Zahraštnek, sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje, o prizadevanjih za gospodarsko stabilizacijo ter o neposrednih nalogah zveze komunistov pa Jure Pokorn, član ekonomske komisije pri CK ZKS.

D. S.

MARKSISTIČNA KNJIŽNICA V CELJU

Kot vse kaže bomo v Celju dobili v okviru Osrednje knjižnice oddelek za marksistično literaturo. Minuli teden je bil namreč na pobudo marksističnega centra pri občinskem komiteju ZK Celje in Osrednje knjižnice delovni posvet s predstavniki družbenopolitičnih organizacij celjske občine in kulturne skupnosti. Na delovnem posvetu so se omenjeni predstavniki dogovarjali o vprašanjih skupne in organizirane nabave, postavitve in izposojanja marksistične literature v Celju. Sprejeti so bili naslednji sklepi: najprej je treba ugotoviti koliko in kakšno literaturo že imamo, pripraviti je treba pregled literature, ki jo bo treba nabaviti in pripraviti je treba ustrezno obliko družbenega dogovora za financiranje te široko zastavljene, a še kako potrebne dejavnosti v Celju. Povpraševanje po marksistični literaturi je vedno večje, vedno več je seminarjev, politične šole že delujejo, z družboslovjem se delovni ljudje vedno bolj srečujejo pri svojem delu in študiju, zato bo novi oddelek (v nekdanji čitalnici oddelka za odrasle na Slandrovem trgu) še kako dobrodošel. Po predvidevanjih naj bi njegovo delo zaživel najpozneje do prvega maja, ko bomo praznovali tudi 30-letnico Osrednje knjižnice. Oddelek bi bil najlepše darilo celjskega združenega dela graditvi samoupravnega socializma — tega pa si ne moremo zamisljati brez klasične in predvsem sodobne marksistične literature. Posnetek s posveta, ki ga je vodil ravnatelj Osrednje knjižnice v Celju Ivan Seničar.

DRAGO MEDVED

ŽALEC

PRIZADEVNO DELO

Starši in vzgojitelji prav gotovo poznajo delo Zveze prijateljev mladine občine Zalec, saj so njene naloge in njene dejavnosti močno povezane z vzgojnim delom.

Akcije občinske zveze prijateljev mladine so usmerjene predvsem v dejavnost pionirskih organizacij na šolah ter izven njih. Sem štejemo tudi razna tekmovanja povezana z učnim programom, Veselo šolo, Jugoslovanske pionirske igre in druge svobodne dejavnosti, pohode in proslave, praznovanja otroških in mladinskih praznikov ter drugo.

K dejavnosti občinske zveze prijateljev mladine spada tudi organizirano izobraževanje otroka oziroma mladostnika, ter mu lahko laže svetujejo in ga vodijo. Ena izmed pomembnih akcij občinske Zveze prijateljev mladine je prav gotovo letovanje otrok v medobčinskem letovišču v Izolji, ki ga vsako leto organizira skupno s socialno službo. Leto za letom letuje ob morju na desetine otrok, predvsem socialno in zdravstveno ogroženih, ki bi jim sicer starši težko omogočili bivanje na morju.

Poleg številnih otroških praznikov, ki se vrste skozi vse leto, je vsekakor najbolj težko pričakovano in tudi razigrano praznovanje novoletne jelke. Prihod dedka Mraza so v vzgojnih zavodih, šolah in društvi prijateljev mladine vsako leto skrbno pripravljali. Zal pa se je dogajalo, da je večinoma o tem, kako razkošen bo kje dedek Mraz, odločalo finančno stanje organizatorjev. Nekateri otroci so bili obdarovani dvakrat, spet nekateri pa niti enkrat.

Končno je vendarle zmaga la misel, da o socialistični vzgoji ne smemo le govoriti, ampak moramo socialistično tudi ravnati. Občinska zveza prijateljev mladine občine Zalec je skupno z občinskimi

družbenopolitičnimi organizacijami dosegla, da so delovne organizacije podpisale občinski družbeni dogovor o financiranju novoletnega praznovanja. Organizacijo prireditve sta prevzela pionirska komisija pri Zvezi prijateljev mladine ter vzgojno varstveni zavod iz Zalca, ki sta dobro sodelovala s krajevnimi organizacijami prijateljev mladine. Po vseh šolah in krajih so bila novoletna praznovanja od 27. do 30. decembra, program pa so pripravili vrtci in šole pod vodstvom vzgojiteljic, staršev in učiteljev. Dedek Mraz je tako prišel v vsak kraj in v vsako šolo, obdarjenih pa je bilo 2300 šolarjev od prvega do četrtega razreda in 3200 predšolskih otrok, v paketih, ki so veljali po 40 dinarjev so bile igrače, knjige, slaščice, za šolarje pa tudi šolske potrebščine. Morda zaradi prekratkega roka za organizatorje tako masovne obdarit-

ve vsebinsko niso vseh zadovoljili, a bistveno je to, da letošnji dedek Mraz ni delal razlik med otroki. To pa je vsekakor stvar, ki jo je uspelo uresničiti šele v lanskem letu in morda še ni došla prodaja v zavest posameznikov.

Občinske zveze prijateljev mladine kot tudi krajevna društva se bodo v prihodnje lahko na novoletno praznovanje boljše pripravili, saj jim bodo letošnje izkušnje precej pomagale pri nadaljnjem delu. V žalski občini si bodo še posebej prizadevali za to, da bodo društva prijateljev mladine zaživel v vseh tistih krajih, kjer sedaj še ne delajo. Pri tem bodo morale precej pomagati krajevne organizacije SZDL.

Ob koncu pa še nekaj. Vsem, ki so prvič pripravili enotno obdaritev otrok ob Novem letu gre za njihovo delo vsa pohvala.

JANEZ VEDENIK

KONJICE: GRADNJE

V konjiški občini so že lani ugotavljali, da uspevajo referendumski program uresničevati le v polovičnem obsegu. Zato so se na začetku leta domenili, da bi z dodatnimi viri sredstev uresničili dogovorjeni program. V teh dneh tako potekajo priprave za izdelavo osnutka samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za družbeni standard. Po sporazumu bi organizacije združenega dela namensko združevale iz sredstev amortizacije 4 odstotke za objekte družbenega standarda, iz ostanka dohodka 3 odstotke, vsa ostala sredstva, ki bi jih predvidel sporazum, pa bi pritekala iz samoprispevka občanov. Tako bi v občini zbrali milijardo in dvesto milijonov starih dinarjev, od tega bi ob odšteti obveznosti ostalo okrog 800 milijonov dinarjev lastnih sredstev. V Konjicah menijo, da bi lahko iz teh sredstev dokončno uredili šolo Dušana Jereba, obnovili kulturna domova v Ločah in Tepanju, uredili športni park v Konjicah, obnovili bazen v Konjicah ter nekaj sredstev namenili tudi za asfaltiranje ceste na Gorenje. Omeniti velja, da v vsoto sredstev, ki jih predvideva sporazum, niso zajeta sredstva, ki jih za investicije namenijo samoupravne interesne skupnosti. Tako bi v konjiški občini kljub strogim predpisom lahko še v naslednjih letih nadaljevali z izgradnjo objektov družbenega standarda, za katere so zainteresirani vsi delovni ljudje in občani.

D. S.

Zirija za podelitev priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda pri

Občinski konferenci SZDL Celje

razpisuje

na podlagi 5. člena Pravil Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Celje

ZA LETO 1976 — 15 PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE

Priznanja bodo podeljena ob obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte aprila 1976.

Priznanja OF so namenjena posameznikom, družbenopolitičnim in družbenim organizacijam ter skupnostim za posebne dosežke na področju

- razvijanja, poglobljanja in utrjevanja socialistične družbenopolitične ureditve, samoupravnih odnosov in delegatskega sistema,
- uveljavljanja demokratičnih in humanih socialističnih odnosov,
- družbenopolitičnega dela med delovnimi ljudmi in občani, ki je pomembno pripomoglo k uveljavljanju socialističnih in medčloveških odnosov na raznih področjih in oblikah družbenega življenja.

Predloge za priznanja OF lahko pošljejo Ziriji za podeljevanje priznanj krajevne organizacije Socialistične zveze, delovne in druge organizacije, samoupravne skupnosti, društva in občani, do vključno 15. marca 1976. Kasnejših predlogov žirija ni dolžna upoštevati.

Predlogi morajo vsebovati razen kratkega življenjepisa in točnega naslova tudi utemeljitev razlogov, zaradi katerih naj bi predlagani dobili priznanje OF (Posebni formularji za prijave niso predpisani). Predloge je potrebno poslati na naslov

OBCINSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJE

Zirija za podeljevanje priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda Celje, Gledališka 2

LAŠKA PIVOVARNA

NOVE RAZSEŽNOSTI!

Kolektiv pivovarne Laško bo čez dober mesec dni proslavil v lanskem letu segajoče 150 letnico pivovarstva v tem mestu z otvoritvijo novega proizvodnega objekta — polnilnice in skladišč. Poročali smo že, da ta investicija ne povečuje obsega proizvodnje, jo pa po svoje zlahkaj, kolektiv usposablja za prožnejše prilagajanje tržišču, odpravlja pa nočno delo žensk, ki so zvečine zaposlene v tej proizvodnji fazi. Polemik k boljši organizaciji dela ne pomenijo samo nove najsodobnejše naprave, ki zmorejo paletizacijo notranjega transporta, uvedbo tekočega traku s palete praznih na paleto polnih steklenic in to z zmogljivostjo 50.000 steklenic na uro. Poleg steklenic bodo v novi polnilnici polnili kovinske sode za odprto pivo in sicer 80 sodov po 50 litrov na uro.

Velik korak naprej je tudi pridobitev zadostnih skladiščnih prostorov za prazno embalažo in za vskladiščenje piva v steklenicah ter sodih. Na ta način bo zmanjkalo v Laškem dolgih kolon tovarnjakov, ki se v poletnih mesecih postavljajo v vrsto nestrpno čakajočih strank za osveženo pijačo. Staro polnilno linijo bodo prav tako dopolnjeno predstavili v nov objekt in tako omogočili nemoten remont in popravilo zdaj te ali druge polnilnice.

No, pa niso samo prostori in nove naprave edine raz-

sežnosti, ki se pojavljajo v tem kolektivu. Če računamo, da je v minulem letu zaradi vremena, višjih cen, padca kupne moči, v Jugoslaviji padla prodaja piva za 20 odstotkov, potem so se v Laškem še kar dobro odrezali, saj je tu zmanjšanje le 2,5 odstotno.

Ker odstotki bolj malo povedo, jih obrnimo v številke. Gre za milijon hektolitrov piva, kolikor je lani padla pro-

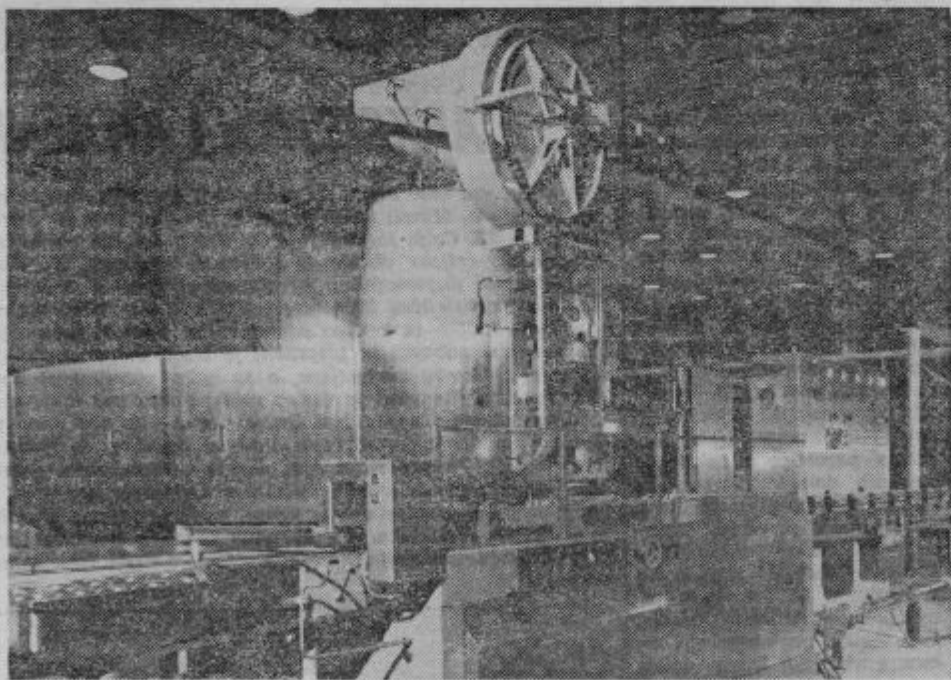
daja v Jugoslaviji — ali za celotno proizvodnjo dveh jugoslovanskih pivovarn.

Manjšo porabo doma je pivovarna deloma nadomestila z izvozom piva in sicer z manjšimi količinami v Italijo, z obetavnimi pa v Avstrijo, predvsem na Korosko in Južno Štajersko. Od junija je laška pivovarna poslala čez mejo okoli 5700 hektolitrov piva, letos pa namerava izvoz povečati za okoli 40

odstotkov.

In ker je pivo treba prodajati takrat ko ga ljudje zahtevajo, je treba pivo vselej imeti. In da bi lahko odgovarjali na povpraševanje tržišča v sezonskem obdobju, so pred letom laški pivovarji sklenili zagristi v nov investicijski podvig in sicer v času, ko se še od prejšnjega napora novogradnje in opremljanja niti ohladili niso.

J. KRASOVEC

ROGAŠKA

PETICIJA ZA CESTO

Vprašanje obvozne ceste v Rogški Slatini ni le vprašanje miru, temveč tudi človeških življenj. Zdraviliška uprava pa tudi vse krajevne družbene politične organizacije vključno s krajevno skupnostjo se že več let borijo, da bi sedanje cestišče prestavili tako, da ne bi več motilo zdraviliških gostov pa tudi ostalih prebivalcev kraja. Ni namreč redkost, da so se na prehodih čez cesto v samem središču Rogške Slatine zgodile težje prometne nesreče.

Republiška cestna skupnost je že pred časom obljubila, da bo gradnjo obvoznice sprejela v svoj osnutek srednjeročnega programa rekonstrukcij in novogradenj republiške cestne mreže za obdobje 1976—1980. Kot vemo, je ta dokument že lep čas med občani, vendar v seznamu cestišč ni obvoznice v Rogški Slatini. Republiška cestna skupnost je torej to točko nameravala ali nehotela izpustiti.

Nedoslodnost republiške skupnosti je bila povod, da so delavci vseh temeljnih organizacij združene ga dela v Zdravilišču Rogške Slatine podpisali posebno peticijo, kjer zahtevajo, da se obvoznica sprejme v prej omenjeni dokument naknadno.

MILENKO STRASEK

KONJICE

300 STANOVANJ

Do konca srednjeročnega obdobja razvoja bodo v občini Slovenske Konjice zgradili 300 stanovanj v družbeni lasti. Osrednji objekt, ki ga bodo pričeli graditi že v letošnjem letu, bo sto stanovanjski blok, katerega investitor gradnje bo samoupravna stanovanjska skupnost. V Konjicah razmišljajo, da bi v spodnjih prostorih bloka uredili tudi knjižnico s čitalnico, kajti sedanji prostori knjižnice so premajhni. Letos bodo v občini dobili 89 družbenih stanovanj, od tega 12 v Vitanju in 75 v Zrečah, vse pa je pripravljeno tudi za pričetek izgradnje petnajststanovanjskega bloka v Ločah. Kako velik delež sredstev namenjajo v konjiški občini za stanovanjsko izgradnjo, govori podatek, ki so ga izračunali v Konusu. Ta organizacija združenega dela bo do leta 1980 investirala preko 10 milijard starih dinarjev v izgradnjo stanovanj, že letos pa bo pričela graditi trinajst vrstnih hišic za svoje delavce. Organizacija je v zbiranje sredstev za stanovanjsko izgradnjo vključila tudi participacijo delavcev. To pomeni, da se delavci po eni strani vključujejo v organizirano in namensko varčevanje, po drugi strani pa organizacija sprošča določen del sredstev, ki jih vlaga v še večje število stanovanj.

D. S.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI

Šmartno v Rožni dolini

razpisuje prosto delovno mesto

TAJNIKA

sveta krajevne skupnosti
Šmartno v Rožni dolini

POGOJI:

- da ima ekonomsko, administrativno ali njeje enako šolo
- da ima delovne izkušnje v samoupravnih ali družbenih organizacijah; zaželeno v krajevni samoupravi,
- da ima moralno politične kvalitete

Osební dohodek zjamčen po družbenem sporazumu in medsebojnem dogovoru.

Nastop delovnega mesta s 1. 2. 1976 ali po dogovoru.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili v roku 15 dni po objavi razpisa oz. do zasedbe delovnega mesta na naslov: Krajevna skupnost Šmartno v Rožni dolini.

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

OGP »REMONT« Celje,
p. o., Cesta na Ostrožno 8

objavlja

na podlagi 7. člena Samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu prosto delovno mesto

VODJE GRADBIŠČA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. da imajo srednješolsko izobrazbo gradbene smeri,
2. da imajo strokovni izpit,
3. da imajo tri leta delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delovnih mestih

Kot poseben pogoj je za objavljeno delovno mesto določeno poskusno delo, ki bo trajalo tri mesece.

Pismene prijave s priloženimi listinami o izpolnjevanju objavljenih pogojev je treba poslati v roku 15 dni po objavi delovnega mesta na naslov: OGP »Remonta Celje, Cesta na Ostrožno 8.

Izbira kandidatov bo opravljena v roku 10 dni po poteku objavljenega roka. Kandidati bodo pismeno obveščeni o izbiri.

ŽALSKKE OZD

SKLADNO PLANIRANJE

Osnutki srednjeročnih razvojnih načrtov OZD predvidevajo 10,5-odstotno realno rast družbenega proizvoda — Udeležba industrije v družbenem proizvodu gospodarstva od 61,7 odstotka v letu 1975 na 67,8 odstotka v letu 1980 — Rast kovinske in kemične industrije — V naslednjih petih letih ne bo bistvenih gospodarskih sprememb — Število zaposlenih po 3,3-odstotni letni stopnji

Osnovna pot žalskega gospodarstva razvoja v letih 1976 do 1980 je začrtana v sprejetem dolgoročnem programu razvoja občine. Le ta zahteva kot najugodnejšo in največjo 10,2 odstotno realno rast družbenega proizvoda.

Osnutki srednjeročnih razvojnih načrtov organizacij združenega dela pa predvidevajo v povprečju 10,5 odstotno rast te kategorije, kar kaže na povsem usklajeno planiranje organizacij združenega dela.

Če vključimo v celoten kompleks še zasebni sektor, bo leta 1980 znašal družbeni proizvod 1.375.296 dinarjev, kar pomeni 9,8 odstotno letno realno rast oziroma počasnejšo rast zasebnega sektorja od družbenega.

Naslednje petletno obdobje ne bo predstavljalo začrtano obdobje forsirane industrializacije, saj se bo udeležba industrije v družbenem proizvodu gospodarstva povečala le za 67,1 odstotka v letu 1975 na 67,8 odstotka v letu 1980.

Razmeroma rahlo povečanje industrije v družbenem proizvodu gospodarstva do leta 1980 pa spremlja pozitivna tendenca hitre rasti kovinske in kemične industrije, pa ne toliko zaradi višje akumulativnosti, kot zaradi občutnega povečanja števila zaposlenih in to predvsem moške delovne sile.

Svojo udeležbo v strukturi gospodarstva bodo povečale še panoge gradbeništva, trgovine in gostinstva ter komunale, kar je v skladu z željeno spremembo strukture

žalskega gospodarstva. Kmetijstvo, gospodarstvo, promet in obrt pa bodo svoj delež do leta 1980 rahlo zmanjšali.

V naslednjih petih letih torej v Žalcu ne bodo pričali bistvenih sprememb gospodarstva. Pomembna sprememba pa bo znotraj panoge industrije ter v panogi trgovine.

Rast celotnega dohodka v obdobju 76—80 kaže, da bodo ob 10,2 odstotni rasti družbenega proizvoda hitreje naraščale kategorije materialnih stroškov, pogodbenih obveznosti, sklada skupne porabe ter sredstev rezerv.

8,4 odstotna rast bruto osebnih dohodkov ob 3,5 odstotni rasti zaposlenih pa predstavlja pravilno razmerje med rastjo družbenega proizvoda in osebnimi dohodki, kar pa se odraža tudi v 10,6 odstotni rasti dohodka za razdelitev. Omenjena rast družbenega proizvoda bo zahtevala seveda visoka investicijska vlaganja.

Planirana investicijska vlaganja bodo pogojila dve pomembni področji prizadevanj. Potrebno bo močno prizadevanje vseh organizacij združenega dela za to, da bodo dosegle 42 odstotkov udeležbe tujih virov v svojih investicijah, treba pa bo doseči tudi maksimalni učinek predvidenih investicij, saj so kapitalni koeficienti močno znižani. Hitra rast družbenega proizvoda v gospodarstvu bo povzročila tudi dokaj hitro rast produktivnosti dela.

Dinamična rast družbenega proizvoda na zaposlenega iz obdobja 1971—1975, ko se je

gospodarska moč občine Žalec skoraj izenačila z republiko, se bo nadaljevalo tudi v letih 1976—1980. 6,8 odstotna povprečna rast družbenega proizvoda na zaposlenega bo omogočila dvig te kategorije od 110.622 dinarjev v letu 1975 na 153.588 dinarjev v letu 1980. Največje povečanje produktivnosti dela bo dose-

gla komunala, pa tudi trgovina in kmetijstvo.

Število zaposlenih se bo večalo po letni stopnji 3,3%. Tako dinamika rasti te kategorije bo že leta 1980 pogojila okoli 1500 novih delovnih mest in sicer pretežno v kovinski in kemični industriji.

Tako se tudi struktura zaposlenih po panogah ne bo bistveno spremenila, le kmetijstvo in promet bosta rahlo znižala svojo udeležbo zaposlenih v gospodarstvu, vse ostale panoge pa bodo z majhno strukturno spremembo svojo udeležbo povečale.

JANEZ VEDENIK

JAVNE NAPRAVE CELJE

ZA LEPŠE MESTO

Priznajmo — delo kolektiva Javnih naprav v Celju ni lahko. Je tisto, ki je vsak dan na »sudar«, tisto, ki doživlja nešteto kritik in tudi ugotovitev, da so celjske ulice umazane, da leži na pločnikih preveč odpadkov, po navadi povežemo z delom te delovne skupnosti. Nikoli ali le malokdaj pa se vprašamo, kaj smo naredili sami, da bi na cestah ne ležali odpadni papirji, vžigalnice, škaflice, drugi odpadki itd.

Naj bo tako ali drugače, v kolektivu se zavedajo svojih nalog, obveznosti, zavežajo tudi slabosti, pomanjkljivosti. In prav je tisto, kar daje kolektivu moč, da se glasi v zadnjem času loteva svojega dela z večjo odgovornostjo. Pa tudi uspešno.

Delo zastavljajo na široki fronti in v želji, da bodo naleteli na razumevanje posoda, kamor koli bodo potrkali. Navsezadnje gre za javno delo. In če bodo na takšno razumevanje tudi v resnici naleteli, potem bo odpadel občutek, da so tu in tam zapostavljeni.

Hvaležna je odločitev, da se bodo lotili tudi tistih nalog, ki zadevajo na odnos ljudi do čistoče mesta. Zato bodo hvalažne razne akcije med šolsko mladino pa tudi skupno delo z olepševalnim in turističnim društvom lahko rodi zaželene uspehe. Gre skratka za vzgojo in spoznanje, da ljudem ne more in ne sme biti vseeno, kakšne so ulice, ceste, pločniki, kam mečejo odpadke in podobno. In če bo na tem področju napravljenega kaj bistveno več, potem bo tudi kritika do kolektiva, če ulice ne bodo čiste, upravičena.

Pri odvzemu hišnih smeti se nam obeta novost. Sedanjim posodam, kantam, se bodo pridružili zaboji treh različnih velikosti, od 200 do 600 litrov. Kontejnerji pa naj bi v prihodnje služili le za odvoz industrijskih in drugih večjih odpadkov.

Seveda pa je odprto še vzdrževanje, popravilo in tudi dezinfekcija teh posod. Odprto zaradi pomanjkanja denarja. Če bodo rešili to poglavje, potem tudi razbitih posod ne bo več pred hišami.

V ta okvir sodi še zamenjava dotrajanih posod z novimi. Tudi ta korak je vezan na denarna sredstva.

In spet ukrep, ki je vezan na denar. V načrtu imajo namreč nabavo novega avtomobila za pometanje ulic. Zadeva se zatika zaradi pologa, depozita in uvoza, medtem ko denar za sam avtomobil v glavnem imajo. Če bi uspeli kupiti ta avtomobil, potem se bo njegovo delo poznalo tudi na cestah, ulicah.

Njihov delovni program vključuje tudi ureditev odlagališča za smeti pa tudi nakup tretjega avtomobila za odvoz fekalij.

Prav tako jih čaka ureditev prostora za živinske sejme. Sedanja lokacija pri Cinkarni ne ustreza namenu. Nova je predvidena na Tebarjih proti Bukov žlaku. Če bodo ob tej nalogi rešili še prostor za prve vožnje kandidatov za voznike motornih vozil pa tudi prostor za go-cart, potem je na dan, da bo treba za takšno naložbo odšteti več denarja kot sicer.

Na celjski tržnici bodo podaljšali sedanji pokriti objekt, nujna pa je ureditev ustreznega skladišča s hladilnimi napravami. Razen tega razmišljajo o odpiranju ustreznih tržnic v novih in večjih stanovanjskih soseskah, morda na Otoku, Lavi, Hudinji...

S tem pa seveda naloge še ni konec. Zadevajo še na upravljanje parkirnih prostorov, na javna stranišča in še kaj. Žal, se pri parkirnih prostorih srečujejo tudi s takimi vozniki, ki nočejo plačevati predpisane zneska za parkiranje. Za nekatere voznike avtomobilov je celo dinar preveč.

Z nalogami posegajo tudi v lastno sredino, v večjo delovno disciplino, boljšo organizacijo dela itd. Tudi teh prizadevanj ne kaže podcenjevati, saj je med drugim splošno znano, da za ta dela, ki jih opravlja kolektiv Javnih naprav, ni večjega zanimanja in da so redki tisti, ki se odločajo za čistila ulic.

Sicer pa delavci tega kolektiva odpeljejo na mesec po 1.200 kontejnerjev, polnih smeti, po 80.000 posod, opravijo po 600 odvozov fekalij. Vsak dan pa se srečujejo z okoli 300 kub. metri smeti!

M. BOŽIČ

MOZIRJE: PREDVSEM O KMETIJSTVU

V torek, 27. t. m. se bodo delegati vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju zbrali na trinajsti skupni seji. Predlog dnevnega reda ima deset točk. V središču pozornosti pa bo vsekakor razprava o stanju in problematiki kmetijstva v občini, torej material, ki so ga imeli na dnevnem redu že na zadnji seji lani pa so ga preložili na prvo letošnje zasedanje.

Razen tega bodo odločali o prenosu sredstev, pravic in obveznosti solidarnostnega stanovanjskega sklada občine na samoupravno stanovanjsko skupnost, o odobritvi posojila Komunalnemu podjetju Mozirje v višini 88.000 din iz občinskega sklada komunalnih organizacij za gradnjo vodovoda Letošč-Nazarje-Mozirje pa tudi o odloku o davkih občanov ter o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve.

MB

ZLATI KLJUČ

GARANTU POLZELA

Kriza v pohištveni industriji prizadela tudi Garant iz Polzele — Izvoz v Kuvajt, Libijo in Združene arabske emirate — Zlati ključ za sestavljivi program je rezultat sodelovanja med znanostjo in proizvodnjo — Ni pogojev za oblikovanje temeljnih organizacij združenega dela — Pozornost integracijskim procesom — Pričakujejo podporo bank za potrošniške kredite

Kriza, ki je nastala preteklo leto v naši pohištveni industriji ni prizanesla tudi delovnemu kolektivu polzeškega Garanta. Predvsem je bil rezultat krize ta, da so ob koncu leta znašale zaloge gotovih izdelkov toliko, kolikršna je enomesečna proizvodnja te delovne organizacije. To konec koncev niti ni tako hud problem, da bi lahko bili ob njem zaskrbljeni, res pa je, da do leta 1975 v pohištveni industriji Garant zalog sploh niso poznali.

Prav zaradi krize, ki je nastala, so se odločili za temeljito raziskavo tržišča ter začeli pripravljati nov proizvodni program, in to skupaj z Inštitutom za industrijsko oblikovanje iz Ljubljane.

To koristno sodelovanje med znanostjo in proizvodnjo je rodilo nov proizvodni program za letošnje leto. Tako so konec lanskega leta prejeli na mednarodnem sejm pohištva v Beogradu najvišje priznanje — Zlati ključ in to za tako imenovano pohištvo v sistemu. Sam sistem tega pohištva je sestavljen in je moč iz posameznih elementov sestavljati spalnice, dnevne in študentske sobe in otroške sobe, delovne kabine, garderobe ter opremo za hotele. Predvidoma naj bi pričeli s prodajo tega programa v mesecu marcu, zanimivo pa je, da bo kar za 20 odstotkov cenejši od podobnih programov drugih proizvajalcev. Povedati pa je treba tudi to, da je prilagojen standardom sodobne stanovanjske izgradnje, predvsem pa še solidarnostni gradnji.

Dovolj bo, če napišemo tudi to, da je na sejm bilo razstavljenih 600 eksponatov,

podelili pa so štiri Zlate ključe.

Ko že pišemo o polzeški pohištveni industriji Garant, pa še nekaj besed o izvozu. Lani so se uspešno vključili v izvoz predvsem v Libijo, Kuvajt in Združene arabske emirate. Tako je vrednost izvoza v letu 1975 znašala 500.000 ameriških dolarjev, kar je izjemen uspeh za ta delovni kolektiv, sploh še, če pomislimo na to, da Garant vse do lanskega leta svojih izdelkov ni izvažal.

Za izvoz v našete države so se odločili predvsem zato, ker je analiza tržišča pokazala, da vlada tako na zahodu kot na vzhodu prevelika konkurenca, dokaz za to pa je tudi to, da so mnogi jugoslovanski proizvajalci pohištva že morali omejiti izvoz.

Celotni dohodek je v lanskem letu znašal več kot deset milijard dinarjev, ostanek dohodka pa okrog osemsto milijonov. Več nam ti po-

datki povedo, če jih primerjamo z letom poprej in je takrat znašal celotni dohodek za trideset odstotkov manj, ostanek dohodka pa 462 milijonov dinarjev.

Veliko pozornost posvečajo v Garantu tudi samoupravnim odnosom. Vse analize, ki so jih napravili pa so pokazale, da pogojev za oblikovanje temeljnih organizacij združenega dela ni, ker gre navsezadnje za zaokrožen proizvodni in tehnološki proces. Vso pozornost pa so posvetili integracijskim procesom tako v okviru regijskega prostora kot v okviru slovenske lesne industrije. Prav na tem področju bodo v letošnjem letu dosegli pomembne uspehe.

Ob koncu velja omeniti še to, da letos pričakujejo v Garantu vso podporo poslovnih bank za kreditiranje prodaje pohištva, saj je znano, da gospodarstvu primanjkuje sredstev za potrošniške kredite.

JANEZ VEDENIK

TURIZEM

ZA TURIZEM BOLJŠI ČASI

Ni naključje, da smo Slovenci v svoji resoluciji 1976 izvozno usmerjene dejavnosti, ki izboljšujejo plačilno bilanco, vključno turizem in izvoz storitev, uvrstili med dogovorjene prioritete. Tudi ni naključje, da je turizem imenovan s povdarkom, saj pomeni 131 milijonov dolarjev, ustvarjenih v turizmu v 9 mesecih lanskega leta, prav gotovo enega najpomembnejših deležev v naši devizni bilanci. Udeležba našega turizma v celotnem izvozu Slovenije je znašala v letu 1974 16,3 odstot. v rekordnem letu 1973 pa celo 19,6 odstot. Danes je splošno znano, da predstavlja turistična deviza najcistejši, torej najmanj obremenjeni devizni priliv, skratka, da je devizni priliv iz turizma danes za naše gospodarstvo nepogrešljiv.

Poglejmo torej, kakšno mesto je imela ta gospodarska panoga pri nas doslej, oziroma kakšno mesto ji načrtujemo v prihodnosti.

Za lažje razumevanje nekaj podatkov ne bo odveč:

— receptivna zmogljivost slovenskega turizma je znašala v letu 1975 v družbenem in zasebnem sektorju okoli 60.000 ležišč, ali 9 odstot. turističnih ležišč Jugoslavije, v letu 1965 pa 42.000 ležišč ali 12 odstot. vseh jugoslovanskih turističnih ležišč,

— v letu 1974 smo v Sloveniji ustvarili 6 milijonov nočitev ali 12,8 odstotka v jugoslovanski strukturi.

Čprav ugotavljamo v zadnjih letih absolutno naraščanje obsega turističnega prometa v Sloveniji, kar velja tudi za

pritok deviz iz tega poslovanja, pa nam ti podatki povedo, da je slovenski turizem v primerjavi z jugoslovanskim relativno zaostajal. Zaostajal tako v rasti števila nočitev, zlasti nočitev inozemskih gostov, s čemer je seveda povezano tudi zaostajanje v obsegu deviznega priliva, če ga primerjamo z jugoslovanskimi stopnjami.

Gre torej za preprosto ugotovitev: odnos do turizma je bil v preteklih letih preohlapen, dopuščali smo relativno zaostajanje.

Vzroki za tak položaj so predvsem naslednji:

1. razdrobljenost gostinskih in turističnih organizacij združenega dela,
2. nelojalno konkuriranje na tujih tržiščih,
3. neenotna in neučin-

kovita propaganda, zlasti na tujem,

4. stihijno planiranje in razvojno programiranje v posameznih regijah in

5. splošna investicijska podhranjenost in neurejen status te panoge kot celote.

Večletno trajanje navedenega stanja je povzročilo še pojav, da je danes turistično-gostinska dejavnost v povprečju zelo nizko akumulativna in si torej ne more zagotavljati lastnega nadaljnega razvoja.

Prepričan sem, da je gospodarstvo že spoznalo pomen turistične dejavnosti. To je razvidno iz nekaterih ukrepov, ki danes dajejo turizmu vse jasnejše oblike in ga postavljajo v enakopraven položaj z ostalimi panogami našega gospodarstva. Menim, da bo potrebno iti še dlje: turizem bo potrebno povezati v zaokro-

žene reprodukcijske komplekse in ga dohodkovno vezati na sodozvisno združeno delo.

O celotni problematiki turizma je nedavno razpravljal tudi komite za turizem pri izvršnem svetu Slovenije in podpri stališče, da je potrebno za turizem v bodoče do- seči čimveč sistemskih ugodnosti in olajšav iz te-koče ekonomske politike. Tako je omenjeni organ podpri predlog, da bi se glede na nizko reproduk- tivno sposobnost turizma, temu gospodarstvu omo- gočalo najemanje kreditov pod ugodnejšimi pogoji kot ostalemu gospodar- stvu (20 odstot. udeležba, 6 odstot. obrestna mera, rok vračanja 16 let in 2 do 3 letni začetni morato- rij odplačevanja najetih kreditov). Poleg tega je komite za turizem podpri še vrsto drugih predlogov, ki naj usmerjajo naš turizem tako, da bo zado- ščeno ciljem, ki smo si jih zastavili v naši reso- luciji.

Lahko bi torej rekli, da se turizmu obetajo bolj- ši časi. Seveda pa pri tem ne gre pozabiti na naj- važnejše. Nič nam ne bo- do pomagali sistemski

ukrepi ali ugodnejši eko- nomski pogoji, če se ne bomo pravočasno znali pravilno organizirati, ta- ko kot nam narekuje us- tava, če bomo torej še naprej ostajali razdroblje- ni, nepovezani, brez us- treznih kratkoročnih in dolgoročnih načrtov.

Menim, da lahko brez pretiravanja zapišem, da na področju turizma cel- ske regije prav gotovo ni vse tako, kot bi moralo biti. Če smo ugotovili, da zaostajamo v slovenskem turizmu, potem moramo prav gotovo ugotoviti, da na našem območju v tej panogi zaostajamo še bolj. Nepovezani in razdroblje- ni smo bili v preteklih letih lahko priče razvoju turističnega gospodarstva v drugih regijah, ki nas je prehitevalo po levi in desni strani. Skrajni čas je, da tudi mi ugotovimo, kje so naše lepote in pri- vlačnosti, da si zastavimo skupne cilje in načrte in da se pojavimo pred zdru- ženim delom naše regije z realnimi, to je za zdru- ženo delo privlačnimi na- črti, ki jih bo le-to prav gotovo z veseljem pod- prilo.

LEOPOLD PERC, dipl. phil.

PODRUŽBLJANJE KADROVSKE POLITIKE

ZA NOVE ODNOSSE

Dalj časa sva načrtovala in usklajevala čas za ta intervju. Že ko sva bila domenjena je prišlo kaj vmes, da se nisva mogla sestati. Narava poklicnega družbenopolitičnega dela je pač takšna, da sam ne razpolagaš docela z delovnim časom. IVAN ANDREJAŠ, namestnik sekretarja občinske konference ZKS Celje je hkrati predsednik koordinacijskega odbora pri Obč. konferenci SZDL za kadrovske politike.

Naloga tega odbora je usklajevati vprašanja kadrovske politike in uveljavljati podružbljanje kadrovske politike, ki še vedno ni iztrgana iz domene ožjih skupin, zlasti ko gre za vodstvena dela v združenem delu.

NT: Se mar motimo v tej oceni?

I. A.: Ne! Uresničevanje ustave terja, da se delavci v združenem delu zavestno in načrtno vključujejo v oblikovanje in uresničevanje kadrovske politike na vseh področjih združenega dela. V zavest delovnih ljudi in občanov vse bolj prodira spoznanje, da je kadrovska politika sestavni del proizvodnih odnosov in zelo pomemben dejavnik v graditvi socialističnih samoupravnih odnosov. Družbenoekonomska preobrazba Celja, kot starega industrijskega delavskega centra z delom še zastarele tehnologije in z delom še zastarelih postopkov, je narekovala in še vedno narekuje, da je kadrovska politika ena od prvih dejavnosti občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij v Celju. Danes že prevladuje spoznanje in prepričanje v vseh TOZD in drugih organizacijah združenega dela, v krajevnih in drugih samoupravnih skupnostih, še posebej pa v družbenopolitičnih organizacijah, da naš samoupravni socialistični razvoj terja celovito osebnost, tako v strokovno tvorni usposobljenosti, kot tudi v aktivnem družbenopolitičnem udeleževanju. Takšno spoznanje in aktivnost vseh socialističnih samoupravnih sil na področju samoupravnih kadrovske politike že onemogoča privatizacijo kadrovske politike ter kadrovske politike zvez in služb.

NT: Ko že govorimo o tem, razširjeno je pojmovanje, da je kadrovska politika stvar »politike« — kako je v praksi? Kakšen vpliv ima koordinacijski odbor na celovito kadrovske politike v občini?

I. A.: Delno sem že odgovoril. Z resničnim vsebinskim uresničevanjem dogovorjene samoupravne socialistične kadrovske politike (tu mislim na ustavne določbe, družbeni dogovor o enotni kadrovske politiki, na stališča predsedstva CK ZKS o nekaterih vprašanjih kadrovske politike in ne nazadnje na dogovorjeno novo prakso

Ivan Andrejaš

v Celju) so šteti dnevi delovanja kadrovske politike. Kadrovska koordinacija pri občinski konferenci SZDL, kot delegatsko sestavljen odbor vseh družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine spodbuja, vsklajuje in spremlja uresničevanje samoupravne socialistične kadrovske politike na vseh področjih družbenopolitičnega in ekonomskega življenja v občini Celje.

NT: V Celju primanjkuje kadrov. Zdi se, da visoko kvalificiranih, nič manj pa menda ne kadrov sploh. Načrti in delo odbora v tej smeri?

I. A.: Res je, v Celju združuje svoje delo približno 35.000 delav in delavcev. Od teh jih je: 13 magistrstov, 1023 z visoko izobrazbo, 1212 z višjo izobrazbo, 4741 s srednjo izobrazbo, 11.254 kvalificiranih in visokokvalificiranih delav in delavcev in pa približno 15.500 nekvalificiranih in polkvalificiranih delav in delavcev. To je res še neugodna kadrovska struktura, še bolj neugodna in nesprejemljiva pa je porazdelitev teh kadrov v združenem delu. Poleg tega bo moralo združeno delo načrtovati in vsklajevati potrebe po kadrih z bodočimi potrebami v združenem delu in s svojimi razvojnimi načrti. In načrti? V Celju smo že leta 1970 sprejeli družbeni dogo-

vor o štipendijski politiki. Dosledno uresničevanje tega dogovora in sporazuma, ki sta pa potrebna dopolnitve in spremembe, jamči, da bomo spremenili to neugodno kadrovske strukturo, saj imamo v šolskem letu 1975/76 že 1212 štipendistov na visokih, višjih in srednjih šolah (indeks 1972/75 — 302), poleg tega pa se še ob delu izobražuje 1248 delav in delavcev (indeks 1972/75 — 320). Ne nazadnje pa tudi dosledno uresničevanje družbenega dogovora o enotni kadrovske politiki uresničuje načelo »pravega človeka na pravo mesto«.

NT: Za vodstvena, vodilna in najodgovornejša dela v razpisih prostih delovnih mest se zahteva primerna izobrazba in izkušnje. Splošnost za razvijanje samoupravljanja je med kriteriji največkrat sramežljivo zahtevana, je pa bistvena zahteva. Odbor v postopku preverjanja že ima izkušnje. Kakšen je postopek?

I. A.: Za spremljanje uresničevanja družbenega dogovora o enotni kadrovske politiki je kadrovska strokovna politična služba pri Izvršnem svetu občinske skupščine pripravila celovit pregled poteka mandata za individualne poslovodne organe in vodilne delavce v vseh temeljnih in drugih organizacijah združenega dela. Izvršni svet oceni pred potekom mandata za individualnega poslovnodnega organa ali vodilnega delavca kandidatovo poslovno uspešnost, kadrovska koordinacija pa njegovo idejno politično in samoupravnost ter sprejme o kandidatu svoje stališče, ki ga posreduje razpisni komisiji in družbenopolitičnim organizacijam v OZD. Poskusov, da se tako dogovorjeni postopek zanemari in uveljavlja stara »politika« po načelu »če gre, gre«, je vedno manj in so popolnoma neuspešni.

NT: Pravimo, na odgovornih delovnih mestih morajo biti »naši« ljudje. Kaj to pomeni?

I. A.: To ne pomeni zgolj formalno članstvo v zvezi komunistov, kajti to bi bilo celo nevarno, zakaj v vrste zveze komunistov bi stopali zaradi karierizma tudi ljudje, ki bi s formalnim članstvom v zvezi komunistov, ne pa s svojo dejansko pripadnostjo in borbo za uveljavljanje politike samoupravnega socializma, hoteli prikazati svoje politične kvalitete. Naš človek na odgovornem delovnem mestu pomeni, da želi mo na odgovornem delovnem mestu delavko ali delavca, ki je sposoben in pripravljen s svojim strokovno-tvornim delom in poslovno prodornostjo ter samoupravno usmerjenostjo in naravnostjo vložiti del sebe v preobrazbo družbenoekonomskega in družbenopolitičnega življenja in ki ne nazadnje sprejema in se je pripravljen boriti za uveljavitev politike socialističnih samoupravnih odnosov. To je lik našega človeka.

BOJAN VOLJK

KOMENTAR

Prenapete konice

Razmerje potniki — avtobusi kljub prizadevanju avtobusnih podjetij noče in noče zaiti v tiste okvire, v katerih naj bi bilo normalno. Potnikov je vse več, avtobusov pa še vedno premalo, zlasti še na lokalnih progah. Problem se najjasneje odraža prav ob konicah, torej zlasti ob 6. uri zjutraj pa tudi ob 14. uri in zvečer. Vprašanje prevoza bo še zaostriло dosledno izvajanje zakona o prevozu potnikov, po katerem avtobusi lahko prevažajo le toliko potnikov, kolikor je sedišč. Le bežen pogled na katerokoli avtobusno progo v regiji ob že imenovanih konicah nam nazorno pove, da je spoštovanje zakona težko izvedljivo, oziroma le ob dodatnih avtobusih. Le-teh pa bi na eni sami progi moralo biti skorajda enkrat več. Torej: ali povečano število avtobusov ali usklajeni delovni čas delovnih organizacij, katerih delavci ob konicah koristijo avtobusne usluge.

Prevozi po občinskih pa niso le prevozi z rednimi avtobusi, pač pa tudi z šolskimi. Ze več let vozijo šolske otroke, tu in tam pa ti avtobusi pobe- rejo tudi občane. Nekatere občine, kot šmarska in sevnška, imajo večje število avtobusov, druge le po dva ali tri.

Zanimivo bi bilo pogledati, kako so izkoriščeni ti avtobusi, za katere tako ali tako vemo, da so bili, vsaj nekateri, doslej neizkoriščeni. Poprečno prevozi šolski avtobus na dan okoli 90 kilometrov kar pomeni, da je pretežno večino dneva nezaseden. Tudi to trditev lahko potrdimo: med poukom avtobusi čakajo v bližini šolskih poslopj. Te avtobuse v celoti podpira temeljna izobraževalna skupnost.

Ugotovili torej smo, da so ti avtobusi nerentabilni, ker drugače pač ne

gre. In vendar bi to nerentabilnost lahko vsaj malo zmanjšali, s tem pa avtobusno podjetje, ki opravlja prevozne usluge v tej ali oni občini, precej razbremenili. Na našem območju velja to predvsem za avtoturistično podjetje IZLETNIK Celje. Glede na to, da ima samo šmarska občina, ki ima tudi največ problemov s prevozi, osem avtobusov, bi udeležba teh avtobusov v splošnem potniškem prometu pomenila močno razbremenitev prometa, hkrati pa vsaj malo normalizirala trenutno stanje.

Razumljivo je, da bi morali avtoturistično podjetje in temeljne izobraževalne skupnosti takšno sodelovanje, v kolikor bi do njega prišlo, uskladiti preko zakonskih določil. To pa pomeni, da bi bilo te avtobuse treba odkupiti in jih nameniti preko pogodb tudi za prevoz ostalih potnikov na novo uvedeni progah. Takšna je namreč edina možna rešitev.

Omenjene besede smo pisali pred vsem zaradi razmer v šmarski občini. V vseh ostalih občinah celjske regije je ta problem več ali manj že odpravljen, kajti TIS so pristali, da svoja vozila prodajo IZLETNIKU. Čemu torej zavlačevanje v šmarski občini, ki ima, kot rečeno, na tem področju največji deficit in seveda, največ želja?

V današnji stvarnosti je nujno potrebno, da usklajujemo svoje želje in potrebe na vseh ravneh, da izkoristimo sleherno možnost, ki se nam ponudi, kadar hočemo rešiti problem, ki sicer ni takšen, da ne bi bil rešljiv. Zadeva s šolskimi avtobusi prav gotovo sodi v ta krog.

MILENKO STRASEK

MLADI TEKSTILNE TOVARNE PREBOLD

NOVA AKTIVNOST

Ze več let nazaj je v Tekstilni tovarni Prebold delovala mladinska organizacija, vendar pa se nikoli ni preveč odlikovala s kakšnimi večjimi uspehi. Da je bilo tako, je predvsem kriva slaba organiziranost in premajhna zainteresiranost aktivnega poseganja v družbeno-politična dogajanja, članov osnovne organizacije.

Ze v sredini preteklega leta, ko se je podjetje organiziralo v dve TOZD in Skupnost skupnih služb, pa je novo vodstvo na podlagi boljših možnosti, ki jih daje nova organiziranost podjetja, sklenilo, da aktivirajo in zainteresirajo čim večjo število mladih delavcev za aktivno delovanje v organizaciji, ter tako tudi sami prispevajo na moralizacijo in delovno zavest svojih članov. To pa je v času, ko se nahajamo v boju za stabilizacijo gospodarstva, izredno pomembno. Svoje delo so si programsko začrtali, vsekakor pa bodo dosledno stopali po poti resolu-

cij, sprejetih na IX. kongresu ZSMS. Izredno pomembno vlogo pa naj bi pri tem imeli mladi člani ZK, ki bodo nosilci vseh družbeno-političnih aktiv. V okviru OK ZSMS Zalec se nameravajo vključiti v vse pomembnejše akcije. Gre predvsem za akcije: »Najboljša osnovna organizacija ZSMS«, »Najboljši mladi delavec-samoupravljalec« in »Najboljši mladi inovator«. Poleg teh aktiv pa se bodo udeleževali tudi vseh ostalih in skrbeli za moralno, idejno in politično izobraževanje svojih članov, ki se bodo tako usposobili za delovanje v samoupravnih organih podjetja in drugih družbeno-političnih organizacijah.

V novo leto so stopili s polno mero delovnega poleta in optimizma. Dobro organizirani pa upajo, da bo delo uspešno steklo in da bodo rezultati njihovega dela, rodili sadove. V tem cilju so samo nekaj dni po novem letu, imeli sestanek koordinacijskega

odбора, na katerem so analizirali rezultate že opravljene dela ter si zastavili nove naloge. Prav tako so proučili kako tečeta akciji za najboljše samoupravljalca in najboljše inovatorja ter akciji, ki naj bi dala rezultate o konjčkih (hobijih) mladih. Poseben poudarek so dali ustanovitvi počitniške družine, ki bo delovala v okviru Počitniške zveze Zalec. Ze konec meseca pa bodo začeli izdajati svoj bilten. V njem bodo objavljali razne zanimivosti ter članstvo seznanjali z nalogami in akcijami, ki se bodo vršile v okviru tovarne. OK ZSMS Zalec, RK ZSMS in drugih družbenopolitičnih organizacijah.

Za konec tega zapisa lahko povemo še to, da je njihov program dela zelo obširen, ker pa so optimisti in polni delovnega poleta, lahko upamo, da ga bodo v veliki meri tudi realizirali.

DARKO NARAGLAV

ŠENTJUR: MLADINA DELA

V petek, 16. januarja, je bila v Šentjurju druga seja predsedstva OK ZSMS Šentjur. Udeležili so se je tudi predsedniki komisij pri OK in predsednik OK SZDL ing. Slavko Lesnika. Na njej so analizirali izvršene in neizvršene naloge, pregledali in ocenili delo komisij in obravnavali probleme, ki tarejo Občinsko konferenco.

V obdobju po prvi seji predsedstva OK sta bili ustanovljeni dve novi osnovni organizaciji, prva v Jako-

bu in druga v Kmetijskem kombinatu. Ob dnevu JLA so 48 mladincev sprejeli v partizanske enote. V Šentjurju so menjali vodstvo osnovne organizacije ZSMS, ker je bilo staro nedelavno. Doslej še niso uspeli aktivirati OO ZSMS Planina. Prav tako še do sedaj niso ustanovili komisije za kmetijstvo. Menijo pa, da bo pred njo potrebno organizirati čimveč aktivov mladih združnikov in aktivov mladih kmečkih proizvajalcev. Tako so v

Dramljah ob koncu leta ustanovili aktiv mladih kmečkih proizvajalcev, ki šteje 43 članov. Poleg tega sta v občini še dve OO ZSMS, ki združujeta predvsem kmečke mladino. To sta Slatina pri Ponikvi in Šentvid pri Planini.

Ko so pregledali in ocenili delo komisij, so ugotovili, da so aktivne tiste komisije, ki imajo dobro vodstvo. Skratraj nič ne delata komisija za kulturo in komisija za idejnopolično delo.

POLZELA: KONFERENCA ZK

Na letni konferenci OZK tovarne nogavic Polzela so se sestali njeni člani ter pregledali uspešnost svojega dela. Politično programski del poročila je podal sekretar OZK Janez Miklavc, organizacijsko pa njegov namestnik Viljem Petek. V nadaljevanju konference so se vsi aktivno vključili v razpravo in nakazali probleme in naloge za naslednje obdobje, ki pa bo še posebno zahtevno. Sprejeli so tudi poslovnik za delo, ter imenovali komisijo, ki bo pripravila program dela.

Ob koncu so izvolili novo vodstvo. Za predsednika komiteja je bil izvoljen dose-danji sekretar Janez Miklavc za podpredsednika pa Joža Skorjanc.

T. T.

ENERGETSKA BILANCA: DELAL ZNG

Nekajmesečna razprava (!) o izdelavi energetske bilance Celja je končana. Najbrž bi bila odločitev o izdelavi tega pomembnega dokumenta prej pod streho, če bi se ne zapletlo okoli vprašanja, kdo ga naj izdela. Komisija izvršnega sveta je sicer pripravila svoj predlog; nazadnje pa je vendarle prišlo do tega, da je končno besedo izrekel izvršni svet. Odločil se je za zavod za napredek gospodarstva v Celju.

M. B.

O FILMIH, KI SMO JIH GLEDALI LANSKO LETO

ŠE PRIOKUS GRENKOBE

Ceprav podatki praviloma ne razkrivajo vsebin, resničnosti in globine življenjskih tokov, jih znajo vendarle dobro ilustrirati. V sebi skrivajo nepristransko govorico, ki se kajpak ne ozira na odmeve. Če prikažejo nevšečnosti realnosti, jih moramo pač vračunati v naše modele razmišljanja. Morda nam bodo pomagali, da se zdrzemo. Obrnemo k sebi in se vprašamo — koliko pa smo soudeleženi v teh čudnih številskih ilustracijah?

Gre za bilancni pregled o lanskem celjskem filmskem repertoarju, o predvajanih filmih in o številu gledalcev, o filmih, ki so najbolj vlekli, o zmotljivosti in nezmotljivosti našega filmskega okusa in še o čem. Gre za objavo sicer nezapazljivih števil in razdobji, ki jih nosi ali kame naš odnos do popularne filmske bleščave.

Lani so v treh celjskih kinematografijah predvajali 374 filmov — največ dram (65), kriminalk (63), vesternov (59), komedij (42), pustolovskih (40), in mladinskih (30). Najmanj filmskih dni so zasledili erotični (2), vojniški (2), glasbeni (3) in dokumentarni (4) filmi. Pri tej žanrski razvrstitvi moramo biti rahlo previdni. Merila za žanrsko oznako različno obvladajo producenti, še različneje distributerji, močne popravke pa doživijo tudi v kinopodjetju. A ne glede na to pisana žanrska določila premik — vesterni ne igrajo več prve violine v celjskem repertoarju. Kriminalke pa, nepričakovano, niso na prvem mestu.

V Kinopodjetju v Celju niso zadovoljni, ker so lani predvajali manj mladinskih filmov. Ni jih dovolj na tržišču. Morda nov signal za razmislek ali v Celju ne bi spodbudili akcije za srečanje jugoslovanskih uvoznikov in distributerjev, od katerih je predvsem odvisno, kaj kupujemo in kaj predvajamo. Svetovna filmska produkcija, najbrž ni tako siromašna z mladinskimi in otroškimi filmi. Vzrok tiči drugje.

Morda v skromnem številu držav ali nacionalnih kinematografij, katerih filmske produkte nam ponuja celjski repertoar. Lani smo v Celju gledali filme samo iz 19 držav. Daleč na prvem mestu so ameriški filmi (160), nato pa sledijo italijanski (55), jugoslovanski (54), francoski (45), angleški (19). Če gremo z repa lestvice proti sredini, pa je slika takale: češki (1), japonski (1), severnokorejski (1), bolgarski (1), indijski

(1), mehiški (1), itd. Vzemirirljiva je selekcija filmov po številu držav in že sama zbadati tiste, ki odločajo o uvozu tujih filmov. Prvič je res, da ZDA niso najmočnejši proizvajalec filmske žetve na svetu. Drugič — vemo, da bi se morali usmeriti v dežele, ki so proizvodno močne, obenem pa nam vsaj na socialno-idejni ravni prav toliko zanimive kot ZDA. Tretjič — če ne drugače, bi lahko iz drugih, za gledalce filmsko manj zanimivih držav izbrali tiste filme, ki jih v repertoarju pogrešamo (mladinske, zgodovinske, dokumentarne, glasbene).

Izrazito slabo so v filmske repertoarje udeležene dežele tretjega sveta. Dokaz, kako so mnoga stališča ZK in drugih organov uvozniki filmske produkcije povsem prestislali.

Vprašanje, ali bi filmi drugih dežel izkazali komercialni ekvivalent ali ne, bi lahko dalo sporni odgovor. Primer — z neizrazitim organizacijskim pristopom je mehiški večer v okviru TDF v Metropoli gledalo 305 kinobiskovalcev in indijski večer celo 490.

Ne bi nam smelo biti vseeno, kako, če tako število predvajanih filmov prevladu-

je tudi v drugih kinematografih, neprizadeto gledamo enostransko uvažanje ideologije, pogledov na življenje in svet pretežno iz enega dela sveta. Razveseljiv je podatek o številu domačih filmov. Lani so jih v Celju zavrteli kar 54 ali 14,4 % vseh predvajanih del. Resda se čuti močan voliv Tedna domačega filma, vendar je vseeno spodbuda usmerjenost celjskega Kinopodjetja, da daje toliko prostora domači filmski proizvodnji. Lani je gledalo domače filmske dosežke 35.881 gledalcev, za 67 manj kot v letu 1974. Toda v letu 1974 je samo Užiško republika videlo 13.680 obiskovalcev in potemtakem lahko mirno govorimo o povečanem zanimanju Celjanov za jugoslovanski film.

In sedaj k lestvicam. Največ gledalcev med domačimi filmi so imeli: Pomladni veter (3046), Povest o dobrih ljudeh (2985) in Čudoviti prah (1598). Zadnja dva filma se nimata pristetih podatkov iz rednega predvajanja v tem letu. Vendar naj kot zanimivost povemo, kako se vedno zmaguje repriza, jugoslovansko-nemške koprodukcije Zaklad v srebrnem jezeru (lani 3682 obiskovalcev). Med najmanj obiskanimi domačimi filmi pa so tudi Bombaši (220 gledalcev).

Med tujimi filmi je vrstni red takle: V zmagovem gnezdu (ameriško-honkongska koprodukcija s kar 8539 gledalci), James Bond — živi in pusti umreti (angleški, 6437), Pazi, da ne bo gneče (italijanski, 5763), Cleopatra Jones (ameriški 5131) in Metulj (ameriški, 4769).

Med tujimi filmi je najmanj zanimanja poželo Rusko polje (52 gledalcev). Odlično komedijo Ivan Vasiljevič pa je videlo samo 133 obiskovalcev.

Ko bi vsaj zapihljala kakšno sapico kot znak, da se nekaj vendarle spreminja v filmskem okusu. A tega lanskega zbirni podatki ne potrjujejo. Niti en film med najbolj gledanimi, z izjemo Metulja, ne zasluži več kot očno zadostno. Pregledoko bi zajeli, če bi hoteli raziskovati motive za tako priljubljenost in gledljivost navedenih filmov. Vendar je vprašanje nekoliko. A odgovorovi tudi. Najprej je res, da lani v Celju nismo vrteli nobenega zares velikega in kakovostnega filma, epske, izpovedne ali spektakulske širine. V množici predvajanih filmov pa so se sicer kvalitetne stvaritve izgubile in niso doži-

vele primerne, zasluženega odmeva.

Pojesti moramo torej pilulo grenkega priokusa, zaradi še premalo izoblikovanega filmskega okusa. Morda bi bilo dobro s pomočjo kritičnih meril sproti spremljati obisk najboljših filmov, ki navedno ne spodbudijo nerazodno romanje v kinodvorane. Takšna analiza bo še vedno zgolj slikanje stanja.

Zato bi morali v Celju položiti pod kritično lupo celotni kompleks filmsko-vzgojne dejavnosti, še zlasti na šolah. Zavod za šolstvo bi najbrž že lahko izdelal analizo, s pomočjo ZKPOS Celje, kakšen dejanski učinek daje odločitev o noviteti filmske vzgoje in pouk slovenskega jezika s književnostjo. Pionirsko in filmsko gledališče nista od včeraj. Čas je, da ugotovimo, kaj pomenita in kaj bi še lahko pomenila ob večji angažiranosti zavoda, šol, mentorjev filmske vzgoje, predvsem pa slavistov. Oceniti bomo morali koliko smo namenili za usposabljanje prosvetnih delavcev, da se spoprimejo tudi s filmsko vzgojo.

Poseben delež vprašanj o skrbi za filmskega obiskovalca je namenjen Kinopodjetju. V okviru akcije Celjski kulturni utrip smo sprejeli nekaj pobud. V Celju še nismo uspeli raznetiti pojma, kaj pomeni filmska predstava kot kulturni dogodek. Ti poskusi so se odlično obnesli v nekaterih drugih občinah, kjer že imajo filmsko gledališče za odrasle in kjer so pojmu filmske predstave našli primerno konkretno vsebino. Večja propaganda za boljše filme in še nekatere druge novosti v delu Kinopodjetja, o čemer že razmišljajo, bi najbrž pripomogle k spreminjanju sedanjih realacij »okusnosti in neokusnosti«, da lahko problem zožimo na to razmerje.

Kinopodjetju pa bi morali priznati dejanski položaj gospodarske organizacije posebnega družbenega pomena, saj opravlja več kot pomembno kulturno poslanstvo.

Velja pa uvodna iztočnica — podatke navajamo med drugim zavoljo tega, da vidimo, kje je naše mesto. Mesto vsakega rednega ali priložnostnega obiskovalca kinodvoran v Celju. V letu 1975 nas je bilo kar 412.564, kar je za 5179 več kot predlani.

Kakorkoli že vzamemo to število, jo moramo vsaditi med vsa navedena in neomejena dejstva, razmišljanja in vprašanja.

J. VOLFAND

CANKARJEVO LETO

ODBOR DELA

Letos bomo s ponosom praznovali 100-letnico rojstva Ivana Cankarja. Njegovo ime je povezano z vsem, kar nas nenehno spominja in veže na vzrast kulturne dediščine našega naroda, na obujanje narodne zavesti, na osveščanje in boj za socializacijo človeka, za boj, kjer naj zmaga prava, za mesto, ki naj ga človek išče za svoje ime. Preko političnih in polemičnih spisov, do dram in najintimnejših literarnih izpovedi.

V Celju je bil že pred časom imenovan odbor za proslavljanje tega pomembnega jubileja. Pred nedavnim se je sestel na svoji prvi seji in sklenil, da bodo v spomin na veliko ime naše kulturne zgodovine sodelovali domala vsi občani. Nositelci nalog za kar najboljšo izpeljavo obširnega in zahtevnega načrta bodo ob kulturni skupnosti in Zvezi kulturno prosvetnih organizacij tudi vse družbenopolitične organizacije, krajevne skupnosti in organizacije združenega dela.

ZKPO

NOVE POTI

Zakonska določila o novi registraciji društev so le eden izmed vzrokov, da tudi kulturno prosvetne organizacije opravijo redne občne zbornice. Ti občni zbori pa ne pomenijo zgolj rutinske opravilnih sej z običajnimi poročili, hvaljenjem in ugotavljanjem dejstev brez koristnih rešitev za prihodnje. To je priložnost, da društva ocenijo svoje poslanstvo in vlogo v sedanjem družbenem razvoju. Samoupravna organiziranost v kulturi, ustanovitve kulturnih skupnosti, večanje pomena društvenih dejavnosti, ustanavljanja šolskih mladinskih prosvetnih društev, delo z organizatorji in drugo nakazuje, da so dobila društva povsem nove, široke zadolžitve, ki pa jih ne bodo zmogla, če ne bodo dobro organizirana, strokovno usposobljena, kakovost njihovih prireditev pa veliko višja kot doslej. Današnji čas zahteva popolnoma drugačno amatersko kulturno prosvetno dejavnost.

To so velike zahteve! Za vse to pa bomo morali v prihodnje ustvariti normalnejše pogoje dela. Resnici na ljubo moramo povedati, da se je finančni položaj društev po ustanovitvi kulturnih skupnosti nekoliko izboljšal, toda še vedno ni nikjer tako imenovanega »sanacijskega dinarja«, ki bi odpravil dosedanje capljanje za ostalimi dejavnostmi. V to nas silijo resnično težke gnotne razmere v celotni kulturi. Naj ponovno navedemo najbolj pereč problem! Iz najnovejšega IV. osnutka finančnega načrta celjske kulturne skupnosti so zavoljo težkega finančnega položaja v kulturi ponovno izpadle vse investicije (tudi profesionalnih kulturnih zavodov) in investicijska vzdrževalna dela. S tem so izpadla vsa sredstva, ki jih je občinski svet ZKPO načrtoval za najnujnejša popravila kulturnih domov v celjski občini. Prav o kulturnih domovih je bilo veliko govora na zadnji skupščini kulturne skupnosti, ki je med drugim sklenila naj dobijo kulturni domovi prioriteto mesto. Toda kako? V dani situaciji rešujemo osebne dohodke profesionalno zaposlenih kulturnih delavcev, črtamo akcije, črtamo nove namestitve itd. Do kdaj se bodo razhajala priporočila in sklepi z realno možnostjo? Od društev zahtevamo vedno več — za dobro delo pa ni pogojev.

Doslej smo te probleme reševali z marljivim šikanjem na občinski praznik. S selitvijo občinskega praznovanja iz kraja v kraj smo vsaj do neke mere rešili problem kulturnih domov v Smartnem (še vedno neurejena funkcionalna razsvetljava) in Škofji vasi (še vedno neurejena kurjava!), le to pa čaka družbeni center v Zagradu. Tudi ob center v Zagrebu. Tudi ob in tam svoj delež iz rednih sredstev, toda vse to ne more rešiti propadajočih ali skrajno neurejenih kulturnih domov v Soki, Strmou, Vojniku, Trnovljah in drugod. Posebno poglavje so krajevne skupnosti, ki družbenih prostorov sploh nimajo.

Kljub vsemu to ne morejo biti izgovori za boljše vsebinsko delo amaterskih kulturno prosvetnih delavcev. Tesnejše povezovanje s krajevnimi skupnostmi, SZDL, šolami, organizacijami združenega dela in drugimi dejavniki mora dati nove vzpodbude za zadovoljevanje kulturnih potreb delovnega človeka. Na novo predvidevajo pogodbene odnose društev z občinskim svetom ZKPO, ki nam morajo zagotavljati več in kakovostnejše prireditve.

Največ pozornosti velja (na letošnjih občinskih zborih) vsebinskim premikom. Med te akcije prav gotovo štejejo zahteve, naj vsaka gledališka skupina uprizar v tej sezoni vsaj po eno kakovostnejše gledališko delo. Tu ne gre za izvedbo, gre za boljši izpovedni repertoar. Še bi lahko naštevali številne nove ideje in vzpodbude, toda prihranimo nekaj za prihodnje, ko bomo lahko poročali o njihovi realizaciji.

Skratka, naloge, ki jih nalaga celjski kulturni utrip, vsebinski premiki v vseh društvenih sekcijah, strokovna navodila in drugo ne bo došlo pravga odmeva, če se ne bo spremenila tudi miselnost nekaterih društvenih delavcev, ki se še vedno ne morejo otresti ozkega gledanja klasičnega amaterizma in s tem onemogočajo njegov razvoj. Isto velja tudi za celjski občinski svet ZKPO, ki bo moral krepko zaorati nove brazde, povezati vsebinsko z dobro organiziranostjo, vključiti čimveč mlajših delavljnih sodelavcev in ne nazadnje pridobiti čimboljše strokovno zaledje.

Občni zbori, ki potekajo, so tudi priprave na občinsko konferenco ZKPO, ki bo meseca marca. Do takrat pa moramo ustvariti (tudi sredstva javnega obveščanja) ugodno klimo, v kateri bodo sprejeti sklepi postali realni.

STEFAN ŽVIJEJ

ZAGREBSKI SOLISTI

Ansambel zagrebskih solistov je gostoval v Celju prvič pred 22. leti, kmalu po svoji ustanovitvi pod okriljem RTV Zagreb. Tedaj jih je vodil odlični mojster Antonio Janigro. Ponovno so bili pri nas pred dvema leti in sedaj, 12. januarja tretjič, v okviru IV. koncertnega abonmaja Janigro je ustvaril iz ansambla edinstveno umetniško reproduktivno celoto, ki si je utrla sloves v domovini in širini sveta. Janigro ni več, solisti nastopajo brez dirigenta pod umetniškimi vodstvom violinista Tonka Ninića. Odlični glasbeniki igrajo z veliko intenzivnostjo ter dosegajo mestoma orkestralen zvok. Dinamika je pretežno skrbno odtehi-

tana, z močnimi kontrasti od piana do učinkovitega crescenda. Mestoma pa jim le manjka roka dirigenta — mojstra in tedaj trpi zvočnost, pa tudi barvitost.

Na sporedu je bila najprej Simfonija v C duru italijanskega baročnega mojstra Antonia Vivaldija. Sledil je koncert za violino in orkester v d-molu Tartinija (rojen 1. 1662. v Piranu). Solist je bil Tonko Ninić, soliden violinist z lepim, širokim tonom. Neverjetno kako sveže učinkuje še danes Tartinijeva glasba, polna gracioznosti. Podčrtana virtuoznost violinista in ansambla je zablistela v polni meri.

Prvi del koncerta je za-

ključil Mozartov Divertimento v F duru. Lahkotna rokokojska glasba ni najboljše uspela. Srednji stavek, Andante, je trpel na spevnosti in preciznosti, živahen, igru je bil zadnji stavek.

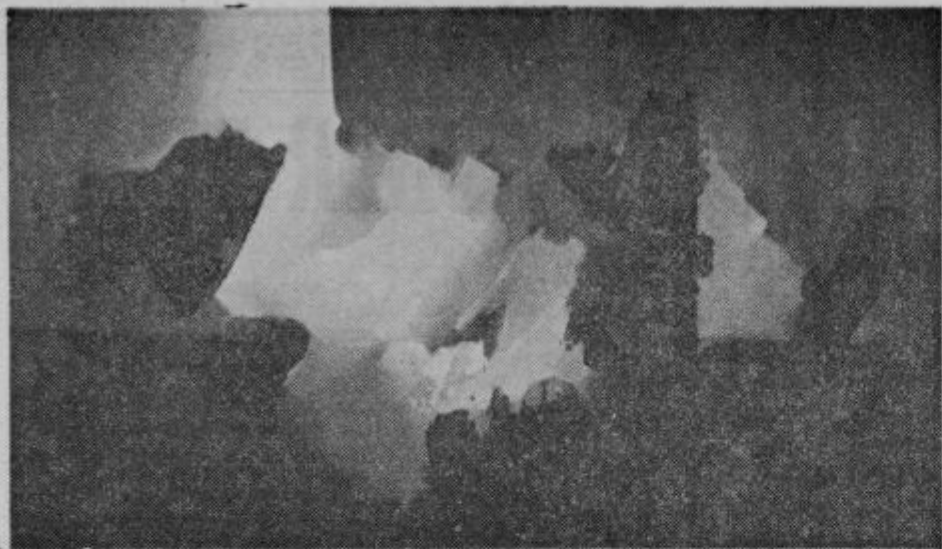
Drugi del programa sta izpolnjevali najprej dve odlični skladbi domačih avtorjev: Ersta Odaka »Pasacaglia« (izg. pasakalja). Izvrsna polifona kompozicija z glavno temo v čelih, z učinkovitimi varijacijami. Druga je bila »Scherzo« Frana Lhotke, prav tako imenitno delo s folklornimi motivi, originalno prajeno z ritmično pestro variranimi motivi. Izvedba bi bila z dirigentom verjetno boljša, kajti vstopi, pizzicati in me-

njave tempov so le zahtevali. Zanimiv program so zaključili »Stari plesi in arije« Ottorina Respighija. Briljantna večdelna skladba, iz katere veje starinski duh, lepo izražen v duetih viol in čela.

Kljub nekaterim spodrsljajem so zagrebski solisti svojih instrumentov in muzicirajo prepričljivo. Veseli bomo, če jih bomo ob njihovi 25 letnici spet pozdravili na celjskem odru. Po močnem odobravanju poslušalcev so dodali Beļa Bartoka »Romunske ples«.

Ansambel je istega dne popoldne navdušil celjsko srednješolsko mladino s skrajšanim programom.

EGON KUNEJ

LIKOVNI SALON PREDSTAVLJA

SILVESTER KOMEL

V petek, 23. januarja ob 18. uri bodo v celjskem Likovnem salonu odprli razstavo akademskega slikarja Silvestra Komela iz Nove Gorice. Na otvoritvi bo o umetniškem delu spregovoril likovni kritik Peter Krečič, s krajšim recitalom pa bo nastopil član Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja Janez Starina. Razstavo si bodo celjani lahko ogledali do vključno 13. februarja. Akademski slikar Silve-

ster Komel spada v generacijo slovenskih umetnikov, rojenih v začetku tridesetih let. Po končani akademski za likovno umetnost v Ljubljani leta 1968 je sodeloval na številnih skupinskih razstavah, pripravljal pa tudi vrsto samostojnih prikazov. Za svoje delo je v preteklem letu dobil v Novi Gorici nagrado za slikarstvo »Brance Bevka«.

Komelovo slikarstvo je

vpeto v lok krajinske tematike, ki je od impresivističnega obdobja dalje vtkana v novodobno slovensko umetnost, oblikuje pa jo na somostvoj, dovolj specifičen in skozi abstraktno gledanje presejan način. Njegova platna so zaradi stajne tonske obdelave in premišljene tektonske kompozicije gibljejo na mejo figurativnega in nefigurativnega ter živijo v izrazito sugestivni moči

PODROČNO ZDRUŽENJE PEVSKIH ZBOROV

KONČNO ZAŽIVELO

Ideja združevanja pevskih zborov v večjo organizacijsko enoto ni nova. Že pred leti je bil o priliki medobčinske revije pevskih zborov v Zrečah ustanovljen občni zbor. Iz objektivnih in subjektivnih vzrokov pa organizacijsko delo ni moglo prav steči. Nekateri skromni poskusi so zvočeneli, navdušeni ustanovitelji so izgubili vero in voljo do uresničevanja prvotne zamisli.

V soboto, 11. januarja se je sestel upravni odbor k svoji prvi redni seji ter se konstituiral tako, da je v njem zastopana vsaka občina iz celjske regije vsaj s po enim članom. Odbor sestavljajo: prof. Egon Kunej, Julij Goric (Laško), Stefan Zvižej (Celje), Anton Acman (Mozirje), Milan Horvat (Sentjur), Ivan Gostecnik (Petrovec), Jakob Stefančič (Slov. Konjice), Rudi Steblovnik (Radeče), Edi Gorič (Celje), Franc Plohi (Smarje) in Jurij Vreže (Celje).

Novo izvoljeni odbor je temeljito pretrlesel bodoče naloge ter sklenil lotiti se nemudoma organiziranega dela.

Z zvezami kulturno prosvetnih organizacij iz področnih občin se sklene samou-

pravni sporazum o skupnem delovanju in usmerjanju vokalno-glasbenega življenja in o sofinansiranju. Seminar za zborovodje amaterskih zborov bo 13. marca v Celju. Seminar naj bi bil začetek sistematičnega dela, ki bi se odvijalo tekom treh let ter zajelo zborovodsko veščino od osnov dirigiranja, izobrazbe in tehnike glasov do praktičnih vaj in spoznavanja literature.

Medobčinska revija zborov bo v nedeljo, 13. junija v Rogški Slatini. K sodelovanju bodo povabljeni vsi zbori celjskega področja. Vsak zbor naj prijavi do 1. marca 3 pesmi, od katerih bo strokovna komisija izbrala 3 za nastop. Revija bo obsegala koncerte dopoldne, popoldne in zvečer. Na večernem koncertu bodo nastopili izbrani zbori, ki pridejo v poštev za republiško revijo v Mariboru. Poleg tega bodo povabili en kvaliteten zbor iz vsake celjskega področja. Medobčinske revije naj bi se vršile vsako leto na sedežu druge občine. Angažiran bo strokovni svetovalec, ki bo mentor zborom.

Skrbel bo za boljšo organizacijo zborov, zlasti pa za dvig

kvalitete petja in programov.

Pereče je vprašanje zborovske literature. Zborovodje razpolagajo pretežno z zastarelimi programi, ne nadejajo poti za nabavo sodobnejše literature. Na seminarjih in pomočjo strokovnega svetovalec jim bo področna zveza nudila pomoč. V načrtu so obiski zborovskih vaj, strokovni nasveti in ne nazadnje želja za tesnim sodelovanjem. Člani odbora bodo obiskali vse koncerte zborov, ki bodo pravčasno najavljeni. O koncertih, revijah in delovanju zborov bodo seznanjali javnosti v dnevnem časopisu in v strokovni reviji »Nasi zbori«. Končno pripravljajo kategorizacijo zborov in zborovodij po kvaliteti in strokovni usposobljenosti. Na podlagi kategorizacije bodo izdelani normativi za enotno finansiranje zborov in honoriranje zborovodij.

Sedaj je v področni zvezi pevskih zborov registriranih okrog 40 zborov, večinoma moških. Pričakujejo, da se bodo priglasili še doslej nevidentirani. Od skupnih prizadevanj vseh se obeta porast zborovskega petja v naši regiji. EGON KUNEJ

PREJELI SMO

RAZSTAVA DVEH

Pred dnevi so v Domu kulture v Šoštanju odprli likovno razstavo, prvo v letošnjem letu. Tokrat sta se predstavila s slikarskimi deli dr. Markovič, zdravnik iz Topolšice, in Arpač Salamon, predmetni učitelj iz Velenja.

Dr. Markovič, ki slika intenzivno šele dobri dve leti, je razstavil 6 oljnatih slik večjega formata in 3 abstraktne kompozicije v tehniki akvarela in gvaša. Kot je povedal, ga je k slikanju vzpodbudil oče, ki se že vrsto let ukvarja s slikarstvom. Markovič je vsekakor boljši v abstraktnih kompozicijah, ki so barvno prečiščene in na črni podlagi delujejo živahno ter zelo dekorativno. Medtem ko so abstraktne slike enotne po svoji koncepciji in barvitosti, so Marko-

vičeva olja različna tako po zasnovi, kakor tudi koloritu, ki je na nekaterih slikah sila hladna, na motivih iz Dalmacije pa izrazito topla. Čeprav so te oljne podobe nekakšno kopiranje impresionizma, ki zaide tudi v čisti realizem, je vendarle očitno, da ne obvlada mešanja barv, kar se odraža v umazanih ploščah, ki gredo na škodo dobre kompozicije motivov mediteranske arhitekture. Skoda je tudi, da Markovič svojih vedut ni opremil z napisi, kar je vsekakor pomanjkljivost, ki za javno razstavo ni sprejemljiva.

Vsekakor bolj eksaktno pa je slikarstvo Arpada Salomona, ki je razstavil 16 slik manjšega formata, kar pa nikakor ne zmanjšuje njihovega likovnega izročila in vred-

not. Salamonov slikarski svet je vezan predvsem na njegovo rodno Subotico in neskončno ravnino Vojvodine, ki mu je še vedno čustveno silno blizu, čeprav slikar že dolgo vrsto let prebiva v Sloveniji. Salamonova barvna paleta je zelo široka, saj obseg od intenzivno oranžno rumenih, do zamočilo sivo zelenih barvnih tonov, ki se strogo držijo začrtanih linij, katere ponazarjajo bodisi različne predmete ali pokrajino. Predmeti, postavljeni v ateljeju, kakor tudi pokrajine, so torej slikani ploskovno in za tegadelj učinkujejo izrazito dekorativno. Zato so tudi nekatere slike skoraj podobne tapiserijam vojvodinske folklore.

Posebej je treba pohvaliti sliko z vojaško tematiko s kratko oznako letnica 1943. Čeprav slika ni velika, je pa zato vsebinsko in kompozicijsko zelo razgibana ter bogata. Elementi vojaške opreme s simboli revolucije, ki ponazarjajo rojstvo nove Jugoslavije, so tako kompozicijsko kot tudi barvno dobro prešturirani in dobremu opazovalcu tudi brez napisa letnice posredujejo slikarjevo izrazno moč in hotenje.

Obema razstavljalcema, tako Markoviču kot Salamonu, ki sta se tokrat prvič predstavila šoštanjskemu občinstvu, je treba za njuna slikarska prizadevanja izreči vso pohvalo in priznanje z željo, da bi tudi v bodoče ostala zvesta ustvarjalnemu hotenju, katerega cilj je plemeniti sebe in občinstvo.

V. KOJC

»SVOBODA« CELJE

DOBER PROGRAM

V petek, 16. januarja so v Narodnem domu v Celju zopet nastopile sekcije DPD »Svoboda« Celje. V programu, ki nosi že tradicionalen naslov Svoboda poje in igra, so nastopili: vokalno-instrumentalna skupina »Kavalirja«, pod vodstvom Francija Erjavca, harmonikarski sekstet pod vodstvom Lilije Blaž, harmonikarski orkester pod vodstvom Alberta Zavrčnika, Narodni zabavni ansambl Franca Zemeta in Fantje iz Celja, Mladinski tamburaški orkester pod vodstvom Ferda Pilih ter prav tako pod njegovim vodstvom Tamburaški orkester. Na koncu programa pa je zapel moški pevski zbor pod vodstvom Julija Gorica. Spored je povezoval Dominika Poš.

Zelo pohvalno pa je, da se je celjska publika odzvala na tovrstno prireditev v tako bogatem številu. Vsekakor gre tu hvala kulturnim animatorjem celjskih delovnih organizacij. Ob tem le želja, da ti s svojim delom tako nadaljujejo, ter posredno približajo kulturo delovnemu človeku.

Na začetku programa je spregovoril nekaj besed o delu društva predsednik Feliks Smola. Posebno slavnost pa je pomenilo podeljevanje 33 Gallusovih odličij, ki jih je zaslužnim kulturnim delavcem podelil predsednik Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije Tone Lotrič.

VOJKO RIZMAL

IVAN GLUŠIČ

VARSTVO OKOLJA

I. Glušič: »Naloge komisije za varstvo okolja so izredno zahtevne in tudi obsežne. Komisijo za varstvo okolja je v lanskem letu imenoval izvršni svet žalske občinske skupščine in to z nalogo zaščititi varstvo okolja, predvsem pa je namen komisije ta, da v svojem programu dela upošteva vse elemente, ki so za kvalitetno delo komisije pomembni. V naš program dela smo vključili vso isto problematiko, ki je v občini najbolj aktualna. V program dela smo zajeli reševanje problematike onesnaževanja ozračja in pa seveda voda z industrijskimi odpadki. Pri tem je treba povedati, da se v žalski občini večina organizacij združenega dela zaveda te problematike. Čisto na dani pa je, da organizacije združenega dela ne bodo kar čez noč odpravile teh pomanjkljivosti. Dejstvo pa je, da naša industrija neposredno ne ogroža življenja v vodah.

Glede onesnaževanja zraka imamo glavne probleme v središču Zalca, kjer je tekstilna tovarna Juteks. Povedati pa je treba, da se ti problemi v tej organizaciji združenega dela intenzivno rešujejo, res pa je, da ima Juteks probleme glede uvoza filtrov, deloma tudi zaradi visokih carin. Mislim, da bi morali to vprašanje v bodoče urediti. Velik delež pri onesnaževanju zraka imata tudi mešalnica krmil ter Ferralite.

NT: Komisija za varstvo okolja se je že sestala. Kakšne sklepe ste sprejeli takrat?

I. Glušič: »Res smo sprejeli več sklepov, ki jih predlagamo v obravnavo tudi izvršnemu svetu in občinski skupščini, ki naše delo bodo spremljala in se zanimala za nekatera aktualna vprašanja s tega področja.

Med drugim smo se zelo odločno opredelili za to, da bi v vseh pisarnah, delovnih prostorih in na sejah prepo-

vedali kajenje. To pa predvsem zato, da bi delovnega človeka ohranili bolj zdravega ter da bi bil zrak, kjer dela, bolj čist in zdrav.

Na enem zmed prvih sestankov s predsedniki krajevnih skupnosti bomo obravnavali tudi problematiko varstva okolja ter problematiko onesnaževanje v posameznih krajevnih skupnostih. Ponekod je problem onesnaževanja okolja s tekočimi in trdnimi snovmi zelo pereč. V Zalcu na primer nimamo urejene nove sanitarne deponije, bo pa problem rešen z ureditvijo nove deponije v Ložnici. Na tem področju zelo intenzivno delamo in že letos bomo pričeli z deli. Ta deponija bo zares sodobno urejena, imela bo čuvajsko službo, poleg tega pa bo urejena za sprotno planiranje. Studijo za to deponijo je izdelal SMELT iz Ljubljane.

V Ložnici bomo odvažali vse odpadke iz dolinskih krajevnih skupnosti. V krajevnih skupnostih, ki so bolj hribovitega značaja, pa bo treba problem rešiti tako, da bomo poiskali primerna odlagališča.

Ob koncu bi rad še enkrat poudaril, da se naša komisija zelo smelo vključuje v program reševanja varstva okolja. Navsezadnje je to zelo pomembno vprašanje, še zlasti zato, ker se negativni vplivi na okolje odražajo v slabšanju zdravstvene varstva človeka, uničuje se narava... Sicer pa menim, da bi morali vsi delovni ljudje imeti drugačen odnos do narave, do vprašanj flore in faune. Navsezadnje je zelena površina tista, ki človeka sprošča in mu omogoča vsakodnevno sprostitve.

JANEZ VEDENIK

UGODNOSTI

ŠOLANJE V OSNOVNI ŠOLI
I. CELJSKE ČETE

Pravkar zaključujemo je-senski seminar učiteljskih od-deikov osnovne šole. V tem semestru je vpisanih 157 slušateljev iz raznih delovnih organizacij v občini Celje in tudi iz sosednjih občin. Vse-ga je 5 oddelkov. Slušatelji prihajajo k predavanjem v večernih urah. Pouk traja 5 dni tedensko po 20 ur na te-den. S poukom pričnemo ob 17.40 uri, končamo pa ob 20.45 uri. To je sicer zahtev-no in naporno, toda z dobro voljo in vztrajnostjo se da vse opraviti. Slušatelji so ve-činoma mlajši ljudje in so zelo prizadevni. Problem je predvsem v tem, da v delov-

nih organizacijah ne morej-vedno najbolj ustrezni sluša-telji, da bi nemoteno obisko-val predavanja. Dostikrat je organizacija dela taka, da s-temu ne da vedno ustreči.

Šola vabi vse tiste, ki si nimajo dokončane osnovni-šole, da se vpišejo v spomil-danski seminar. Vpisovali bo-mo do 26. januarja vsak dan dopoldne. Vpisujemo v 5., 6., 7. in 8. razredu. Pri vpisu imetje s seboj zadnje šolski-spridevalo in rojstni list. Š-poukom bomo pričeli 2. fe-bruarja.

Šolanje v večernih oddelkih osnovne šole je brezplačno

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

PISMA

Objavljamo le pisma s polnim naslovom avtorja. Za vse navedbe v pismih odgovarjajo izključno pisci.

SOLIDARNOST-NA AKCIJA

Vaša pobuda v NOVI TEDNIKU, naj bi vse delovne organizacije združile enodnevni zaslužek (29. februarja 1976) za solidarnostno akcijo, nas je zelo razveselil. Seveda je akcija odvisna predvsem od pripravljenosti delavcev v združenem delu, če se bodo odločili zanjo. Ker so solidarnost in pripravljenost pomagati izkazali že večkrat, upamo, da je tudi to pot ne bodo odrekli.

Prosili ste za predloge. Naša skupščinska delegacija pri KS STRMEC s predstavniki družbenopolitičnih organizacij v kraju je o tem razpravljala in predlaga

ASFALTIRANJE CESTE STRMEC—SOCKA—VITANJE. Problem ne zadeva samo krajevne skupnosti STRMEC, temveč je občinskega pomena. Zato upamo, da boste naš predlog sprejeli in ga podprli.

Da bi boljše razumeli in se lažje odločili, predvsem tisti, ki problema ne poz-

najo, prav tako pa tisti, ki nam bodo mogoče pomagali, ga prikazujemo podrobneje:

Cesta STRMEC—SOCKA—VITANJE je zelo prometna. Po njej vozi dnevno 28 avtobusnih prog, poleg tega je na njej močan tovorni promet iz vitanjskih podjetij do Celja.

Cesta je vsa leta v nemogočem stanju, kar lahko potrdi vsakdo, ki je že kdaj vozil po njej. Do leta 1972 je bila zaradi svojega pomena republiška cesta in je bila predvidena za asfaltiranje. Kljub temu, da promet na njej narašča iz dneva v dan, je prav v letu 1972, ko bi morali začeti z deli za asfaltiranje, bila prekatgorizirana v občinsko cesto, česar se danes ne moremo razumeti, zakaj je do tega prišlo.

Vsa prizadevanja in upanja občanov, da bo cesta končno urejena, so padla v vodo, kajti problem se vleče že vrsto let in postaja bolj boleč. O tem je bilo večkrat objavljeno tudi v časopisih NOVI TEDNIK, VEČER in v DELU.

Morda se bo kdo izmed bralcev še spomnil, da je naša KO SZDL SOCKA dobila za svoje aktivno delo v kraju in krajevni skupnosti srebrno značko OF. Ob tej priliki je bilo ponovno postavljeno vprašanje v zvezi z asfaltiranjem te ceste. V časopisu DELO je odgovoril tov. MARJAN ASIC za oddelek za gradbene in komunalne zadeve pri občini Celje, da bo cesta asfaltirana v letu 1972. Za ureditev tega problema si je veliko prizadeval tudi takratni republiški poslanec, tovariš Bogdan ŠNABL.

Prav zaradi takega načina reševanja problemov je delo družbenopolitičnih aktivistov v krajevni skupnosti postalo težko.

V letu 1975 smo skušali

ljudi zainteresirati za samopriskupitev za asfaltiranje te ceste. Po dogovoru s skupščino občine Celje bi morali zbrati 340.000 dinarjev, po novejših podatkih pa celo veliko več. Pred nami je zelo veliko težkega dela — pobirati prispevke od ljudi, čeprav je celotno področje socialno močno ogroženo. V kraju nimamo nobenega podjetja. Velika večina delavcev odhaja dnevno na delo v Celje. V krajevni skupnosti nimajo nobene možnosti zaposlitve. Na območju KS STRMEC imamo 54 socialnih podpirancev, veliko je družin, ki bi jim bilo treba pomagati. A vseeno zaupamo v solidarnost krajanov naše krajevne skupnosti, da bodo prispevali za to cesto, ker vemo, da so tudi takrat, ko smo odločali na referendumu za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih ustanov v celjski občini — glasovali med prvimi 100 % »ZAA«, čeprav naša krajevna skupnost ni bila zajeta v ta program.

Vse probleme, ki smo jih lahko sami reševali v okviru krajevne skupnosti, smo rešili. Veliko je bilo narejenega s prostovoljnimi delom. Zgradili smo 19 vaških vodovodov, obnovili krajevne ceste, mostove in drugo. Opravljenih je bilo več desetletij prostovoljnih delovnih ur. Ljudje so prispevali v začetku celo 70 % vrednosti del, najmanj pa vedno polovico. Pri cesti STRMEC—SOCKA—VITANJE so pripravljeni prispevati, vendar bo njihov delež premajhen, saj je vrednost del ocenjena na okrog 9.000.000 dinarjev.

Za letošnje leto je predvideno asfaltiranje le 1.100 metrov. Ker je celotna cesta dolga do meje celjske občine okrog 6 km, bi trajalo asfaltiranje približno pet let. Naša krajevna sku-

pnost bo v letu 1977 organizator občinskega praznika, zato prosimo, če bi nas podprli, da bi zbrani denar v tej solidarnostni akciji namenili nam za našo in vašo cesto. Mogoče bo to solidarnostno akcijo sprejela tudi občina SLOVENSKE KONJICE in bi bilo prav, če bi del zbranih sredstev namenili vitanjskemu področju za asfaltiranje tistega dela ceste, ki spada pod njihovo občino (do fužinskega mostu). Na ta način bi bila cesta STRMEC—SOCKA—VITANJE v celoti asfaltirana. Obenem pa bi radi postavili spominsko obeležje ob tej cesti na kraju, kjer se je leta 1944 prebijala iz Selc na Paški Kozjak (Senegaški mlini) legendarna XIV. divizija.

V imenu skupščinske delegacije KS STRMEC vodja delegacije

TONE PESAK

KAKŠNE CENE

Sem učenka osnovne šole. Prosim oprostite moj napakam v pismu, pisano pa le preberite do konca. Rada bi vedela, kaj tolikšne razlike pri cenah istega blaga. V Mladinski knjigi v Celju sem kupila radirko za črnilo po ceni 3,60 din. Cez cesto, v knjigarni Obzorja pa za 7,60 din. Kdo ima še enkrat več denarja, da ga lahko pogreša? Pa saj ne vem, če boste pismo prebrali.

VISNAR VIDIKA
Zagrad

Naš pripis: Pa smo ga le! Vidiš, Vidiška, napake v pismu sploh niso bistvene tokrat (za učni uspeh v šoli in pozneje v življenju pa že!). Pomembno je, kar si sporočila. Pa tudi odgovorila si že sama. Upamo, da si upoštevala, da je pomembno pri-

tem, da primerjamo cene le za enako blago! Če si to storila, kaj ti naj še rečemo. Menda nisi kupila tam, kjer je dražje?

NEKDANJI SODELAVCI NISO POZABLJENI

Kot vsako leto, tako delovni kolektiv Zlatarn Celje tudi ob zaključku leta 1975 ni pozabil svojih nekdanjih sodelavcev-upoko-jencev.

Povabili so nas medse, nas pogostili in obdarili. Posebej pa smo bili veseli, ker smo se spet srečali z nekdanjimi sodelavci in ker smo zvedeli, kako gre zlatarjem danes. Uspehi preteklega leta so nas še posebej razveselili. Za tako pozornost se upokojenci najlepše zahvaljujemo in želimo delovnemu kolektivu Zlatarn Celje še v bodoče veliko delovnih uspehov.

UPOKOJENCI ZLATARN CELJE

KAKO DOLGO ŠE NERED V PARKIRANJU

Pred kratkim sem čital v Delu, da se v Ljubljani obetajo slabši časi brez obzirnim voznikom avtomobilov, ki parkirajo po pločnikih, zelenih nasadih itd. Zelo me zanima, kdaj bomo tudi v Celju začeli to nadlego sistemsko in učinkovito preganjati. Akcija z odvažanjem avtomobilov, ki se je pred približno dvema letoma spodbudno začela, je prehitro izvenela in stari nered se je takoj spet naselil na celjske ulice. Čeprav sem star voznik—amater, najodločneje obsojam brezobzirne voznike, ki parkirajo kjerkoli in kakorkoli in imajo ob-

zir le do sebe in do svoje pločvine. Mislijo, da se morajo pripeljati prav do vhoda v trgovino. Parkirajo po pločnikih in tako preganjajo pešce na cestišče, svoja vozila pa puščajo tudi na zelenicah in jih tako spreminjajo v blatne luže. Parkirajo pa tudi v zaprtih ulicah (Lilekova), zatrpavajo prostor na Slomškovem trgu itd. Tako ustvarjajo samo zaradi tega, ker so preleni, da bi tu in tam šli vsaj nekaj korakov peš, v našem mesu viden prometne neurejenosti, kar zaradi majhnih razdalj v Celju nikakor ni opravičljivo, niti potrebno.

Menim, da je skrajni čas, da začnemo te grde razvade — in končno so to tudi prometni prekrški — dosledno, trajno in učinkovito kot doslej preganjati.

Zato prosim odgovorne na občini na javen odgovor na to vprašanje, ki prav gotovo ne zanima same mene.

FRANJO ZUPAN,
Celje

ZDRAVJE, NAJVEČJE BOGASTVO

Dan se je nagibal k zatonu. Sonce je z zadnjimi žarki božalo strehe hiš. Brezskrbno stopam po pločniku, kar se mimo pripelje na invalidskem vozičku mladenič. Najlepša leta mladosti so mu cvetela na obrazu. Ob pogledu nanj mi je postalo v srcu hudo. Tedaj sem se zamislila, kako bogat je človek, če je zdrav. Žal se tega bogastva marsikdo premalo zaveda. Mnogi ga vidijo le v kupu denarja. Pri tem pa nehoti pozabljajo na svoje edino bogastvo, na zdravje.

DRAGICA JAZBEC,
Celje, Linhartova 20

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

66

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

VPLIVI IZ DRUGIH — BLIZNIH IN DALJNJIH KRAJEV

Tudi delovanje komunistov partijske celice v Smartnem ob Paki, ki je to delovala približno leto dni pred okupacijo pod vodstvom sekretarja Francija Hribarja, kasneje partizansko Savinjskega imenovan, je imela določen vpliv na tamkajšnje okoličane in tudi v krajih severno od Smartna, čeprav so povezave te partijske skupine tekale, kot je poznano, predvsem v smeri Šoštanj — Polzela — Prebold — Celje.

Po mnenju nekaterih ljubencev najstarejše, še živeče generacije, so na narodno zavest in demokratske odnose med premožnimi sloji in delavci, torej gozdarji, žagarji in splavarji, vplivali tudi povratniki iz Amerike. Ti ljudje, ki so izhajali večinoma iz najrevnejših slojev, so se po enem ali dveh desetletjih garanja na raznih in najtežjih delovnih mestih po gozdovih in mestnih središčih širne Združene ameriške države vrnili domov. S prihranki so si omogočili — vsem sreča na tujem ni bila naklonjena, mnogi so se zdravstveno povsem izčrpali — uvrstitev med premožnejše ljudi v domačem kraju.

Nekateri so se oprijeli donosne lesne trgovine. Niso si sicer želeli socializma, vendar so bili pravični do najete delovne sile in dobri plačniki. Niso bili za »prevratne ideje«, ob volitvah so bili občajno na strani liberalcev in tudi včlanjeni, predvsem njihovi otroci, pri »Sokolu«.

Posezimo sedaj v spominih še nekoliko nazaj, na leta po prvi svetovni vojni. Videli bomo, kako daleč so segali valovi in odmevi ruske oktohrske revolucije po 1917 letu, ko je v borbi proti carski oblasti in despotstvu knezov prevzela komunistična partija boljševikov po silnih naporih in velikanskih žrtvah, s pomočjo delavcev, vojakov in kmetov, oblast v svoje roke.

Po podatkih Karla Druškoviča sta se pojavila na Ljubnem dva domačina, ki sta razgibala prebivalstvo. Oba sta bila doma na Savinjskem vrhu.

Prvi, ki je bil zmernejši, se je imenoval Jože Jakop. Dolga leta si je služil kruh v tujini kot rudar. Tam se je navzel revolucionarne miselnosti in jo potem propagiral med delavci in kmeti v domačem kraju. Ljudje so mu nadeali nadimke »demokrat«. V Savinjskem vrhu, takrat še izrazito

V Biršah, le nekaj sto metrov od Radmirja oddaljenem zasečku, je delovala od pozne jeseni 1941 dalje partizanska javka »pri Francetu«, oz. v hiši Zavolovškovih. Povezovala je delovanje frontovcev in partizanov vsa vojna leta med Gornjim gradom, Radmirjem in Ljubnem. Na sliki sta Marija in Alojz Zavolovški z materjo in svojimi 8 otroci. Vseh otrok se je rodilo 13, štirje so umrli. Slika je iz 1946. leta.

versko in tudi klerikalno usmerjenem področju dobromisleči Jože Jakop pač ni mogel imeti kakšnega uspeha. Temu se danes prav nič ne čudimo, saj vemo, da so bili religija in cerkveni obredi v prvih desetletjih tega stoletja pač skoraj edino, kar je podeželske ljudi, posebno v hribovitih legah, dvigovalo in povezovalo nad vsakdanjostjo. In ta je bila vse prej kot lahka. Ljudje so živeli v kljub velikemu delu in naporu

sorazmerno zelo enostavno, ponekod tudi bedno. Jakop je umrl 1925. ali 1926. leta.

PRIZIGANJE SVETLIH LUCK NA GRNEM GROBU KOMUNISTA

Drugi, za tedanje pojme ekstremist, po domače povedano in po mnenju Ljubencev skrajnejši ali prenapet, je bil Andrej Zaleznik. Ko se je po končani vojni vrnil iz ujetništva, je pričel podjetno raz-

lagati kaj vse je videl in doživel na Ruskem. Dodajal je svojo razlago, da bo komunizem dosegel tudi naše kraje. Ker se v klerikalni Savinji ni dobro počutil, se je naselil v naselju Podplanina. Tu je imel med gozdnimi delavci in višinskimi kmeti lepe uspehe. Pridobil je pri volitvah veliko glasov za napredno stranko. Zaleznika se je zaradi vnetega razlaganja dogodkov v času oktohrske revolucije in širjenja socialističnih idej prijel vzdevek »komunista«. Ko je približno 1924. leta umrl, mu je tedanji župnik odredel cerkveni pogreb. Tudi pokopati ga niso smeli na »blagoslovljenem« delu pokopališča.

Podobnih primerov, ko so se pošteno misleči socialisti zaradi svojega svetovnega nazora aprila s svojo okolico, imamo v času med prvo in drugo svetovno vojno nič koliko. Zato so tudi trpeli oni sami in njihova družina. Prestajali so zaporne kazni, družine so gladovale. Vkljub organizirani pomoči svojcem zapornikov in robljašev, ki so jo prizadeti prejemali iz zbranih prispevkov članstva Komunistične stranke Jugoslavije (to je bila takimenoenovana Rdeča pomoč), a ta pomoč ni bila vselej zadostna, je bilo življenje v

revolucijo vpletenih družin dokaj težko. Toda, da bi prišlo do takšnih primerov, kot je bil navedeni ljubenski, je vendarle nekaj čisto posebnega in še to tembolj, ker se je to zgodilo na podeželju, kjer je bila večina prebivalstva tedaj še jako verna. Župnik je imel pač vso pravico in službeno dolžnost, da je uporabil cerkveni predpis za prst božji!

Prekletstvo Andreja Zaleznika pa le ni vseh preplašilo. Njegovi prijatelji in somišljeniki so proti temu tiho protestirali. Na dan mrtvih, po starem rečeno na vseh svetnikov dan, so okrasili njegov grob in prižgali na desetine svečk. Nekateri pravijo, da jih je bilo nekaj let tudi po več sto. To je sledilo dolgo vrsto let po Zaleznikovih smrti.

V zadoščenje spominu in delu Andreja Zaleznika, komunista in pionirja napredne miselnosti ljubenskega področja, je treba zapisati, da je njegovo prizadevanje rodilo določene sadove. Na prvih naslednjih volitvah po Zaleznikovih smrti je prešla socialno demokratična stranka (komunistična je bila tedaj že prepovedana) veliko glasov. Za župana je bil izvoljen prvi soc. demokrat, kmet Franc Ciraj iz Tera.

REKREACIJA ZA ŽENE

V današnjem hitrem tempu življenja je poleg vsega treba skrbeti tudi za rekreacijo. Kot pa vemo se rekreacije udeležuje le malo predstavnic ženskega spola, bodisi zaradi preobremenitve z vsakdanjim delom ali pa nimajo tehničnega vodstva oziroma prostorov.

Izjemno so v žalski občini naredili le v Sempetru, kjer se povprečno zbere na rekreacijo več kot 25 žena in deklet. Pobudo je pred tremi leti, ko je bila zgrajena telovadnica osnovne šole, dala Ida Vidali, ki žene sedaj vodi. V preteklem letu so se udeležile raznih TRIM akcij. Najbolj pa v kolesarjenju in planinarjenju, kejr se kot pravijo poleg zabave sprostijo še od napornega dela. S tem v zvezi si seveda želimo, da bi poskrbeli za rekreacijo žena ne le v delovnih kolektivih, ampak v vseh krajih kjer so za to pogoji. Tako bi dobile možnost rekreacije prav vse žene.

E. M.

POSTANITE

„EVROPSKI PEŠEC“

Z namenom, da bi nas spodbudili k preživljanju prostega časa v naravi s pocieni popotovanjem, so sredi preteklega leta gozdnogospodarske organizacije (Poslovno združenje gozdnogospodarskih organizacij, Ljubljana, Miklošičeva 38) speljale slovensko planinsko transverzalo št. 2 »OD DRAVE DO JADRANA«. Ta pešpot je zadnja etapa Evropske pešpoti »E 6—YU« in se začne na prelazu Radelj, kjer se konča avstrijski del Evropske pešpoti, nakar je speljana do Opatije oz. Reke. Speljana je tako, da je prehodna pretežni del leta — po gozdnih in travnikih, večinoma po obljudenem svetu, izogiba pa se večjim naseljem in prometnim cestam. Razdeljena je na 20 sekcij, ki jih obelježuje 36 kontrolnih točk, kjer je dobliti kontrolni žig. Kdor zbere odlične 36 kontrolnih žigov v posebni popotni knjiž-

nici, prejme spominski znak. Lep del poti se dotika območja širše celjske okolice. Na primer sekcija »Motnik«.

Za to etapo je primerna sobota, ker je na voljo izletnikov avtobus Ljubljana via Motnik (5,25). V gostilni »Pri Flegarju«, Motnik št. 11, si bomo privoščili zajtrk, hkrati pa dobili kontrolni žig. Rdečo-rumena markacija nas bo usmerila na gozdno pot po klancu navzgor na razgledna pobočja in z njih (Hribi) navzdol na trojanski prelaz, oddaljen pa (1,5 km) Na doline, h kmečki gostilni »Pri Dolinarju«, kjer nam bodo prehojeni del poti potrdili z drugim kontrolnim pečatom, hkrati pa po želji tudi postregli, saj se nam bo po 2 urah, sicer nenaporne hoje, že prilegla primerna malica. Pot ni nujno nadaljevati, ker je točka dovolj lepa, da lahko tu prebi-

jemo ves dan: smuka, kadar je sneg (vlečnica!), spreho-di poleti; za povratek je do avtobusa šibke pol urice.

Toda »evropski pešec« bo pot nadaljeval po gozdnatem stemenju med Zasavjem in Črnim grabnom na Limbarsko goro (768 m). Pri »Turistu« nam bodo odtisnili že tretji žig s te poti, pa tudi podprli bodisi s piščo ali z jedačo. Z Limbarske gore (krasen razgled na vse strani, zlasti na Savinjske in Kamniške planine) se lahko spustimo ali v Blagovico ali v Krašnje ali v Moravče (1 ura). V Moravčah (kulturno-zgodovinsko in gospodarsko središče Moravske doline) se bomo zastran štampilke, če ne tudi zaradi okrepčila, oglasili v gostilni »Pri Jurku«, ob 16.05 pa sedli v avtobus za Ljubljano, da nas odloži v Dobu, kjer bomo presedli v avtobus proti Celju. In lep enodnevni izlet bo za nami... GG

Dramska skupina KUD Svoboda iz Sempetra je po štirih letih premora zopet zaživila. Ze minulo sezono so uprizorili komedijo Toneta Partiljiča — TOLMUN IN KAMEN, katero si je na štirih predstavah ogledalo več kot tisoč obiskovalcev. S to komedijo so si zagotovili tudi vstopnice za tekmovanje medobčinskih dramskih skupin, vendar so sodelovanja odpovedali.

Tudi letos predvidevajo pripraviti dve igri ter literarni večer. Prvo naj bi uprizorili ob prazniku dneva žena, literarni večer pa naj bi posvetili ob stoletnici rojstva pisatelja Ivana Cankarja.

Od skupine, ki ima nekaj odličnih mladih igralcev, krajani Sempetra z zanimanjem pričakujejo prve prizore v letošnjem letu.

E. M.

NAŠ KRAJ

● V VELENJSKI HALI VELIKO GLASBE

V soboto je velenjska športna hala preživela nov krst. Nastopile so kar štiri znane rock skupine. Zbralo se je kar precej ljubiteljev rock glasbe. Na začetku so nastopili domačini iz Velenja, skupina Ave ki je pokazala kar precej izvirnosti in je vsekakor na poti do dobre rock skupine. Pred težko pričakovano skupino »Foundations« iz Anglije s katero nastopata tudi naša Dado in Pero, je mlade navduševal »Parni valjak« iz Zagreba. Končno smo dočakali nastop gostov iz Anglije, ki pa nas je kar malce razočaral, saj smo od njih pričakovali več. Vsekakor pa je nastop poslabšala še neakustična dvorana, in pa ozvočenje, ki je sicer bilo zelo dobro, vendar je z njim skupina prvič nastopila in verjetno tehniki z njim še niso znali ravnati. Prava škoda je bila, da gostje iz Anglije niso izkoristili pevske sposobnosti Dada Topića, ki bi jim poleg dobrega basa lahko še pripomogel z dobrim vokalom. Za konec je nastopila še YU grupa, ki slavi letos svojo peto obletnico. Kljub nekaterim pomanjkljivostim, pa je bil koncert v soboto veliko doživetje za mlade.

R. V

● MOZIRJE: GOLTE ZASEDENE

Ceprav so Golte brez snega oziroma ga je premalo za smučanje, so hotel, dandane in Mozirska koča povsem zasedeni. Vse to do sredine februarja. Tako je na Goltah in v Mozirski koči okoli 150 gostov, v Mozirju pa 46. Gostje so predvsem iz Beograda in Zagreba.

Primer je vsekakor zanimiv, značilen pa tudi v tem, da je kolektiv izletnika poskrbel za zasedenost prenočitvenih zmogljivosti tudi v dolini, v Mozirju. Zato tudi ta okolnost kaže, da je že skrajni čas, da pride do enotnega obravnavanja vseh turističnih in gostinskih vprašanj v Gornji Savinjski dolini in s tem tudi do organizacijske povezanosti sedaj razdrobljenih enot. Tako povezanost med drugim močno podpira tudi izvršni svet občinske skupščine v Mozirju.

MB

● TRNAVA: ŽIVAHNO NA ZBORIH

Na nedavnem zboru delovnih ljudi in občanov Trnave, ki je bil v dvorani domačega hmeljarskega doma, so razpravljali ne le o predlogu srednjeročnega programa razvoja žalske občine, marveč tudi krajevne skupnosti. Precej časa so posvetili obravnavi dela samoupravnih interesnih skupnosti v letošnjem letu. Zanimive misli pa so se razpletale okoli nekaterih urbanističnih vprašanj, v tej zvezi še o lokaciji hitre ceste in plinovoda. Na zboru pa so še govorili o izvajanju pogrebne obreda.

Ni naključje, da so se najdlje za držali pri zdravstvu. Zlasti nekateri starejši so se pritoževali, da zdravnika težko razumejo. Sicer pa je res, da jim v takih primerih pomagajo tudi sestre, ki delajo v ambulantah.

Precej besed so izrekli tudi na račun socialnega skrbstva in podpor. Skratka, živahen zbor in dovolj aktualnih vprašanj.

IVAN LESKOSEK

● ŠMARTNO OB PAKI: VELIK TOVARNI PROMET

Železniška postaja Šmartno ob Paki je ena najbolj obremenjenih na relaciji Celje-Velenje. Tu je tudi največ tovarnega prometa. Lani so naložili 5.668 vagonov ali 132.092 ton blaga, največ tufa iz kamnoloma Gorenje, nadalje rezanega lesa in končnih izdelkov iz Nazarij ter hidriranega apna iz hidrirnice v Podgori pri Šmartnem ob Paki. Poleg tega so odposlali 399 ton kosovnega blaga.

Razloženih pa je bilo 1.379 vagonov ali 27.491 ton, največ lesnega materiala za tovarno ivernih plošč v Nazarijih. Kosovnega blaga je prispelo 444 ton.

Vagonske in kosovne pošiljke prevzame postaja Šmartno ob Paki v

skladiščih GLIN Nazarje in »Smreka« Gornji grad ter jih z lastnimi tovornjaki, ima jih deset, prepelje v Šmartno ob Paki in jih s svojimi delavci preloži v vagon.

Delavci na železniški postaji se zavzemajo, da za celotno gornjesavinjsko območje uresničijo načelo transporta »od vrat do vrat«. Pri tem delu jim želimo obilo uspehov.

Z. KOTNK

● KOKARJE: OŽIVLJENO KULTURNO ŽIVLJENJE

»Čas celi rane«, pravi pregovor. In to ne samo telesnih, tudi druge.

Ena takšnih ran je bila na delovanju kulturno umetniškega društva »Franc Saleški-Finžgar« v Kokarjih. Veliko časa je moralo preteči, da je prišlo do uresničenja in da je dvorana v zadrudnem domu spet začela služiti namenu, za katerega je bila zgrajena. In tako so se oči odprle tudi tistim, ki so doslej rajši v dvorani videli kupe raznih zabojev in druge navlake kot mlade ljudi.

Danes se že veselimo naših uspehi, ki jih dosega novoizvoljeni odbor z delavnim predsednikom Petrom Korenom na čelu. Končni namen je le dosežen. Življenje v dvorani je ponovno zaživelo in v Prešernovem tednu bomo že posredovali gledalcem Meško vo igro »Matja«. Ne pozabite in pridite si jo ogledat!

FRANC FLERE

● PONIKVA: UČENCEM JE LEPO

V moderni stavbi osnovne šole Solidarnosti Blaža Kocena že štiri mesece poteka pouk v splošno zadovoljstvo krajanov, učencev in učiteljev. Kadrovska zasedba na šoli je dobra, saj ima od 13 učnih moči kar 6 višjo izobrazbo. Od 11 oddelkov ima 9 oddelkov dopoldanski pouk, ki je mnogo bolj kvaliteten od popoldanskega. Izredno velika pridobitev kraja je telovadnica, v kateri imajo vadbo vsi oddelki osnovne šole in člani TVD Partizan, ki vadijo 3-krat tedensko po 2 uri. Poleg košarke, namiznega tenisa in rekreativne vadbe bodo pričeli tudi s telovadbo. Za vadbo se zanimajo tudi nogometaši. Ker na šoli nimajo kvalificiranega učitelja za tel. vzgojo manjka tu mentorstvo.

V namenskih prostorih je nameščena šolska knjižnica, ki ima nad 2500 knjig in v kateri si lahko izposodijo knjige tudi odrasli. Izrečen napredek so dosegli pri šolski prehrani, saj prejemale malice prav vsi učenci in to za ceno 25 din mesečno. Njihova posebnost je v tem, da so na jesen 2 nabiralno akcijo zbrali dovoljne količine krompirja, fižola, zelja, sadja, povrtnine itd. Zato so njihove malice dobre in poceni. Uvedli so tudi kosila za učence in učitelje, tako imajo sedaj okoli 100 abonementov za kosila. Za prevoz oddaljenih učencev iz Dolge gore, Lipoglav in Luterij skrbi šolski avtobus. Za te učence je tudi urejeno varstvo. Na šoli deluje kvaliteten mladinski zbor, ki nastopa na vseh prireditvah v kraju in na tekmovanjih v občini.

Ko smo se zanimali, kakšni so izgledi za celodnevno šolo so nam povedali, da zaenkrat še čakajo, ker jim finančna situacija še ne kaže možnosti za celodnevno šolo. Sedaj urejajo okolje šole, treba je urediti igrišča, zelenice, cvetlične nasade. Torej jih čaka še veliko dela in skrbi, ki jih bodo pa skupno s KS nedvomno pozitivno rešili.

E. RECNİK

● ŽALEC: DAN VOZNIKOV

Praznik združenja šoferjev in avtomobilistov so minulo nedeljo proslavili v ZSAM Zalec v Preboldu. Slovesni govor je imel predsednik združenja ZSAM Zalec Adi Vasle, ki je v svojem govoru orisal pomen praznika. V nadaljevanju so v kulturnem programu nastopili moški pevski zbor ZSAM Zalec, učenci OS iz Prebolda ter ansambla »Veseli hmeljarji« in »Fantje treh dolin«. Na sliki: predsednik ZSAM Zalec Adi Vasle in moški pevski zbor ZSAM Zalec.

T. T.

MALA ANKETA

0 29. FEBRUARJU

ALOJZ NEMIVSEK

Kot krajan Sešč bi denar namenil za ureditev ceste Matke—Sešče, ki se na mnogih mestih udara, tako da cesta postaja nevarna za avtomobile, predvsem pa za avtobuse in tovornjake.

Pri nas v Seščah bi morda lahko pričeli s turizmom in to ob Savinji. Tam bi lahko uredili trim stezo, ki prav gotovo ne bi zahtevala preveč denarnih sredstev.

V občinskem meniju pa bi bila morda zanimiva gradnja zimskega bazena. Z dograditvijo bazena bi bilo prav gotovo poskrbljeno za množično rekreacijo. Sicer pa je tako žalostno, da mesto kot je Zalec nima kopališča.

TOMAZ MRAK; Sešče:
»Idea se mi zdi odlična.
Denar zaslužen v enem
dnevu bi vsakdo lahko po-
grešal, če pa bi vse sku-
paj seštel, bi s tem de-
narjem lahko napravili
stvari, ki bi vsem delov-
nim ljudem še kako pri-
šle prav.

V Šešah bi na primer lahko uredili igrišča ter morda trim stezo ob Savinji, v okviru občine pa se ogrevam predvsem za novo športno halo v Zalcu, ki jo kot občinsko središče nujno potrebuje.»

MILICA JOST: »Večina ljudi iz Sešč se vozi na delo v Prebold in Sempeter, v našem kraju pa se že poraja problem varstva otrok. Tako vozijo ljudje svoje otroke v varstvo v kraj, kjer pač delajo. Morali bi bilo pamešno razmišljati o tem, da bi v Seščah zgradili objekt otroškega varstva, sicer pa je to že itak predvideno v srednjeročnem planu

razvoja naše krajevne skupnosti. Bilo pa bi zelo dobro, če bi vsi delavci v občini zaslužek ob 29. februarju namenili za gradnjo veleblagovnice v Zalcu. »

VLADO GORIŠEK, predsednik Skupščine občine Zalec: »Priznam, da pri nas o tem še nismo razmišljali, ideja, da bi za služek ob 29. februarju prispevali vsi delavci v občini za kakšno stvar, pa vsekakor ni slaba. To bi pravzaprav pomenilo 150 milijonov dinarjev, to pa je že številka, ki precej pomeni. Osebo sem za to, da ta del denarja vložimo v šolstvo in sicer za izgradnjo šol v Zalcu in Braslovcah, kjer tovrstne nove ali pa vsaj adaptirane objekte nujno potrebujejo.«

Tekst: JANEZ VEDENIK
Foto: TONE TAVČAR

avod je bil zgrajen na-
sko, kot objekt za var-
ostarelih, ki so fizično
psihično popolnoma spo-
ni se sami oskrbovat.
je starost fiziološki pro-
ki z leti stalno napreduje
kateremu nihče ne uide

se kljub temu, da sprejemamo v zavod fizično in psihično sposobne, pokretne ljudi, se čez leto dni ali pa še manj, kakor pravi tovarišica Storman Marija, direktorica zavoda, enostavno ne zmorejo več oskrbovati sami sebe. Zato mu je nujno potrebna pomoč. Da bi pa postali funkcionalna celota, je dolga pot, zato se navezujemo na zavod v Novem Celju, da bi tiste psihično — starostno demantne, kar se pokaže pozneje, ki postanejo tako spremenljivi za okolje, od katerega začnejo odstopati tudi do take mere, da v takem zavodu kot je naš, preprosto

ne morejo živeti. Ti ljudje izgubijo stik s sedanostjo, pričnejo uhajati ali celo mislijo na samomor. Zato pa se navežujemo na zavod v Novem Celju, kateri se preusmerja v regijski zavod za psihično, demantno ostarele. Zato pa je zavod v Novem Celju nujno potrebno sanirati. V Novem Celju je bila centralna kurjava grajena pred približno 40 leti. V radiatorjih in cevih se je nabralo toliko kotlovcva, da danes dosegajo temperature 12 maksimalno 14 stopinj C, v nekaterih sobah pa sploh radiatorji ne grejejo več in kljub kurljenju ostajajo mrz-

li. Popraviti je treba tudi sanitarije, zmanjšati število postelj in urediti dvigala. Zavedati se moramo, da so to ljudje, ki smo jim dolžni v naši samoupravni socialistični družbi posvečati večjo pozornost.

Delo v zavodu je zelo naporno, zahteva celega človeka in skorajda ne pozna sobot in praznikov. Poleg dela je strežno osebje na dnevnem redu od nekaterih starostnikov poimenovano s težkim izrazoslovjem, da je to psihični pritisk, ki se ga večini skorajda ne da vzdržati. Kljub napornemu premagovanju problemov vsi zaposleni v domu upravljaajo svoje delo z ljubeznijo in humanostjo do sočloveka.

Kulturno življenje v zavodu je precej povezano z mladimi iz krajevne skupnosti Kajuh, iz Gimnazije, s šolo Slavka Slandra, ter iz drugih šol celjske regije, ki so vedno pripravljene sodelovati s programi in razviti mirne, tihe zidove zavoda.

Tovarišica Stefanja Asič se je z zelo toplimi besedami zahvalila za vso oskrbo, nego, ki jim je dana in njena želja je bila želja vseh upokojencev. Želja zabave, večjega srečavanja z mladimi, s pevskimi zbori, folklornimi skupinami in ne nazadnje tudi srečanja in pohodi z mladimi planinci.

VALERIJ VERVEGA

JUBEČNA

POTREBE IN ŽELJE

Konec tedna je bila v Ljubljani znova ena izmed žilavših sej krajevnih skupnosti v zadnjem času. Kaže, bodo v Ljubelci v letošnjem letu napravili večji kot v prihodnost, kot je bil običaj v preteklosti. Člani sveta krajevnih skupnosti skupaj s predstavniki organizacij in društev obravnavali delo v preteklem letu, o programu dela za letošnje razpravljali na seji so

si bili enotni, da je treba
za razvoj kraja v letošnjem
letu posvetiti več naporov.
Po razpravi so si bili enotni,
da je letošnja najvažnejša
akcija v krajevni skupnosti
asfaltiranje ceste Ljubečna-
Bukovžlak in skozi naselje
Začret. Tej pa se pridružuje
akcija za napeljavo vodovoda
do do šole v Leskovcu. Po-
pravljati pa bo treba tudi
14 kilometrov krajevnih cest,
6 mostov in 4 brvi. Ena brv

pa morajo letos še zgraditi. Asfaltirati želijo tudi del ceste Žepina—Jarmovec. To so planirane postavke v planu krajevne skupnosti. Tem planiranim postavkam so pridružili še postavke želja, ki so še kako pomembne za uspešen razvoj. Med temi so: plačani tajnik krajevne skupnosti, urejeni prostori krajevne skupnosti, nakup parcele za bodoči kulturni dom, izdajanje krajevnega biltena, skrb za delo organizacij in društev, postavitev spominskega obeležja padlimu Francu Stekliču, tesnejša povezava z opekarnami, ureditev trgovine, izboljšanje poštnehih uslug in zaštita poljskih opekarn za bodoče rodo-
love.

Koliko od tega bodo realizirali, ni odvisno samo od krajanov. Pri naporih jim bo morala priskočiti na pomoč tudi družbena skupnost. Zavedajo pa se, da bodo morali največ storiti sami.

M. BRECL

ELJE: KRITIČNO O DELU

Pretekli petek so se v domu JLA zbrali komunisti, ki delujejo temeljni zvezi nogometašnih sodnikov Celje. Od 62 članov športne organizacije je kar 31 članov ZK. To je najvišja športna organizacija, ki se lahko pohvali, da je v njej njenih članov tudi članov ZK. Kljub tolikšnemu številu članov ZK v organizaciji pa je v njej vrsta problemov, ki delno izhajajo tudi iz vedno ne najboljših medsebojnih odnosov. Na sestanku aktivna ZK so se dogovorili, da bodo prihodnje posvetili vso skrb prav medsebojnim odnosom. V tej smeri so se pričeli že pripravljati na predlaganje kandidatov za bodoči izvršni odbor te organizacije.

M. BRECL

**Tekstilna tovarna
JUTEKS ŽALEC**

(proizvodnja jute in talnih oblog)

sprejme na delo
več delavcev sledečih profilov:

- 1. Dva dipl. inž. ali inženirja kemijske tehnologije:**
za delo v obratu ali za vodjo laboratorija
- 2. Dva komercialista ali ekonomista (s prakso)**
za vodjo prodajne službe ali za vodjo komercialnih zastopnikov
- 3. Dva delavca z izpitom za skladiščnika ali s primerno prakso**
za pomočnika skladiščnika ali za vodjo transportnih delavcev

Informacije daje splošno kadrovski sektor. Prijave sprajemamo v roku 15 dni od objave oz. do zasedbe delovnih mest.

IZLETNIK

IN Vendar VABILO NA SMUČANJE

Ker jih trenutno ne morejo povabiti na Golte, kjer je še vedno premalo snega, se je turistična agencija IZLETNIKA odločila za drugo pot, da bi se vendarle oddolžila tudi smučarjem. Tokrat jih prvič vabi na smučanje v Avstrijo, v prijetno zimskoportno središče Maria Alm v deželi Salzburg.

Marja Alm je prostrano zimskošportno središče s sistemom vlečnic in drugih naprav ter z idealnimi pogoji za smučanje. Snega je dovolj. Prav te dni ga je na staro 60 cm debelo podlago na novo zapadlo od 60 do 100 cm. Smučišča so idealna za zahtevne smučarje in prav tako za začetnike. Skratka za vse. Vsa smučišča so redno vzdrževana, teptana in zavarovana.

Turistična agencija Izlet, nika je za obisk Maria Alm rezervirala kapacitete za dve skupini. Medtem ko bo prva, ki je povsem zasedena, odšla na pot v soboto, 24. t. m. in bo tamkaj ostala do zadnjega januarja, je v drugi, od 31. januarja do 7. februarja, še nekaj prostih mest. Cena je ugodna, saj velja za osebo v drugi skupini le 1.350 din. Seveda pa je treba povedati, da v tem znesku ni vračunana tedenska karta za celotni žičniški sistem, ki velja 350 din.

Tako vas Izletnik na vzlic temu, da na Golteh ni dovolj snega za smučanje, vabi na ta prijetni zimski užitek.

6 SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE

SOLČAVSKO: NARODNI PARK?

Na seji odbora SZDL in na izrednih občinskih zborih turističnega, planinskega pa tudi prosvetnega društva v Solčavi so se člani živo zanimali, kaj bi prinesel Solčavskemu krajinski park Savinjske Alpe. Ker je Solčavanom znana le vest, da se pripravlja ustanovitev narodnega parka za vse pogorje Kamniško-Savinjskih Alp, so lahko razpravljali le na podlagi teh podatkov. Ne glede na to so zavzeli svoja stališča.

Zavod za spomeniško varstvo SRS predlaga, da se Kamniško-Savinjske Alpe zaščitijo kot narodni park. Zaščititi bi obsegala ozemlje od Storžiča, po drugem predlogu od Ljubelja do Raduhe in od Krvavca do državne meje z Avstrijo. Vse to ozemlje bi bilo razdeljeno v štiri različne varnostne režime in največja kraja v njem bi bila Jezersko in Solčava. Solčava in menda

tudi Jezersko bi v celoti prišli v park. Pobudo za ta krajinski park je dala občinska skupščina Kamnik, izvršni svet občinske skupščine v Kranju je to zamisel podprl, vendar s pripombo, da bi razvoja Jezerskega zaradi strožjega režima v tem parku ne smeli zavirati.

Ker bi v ta park prišlo Solčavsko v celoti, je krajina skupnost Solčava predlagala občinski skupščini Mozirje, da zavzema do ustanovitve tega parka isto stališče kot občina Kranj za Jezersko. Vedeti je namreč treba, da je ostali del predvidenega parka izven Solčavskega že neprimerno bolje opremljen z žičnicami (Velika planina, Krvavec), medtem ko Solčavsko ne premore niti ene. Vrh tega ima drugo območje še ostale objekte, vtem ko jih Solčavsko nima in tako bi bila Solčava lahko edina prizadeta na svoji razvojni po-

ti. Solčava je s svojimi dolinami: Logarsko, Robanovim in Matkovićem kotom ter Podolsevo še zdaj varstveni rezervat, zaradi česar je tudi zaostala v razvoju. Tu ni večjih turističnih objektov in tudi ne obrata, v katerem bi našli delo in zaslužek domačini. Ker tega ni, se ljudje izseljujejo vse bolj pa zaostaja tudi turizem.

Solčavani nismo proti varovanju številnih naravnih zanimivosti in lepote, vendar bi vse to moralo služiti namenu kraja in človeku, ki prebiva v tem parku. To pa tudi pomeni, da bi se naj kraj razvijal in napredoval v vseh ozirih, zlasti turističnem, ne pa, da bi ga konzervirali.

V zaščito v narodnem parku je vzeti obdelovalno zemljo, travnike, pašnike, košnice, jase med gozdovi in posebej še planinske pašnike, ki izpopolnjujejo lepoto

narave, hkrati pa dajejo prebivalcem obstanek. Pa tudi življenje divjadi.

Skratka: v zaščito v narodnem parku je treba poleg vsega drugega vzeti človeka, stalnega prebivalca, ki bo uravnaval razmerje, ki je potrebno za zaščito lepote in posebnosti kraja ali območja. Le tako bo park dosegel in ohranjal svoj namen!

Človeku v varovanem krajinskem narodnem parku je treba dati možnosti zaslužka z zaposlitvijo v obratu, ki ne bo motil narave in namena parka, a bo posredno zavaroval park in človeka v njem. In to v korist vse narodne skupnosti.

Le v zagotovljenem varovanju človeka in kraja ter njegovega napredka bi se Solčavsko, po poprejšnji privolitvi domačinov, moglo vključiti v predvideni krajinski park.

Valent VIDER

NAČRTOVANI PRIDELKI

V resoluciji o družbeno gospodarskem razvoju je določeno, za koliko odstotkov naj bi se letos zvečali kmetijski pridelki. Kmetje, ki se strinjajo, da je moč pridelati več kot v preteklih letih, pa spašujejo, kdo bo odkupil. Kdo jim bo jamčil, da bodo lahko prodali vse pridelke in spitalo živino?

Taka zaskrbljenost je utemeljena z izkušnjami v preteklih letih. Ne bi pa bilo prav, če bi na slabosti le opozarjali — treba jih je odpravljati. Neprodani presežki nekaterih živil in pomanjkanja se prepletata iz leta v leto. Enkrat preveč, drugič premalo, kmetovalci pa ob vsaki setvi z negotovostjo ugibajo, kaj naj bi posejali, da bi pridelek lahko prodali. Res je, da je veliko odvisno od vremena — a še več od trgovcev: od združnega odkupa do prodajalcev v mestih in od izvoznoboznih trgovskih organizacij.

Kmetovalci pa bodo hkrati morali upoštevati, da tudi trgovci in živilska industrija ne morejo delati čudežev, če pridelovanje ni dovolj načrtno. V državah z razvito kmetijsko proizvodnjo se že leta ravna po načelu: pridelati, kar se lahko proda. Naši kmetovalci pa bodo uspeli šele takrat, ko bodo ob setvi vedeli, kaj bo kdo pridelal in koliko. Tako v zadruzi, občini, republiki in zvezi. Zbiralci takih programov pa jih bodo že v začetku leta lahko opozarjali, kako naj setvene programe, reje živine in drugo prilagodijo potrebam domačega in tujega trga.

Tako delo ni lahko, je pa nujno. Brez njega ni pravega načrtovanja in ne jamstva, da bi bil urenjen predviden razvoj kmetijstva. Splošni zvezni, republiški in občinski odstotki morajo pognati korenine na družbenih posestvih in vseh kmetijah.

Nekaj je bilo že storjenega pri odkupu mleka, pitanju živine in nekaterih pridelkih. Celo precej, a še zdaleč premalo, da bi naloga bila že izpolnjena. Precej časa je prevladovalo mnenje, da bi z načrtovanjem zajeli le živino, namenjeno za izvoz, in večje proizvajalce. Na našem trgu pa se močno poznajo tudi vplivi neorganizirane kmetijske proizvodnje tako v živinoreji kot pri poljščinah in druge. Mali blagovni proizvajalci tudi morajo prodati svoje preseške, ker potrebujejo denar. Kadar je na trgu premalo blaga, prodajo po višji ceni kot tisti kmetje, ki so sklenili pogodbe s trgovino ali živilsko industrijo. To povzroča negotovost pri kooperantih. Nekateri celo prelomijo pogodbe. Kadar je veliko pridelkov, pa jih ne organizirani pridelovalci dajejo pod ceno. Nekateri delavci se pri nakupu preusmerijo od trgovine k njim. Trgovci ne potrebujejo toliko blaga, za kolikor so sklenili pogodbe, zato jih kršijo oni.

Opisane razmere opozarjajo, da taka načrtna proizvodnja, ki zajame le del kmetovalcev, ne more biti uspešna. Blago, ki pride na trg iz neorganizirane proizvodnje, lahko povzroči enake težave kot iz nepotrebne uvoza. Načrtovanje bi torej moralo zajeti vse kmetovalce, ki pridelajo več, kot potrebujejo sami. Le tako bo možno jamstvo za prodajo.

JOZE PETER

PRIZANESLJIVA ZIMA

Na našem posnetku je košuta in nebela okolica, ki jo obdaja, simbolizira letošnjo zimo, ki je prizanesla divjadi v naših gozdovih. Manj je bilo treba krmiljenja in varnejše so poti po gozdu, kjer stopinje ne puščajo sledov v snegu. Čeprav v naših gozdovih ne manjka divjadi in lovske družine skrbijo za pravilno razmerje v odstrelu in med prirastkom povsod skrbijo tudi za gojitev divjadi. Ponekod sodelujejo lovske družine tudi s šolami, da otroci sami znajo pomagati živalim, kadar pritisne trda zima in zapade velik sneg. Letos to še na srečo ni bilo potrebno.

Foto: D. MEDVED

LOJZKA CIZEJ

Na pokopališču nad Celjem je sijalo toplo januarsko sonce. Skoraj pomlad. Toda, v srcih vseh, ki so jo spremenili k združenju počitku, je bila nepopisna žalost.

Poslovili so se od Lojzke Cizej. Dočkala je 88 let življenja. Imela je trinajst otrok. Dva sta kot partizana darovala življenje za svobodno domovino. V njen družinski krog pa je vpisanih tudi devet-

najst vnukov in sedemnajst pravnukov.

Vse je ljubila zelo, zelo. Prav tako je svojo naklonjenost izkazovala petju in cvetju.

Poleg domačih, jo je na zadnji poti spremlilo veliko število znancev in prijateljev. Tu so bili tudi gasilci iz Trnave, pevci iz Velenja, v govoru pa se je od nje poslovil še Dražica Svetko iz Polzele.

MESTINJE

Šmarski sadjarji in vinogradniki so si ob ustanovitvi predelovalne industrije v Mestincu, ki je bila v začetku Hmezdov obrat, od lanskega leta pa je TOZD SLOVIN, veliko obetali. Ze takrat je bilo izraženo zagotovilo, da bo poslej vse sadje odromalo v Mestince, da o novih delovnih mestih, ki so na Šmarškem še vedno problem zase, ne govorimo.

Kako je z mestinjsko predelovalno industrijo danes?

V preteklem letu je bila v Mestincu znatno povečana prodaja sokov in to kar za 41 odstotkov glede na leto 1974, največji porast pa je pri sokovih v litrskih steklenicah (72 odstotkov) in nekoliko manj v 0,2 steklenicah (42 odstotkov). Ta podatek je pomemben predvsem zaradi tega, ker suro-

POHOD FRUPIJEVIH SOKOV

vine za omenjene sokove v celoti izvirajo s področja šmarske občine, torej prvotno zagotovilo drži. Največji porast je prav pri ribezovem koktajlu (171 odstotkov), katerega proizvodnja zlasti na Kozjanskem skokovito raste.

Sok se torej še kar dobro prodaja, nekoliko drugačno sliko pa dobimo, če pogledamo, kakšen je plasm sokov na širšem območju Celja. 15-odstotna prodaja je kljub intenzivirani ponudbi premajhna številka, da bi lahko bili zadovoljni. Po mnenju SLOVIN-ovih strokovnjakov je temu kriva premajhna zainteresiranost domačih pod-

jetij za potrošnje sokov FRUPI — o teh namreč govorimo — ki pa so precej nova znamka in kot takšna brez tradicije, kakršno na primer Fructal že ima.

Da je mestinjska predelovalna industrija uspela doseči sorazmerno precejšen uspeh pri prodaji svojega novega proizvoda FRUPI, gre zahvala predvsem dopolnitvi široke palete pijač in pa vključitev v marketing koncepcijo SLOVIN. Močan argument je tudi začetek specializacije dela glede na bodočo usmeritev izključne proizvodnje sokov in sadnih koncentratov. Svoj delež je pri-

spevala tudi nesporna kvaliteta sokov FRUPI, ki že imajo svoje stalne odjemalce.

FRUPI sokovi so, razumljivo, ob prihodu na trg naleteli na nekatere težave, ki se jim za enkrat pač ni dalo izogniti. Kot že povedano, se je sicer nova znamka FRUPI v letu 1975 lepo uveljavila, vendar je normalna pot uveljavljanja nekega proizvoda najmanj tri leta in zato je razumljivo, da bo novi sok prišel do izraza v prodaji šele v letu 1977. Težave pri prodaji sokov povzroča tudi preslabo povpraševanje na tržišču v Jugoslaviji, saj je v letu 1975 zabeležen padec do

20 odstotkov ne glede na to, da se je trg sokov povečal.

Po zelo plodni letini v letu 1974 je bilo lansko leto znatno slabše. Prav ta ugotovitev je privedla SLOVIN do razmišljanja o začetku poslovnega tehničnega sodelovanja s kmetijskimi organizacijami na območju, s katerega sprejema surovinsko bazo mestinjski obrat. Lani je namreč bilo odkupljeno precej manj sadja kot v letu 1974. Od 440 planiranih ton s Kozjanskega je iz tega območja bilo odkupljeno le 60 ton, ostalo pa so morali nabaviti na jugu republike. Drugačna je podoba kar se

tiče ribeza. Odkup slednjega iz leta v leto povečujejo.

Kot so nam zatrli v Mestincu, pravkar iščejo primeren obliko vključevanja v SOZD Dobrina, kamor spada tudi šmarsko trgovsko podjetje Jelša.

In kakšne so perspektive obrata v Mestincu? Obrat bo še naprej igral isto vlogo kot doslej. Objektivni so novi in kot takšni primerni za nadaljnje širjenje. Seveda bo potrebno mnogo storiti, da bi prišlo z območja čimveč surovin. V prihodnjem obdobju lahko torej računamo, da bodo odprta še nekatera delovna mesta. M. STRASEK

AKCIJA NT — RC V ŽALCU

(NE) POPOLNI AVTOBUSNI POSTAJI

ALI KDOR ČAKA-DOČAKA

Doigo smo se pogovarjali, kaj bi naredili oziroma kaj bodo drugi naredili. Pred lanskim 29. novembrom so v Žalcu ukinili stari avtobusni postaji, ker so začeli delati oziroma urejevati semaforizirano križišče (poglavje za sebe, vredno poštene študije!). To je vse lepo in prav ali pa tudi ne. Avtobusni postaji so prestavili nekaj sto metrov višje, postavili zraven dve tabli, da je tam dovoljen prostor za ustavljanje avtobusov, vozni redi pa so ostali tam, kjer so bili. Pa še napisa niso dali zraven, da sta avtobusni postaji prestavljeni!

Marsikdo bo ob tem rekel, saj smo vse skupaj objavili v radiu in časniku, vendar naj takoj povemo, da smo to naredili tudi mi pa je bil učinek enak — ničli! Vsi pač ne poslušajo radia ali berejo časnik! In navsezadnje v Žalcu ne vstopajo v avtobuse samo Žalčani, temveč tudi drugi, ki »slučajno« zaidejo v to MESTO! In če bi naredili malo anketo (ali pa veliko) med občani in neobčani Žalca se gremo staviti, da bi jih zelo malo vedelo, kdaj pelje recimo avtobus v Mursko Soboto, Koper ali na Dolenjsko.

Atrakcija v Žalcu: ogledovanje avtobusne table z voznimi redi, ki so jo naši »akcijski« enostavno pritrdili na tablo Minerve. Upamo, da ne bodo zamerili (pri Minervi) in tudi tisti ne, ki bi morali table že zdavnaj premakniti. Pa se zgodi, da kdo kdaj kaj pozabi...

Nasvet bi bil enostavno preprost: od doma je pač treba pol ure prej (kdaj je to?!). Najprej do stare avtobusne postaje, kjer so vozniki redi, potem pa hitro nekaj sto metrov nazaj, kjer zdaj stojijo avtobusi. Če ti bo sreča naklonjena in če si, dragi občan, kondicijsko dobro podkovan, boš morda še avtobus ujel, drugače pa hajd nazaj in poglej, kdaj pelje naslednji. Če nisi dovolj spreten se ti lahko zgodi, da se z avtobusom ne boš peljal dan ali dva...

Pa šalo nastran! Na »idealno« idiličnih prostorih (za smer Ljubljana pred manufakturo in smer Celje pred samopostrežno trgovino) so uredili zašilni avtobusni postaji. Predvsem smešno je zjutraj, ko potniki skačejo kot zbegane kure pred avtobusi, ki vozijo tako, kot se kateremu šoferju zljubi. Predvsem kritično je recimo okoli pol šeste ure zjutraj. Eden ali dva avtobusa zapeljeta okoli prodajalne Borovo in se za samopostrežno vrtneta na parkir-

ni prostor. Drugi ali tretji zavijeta kar z glavne ceste na parkirni prostor, ostali pa, ki pripeljejo iz Ljubljane, se ustavijo malo na cesti in malo na parkirnem prostoru! Dodajmo še to, da je kompletno postajališče pri samopostrežni trgovini neosvetljeno, avtobusi bodo uničili prostor med blokom, steklarjem in samopostrežno, da ni voznih redov in da so sredi parkirnega prostora zdaj še postavili tablo za parkiranje avtomobilov za Savinjski magazin — pa je zmešnjava resnično popolna!

Kdo še lahko reši ta rebus???

Stvar pa še ni zaključena:

Žalec je med manjšimi slovenskimi mesti verjetno na prvem mestu po številu avtobusnih postaj, kajti ima jih kar osem, od tega pa žal niti ene DOBRE! Kar pogledajmo: dve avtobusni postaji sta bili do naše akcije tam, kjer sta viseli tabli pa niso več ustavljali avtobusi. Dve sta zdaj novi, dve sta pri gostišču Rizmali in dve v — NACRTU! Ubogi potniki!

To, kar niso zmogli odgovorni v dveh mesecih, smo mi v eni uri ali kako je potekala štorija okoli prestavitve tabel z avtobusnimi voznimi redi tja, kjer jima je mesto!

Upamo, da tisti, ki so odgovorni in poklicani zato, da bi prestavili table, ne bodo preveč hudi, ker smo namesto njih opravili delo sami! Kar niso zmogli oni, so zmogli občani, katerim pač ni toliko do trima, da bi tekli tja, kjer sta bili včasih avtobusni postaji in pogledali, kdaj pelje avtobus na primer v Mursko Soboto, nato pa hajd nazaj na novo avtobusno postajo. Medtem ti avtobus že lahko odpelje, ti pa ves zadihan stojiš in gledaš za njim ter preklinjaš...

In tudi upamo, da ne bomo dobili računa, ker nismo pravilno namestili tabel na novih avtobusnih postajah, ker za to pa res nimamo pooblastila. Saj veste, kako je vrtati v tujo lastnino... Naj bo tako: prvo delo smo opravili mi, drugo pa naj za to poklicani in še sodelovali bomo. Ali ni to lušno?

Akcijo smo izvedli v Žalcu, 14. januarja dopoldne med osmo in deveto uro v sodelovanju Vikija in Marjana ter Janeza Vedenika in Toneta Vrabla, ki je vse skupaj tudi na papir spravil.

Upamo, da bodo vsi občani, ki niso sodelovali v akciji in ki se vozijo z avtobusi (ali se še bodo), z našim prispevkom zadovoljni! Že v naprej hvala!

Delno smo hoteli pomagati pri razreševanju te zapletene situacije in smo se odločili, da kot občani predstavimo najprej table z voznimi redi, če že avtobusnih postaj ne moremo. Pozanimali smo se, če je to dovoljeno in so nam rekli, da je. Sestavili smo ekipo in odšli na delo. Štirje! Marjan in Viki pa Janez in Tone. Dva sta pogumno demontirala tabli in jih prestavila tja, kjer sta zdaj avtobusni postaji, dva pa sva vse skupaj opazovala, fotografirala, snemala in zapisovala.

Akcija je tekla kot po maslu. Kar drugi niso zmogli v dveh mesecih, smo mi v eni uri! Avto smo parkirali pred Ferralitom in se razkropili. Vsak na svoje »delovno« mesto. Dogovor je bil jasen in konkreten: med akcijo se ne poznamo! In se res nismo. Janez je stal pred samopostrežno trgovino, jaz pri manufakturi. Fanta sta pa nosila tabli. Ljudje so se ozirali za njima in marsikatera pikra je padla, kot: — zdaj so se pa le spomnili, da jih

bodo prestavili,

— fuji, to bi lahko naredili že prej, — poglej jih, tako pozno so prestavili table in jih zdaj kar pristonili ob zid, saj jih bo še kdo odnesel, — to je grozno, kaj ti ljudje počnejo itd.

No, fanta se za te opazke nista zmenila in sta »svoje« delo kot zavedna občana in samoupravljalca vestno opravljala dalje.

Najprej se je zataknilo pri tabli, ki je bila obešena na prejšnji avtobusni postaji iz Žalca za Ljubljano. Ker sta bila naša akcijska moža premajhna, sta enostavno odšla v bližnjo trgovino, si sposodila lestev, demontirala tablo, lestev vrnila in odšla. Isto sta naredila tudi s tablo na nasprotni strani ter jo demontirala pred samopostrežno trgovino. Razlika je bila samo v tem, da sta jo tu lepo obesila poleg Minervine table, kar pa upamo, da nam ta prijazni kolektiv ne bo zameril.

Potem smo opazovali, kaj se bo zgodilo med občani potniki. Najprej sploh niso gledali na tablo, ker so pač že pozabili nanjo in so pač čakali, kdaj bo avtobus pripeljal. Potem so se le začeli ozirati in vse skupaj tudi komentirali. Jasno je, da so prevladovala v glavnem pozitivna mnenja, kritizirali so samo to, da so »delavci« vse skupaj slabo naredili. Kaj se pa pravi takole tablo samo nasloniti na zid ali pa jo obesiti? No, zdaj ko bodo ti »prerokovalci« in kritiki izvedeli zakaj je šlo in za kaj gre, bodo verjetno boljše volje in nas bodo pohvalili, da smo naredili vsaj to. Sicer smo pa že v začetku povedali: mi smo izpeljali prvi del akcije, drugi del pa naj tisti, ki je za to zadolžen in — PLACAN! Upamo, da ne bosta minila ponovno dva meseca in še več, da ne bo treba tudi nam ponovno v akcijo.

Ob zaključku akcije smo naredili pregled, kako je vse skupaj uspelo. Vsi smo se od srca nasmejali, ker je tako enostavno šlo. Povedali smo že, da smo opozarjali preko radia in tednika, da je to treba narediti. Vsi so se nekam zmrdovali in bili nezadovoljni, češ, kaj pa tisti dve tabli. Ja, tisti dve tabli res nič ne pomenita za tiste, ki se vozijo s svojimi avtomobili, samo ti bi morali vedeti, da pa je večina le še vedno odvisna od prevoza z avtobusom oz. vlakom. In v imenu občanov smo naredili akcijo za občane, saj navsezadnje to tudi zaslužijo. Sicer je majhna pozornost, vendar menda večini dobrodošla. Star slovenski pregovor pravi nekako takole: kdor čaka — dočaka. Če nam ne pomagajo drugi, si bomo pomagali sami! In smo si!

In pred resničnim zaključkom samo še to:

naj ta zapis pripomore k trem stvarim —

čimprejšnji ureditvi »zasilne« avtobusne postaje (razsvetljava, pravilno montiranje voznega reda in vzpostavitev ostalega reda, kot parkiranje avtobusov itd.),

ureditvi javnega stranišča (tega mora vsaka večja avtobusna postaja in tudi samopostrežna trgovina, imeti in to žalska menda je!) ter

da se ne bi izgubili načrti za novo avtobusno postajo, ki naj ne bi bila samo provizorij, temveč nekaj več.

Pa brez zamere vsi tisti, ki ste bili v tej akciji ošvrknjeni (treba bi vas bilo s šibo!) in že zdaj hvala vsem vam, drugi uporabniki avtobusov, če se nam boste slučajno zahvalili, ker smo rešili vsaj delček problema sredi mase problemov. Pa lep pozdrav!

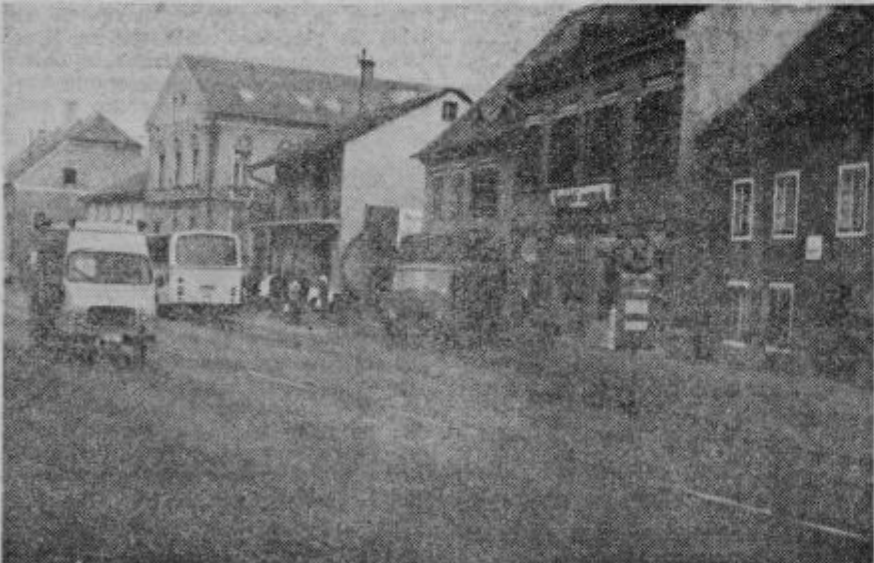
Z avtobusi se tudi midva voziva na delo, ki sva sodelovala v akciji:

— TONE VRABL, občan

— JANEZ VEDENIK, občan

P.s.: tekst in posnetki so najina!

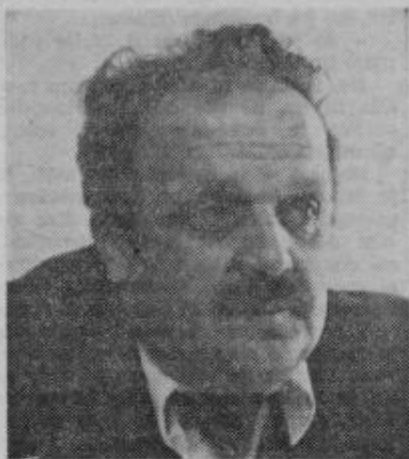
Naj se ve!

Začetek akcije — na tleh še vedno piše »slovensko« BUS, ki pa že več kot dva meseca ustavlja na novi postaji, višje od stare. Fanta, sodelujoča v akciji, pa poskušata (tudi uspeša sta!) sneti tablo z voznimi redi in jo prestaviti tja, kamor spada.

To je »nova« avtobusna postaja v Žalcu za smer Ljubljana in tako dalje. Vozni redov ni bilo pa smo jih mi prinesli. Vse v duhu, naj bodo s tem seznanjeni »vsaji« občani!

Hubert Kolšek

Inž. Karel Zibret

Ne vem, od kje je bil starec. Najbrž iz ene premmnogih vasi, ki obkrožajo Vojnik: Arclin, Tomaž, Konjsko, Višnja vas, Ivenca, Globoče, Črešnjevica, Kladnart, Illovca, Jankova, Male dole, Razbroce, Zelče, Bovše, Bezovica, Hrastnik, Gabrovec in Pristava. Niti ne vem, kje leže te vasi pa tudi starec se ni ganil. Stal je tam kot da čaka na dom upokojencev. Potem je odšel po cesti počasi navzgor. V spoštljivi razdalji je odcapljal za njim pes. Bil je njegov.

Vojnik se veča iz dneva v dan. Ko sem pred nekaj leti pisal podobne besede, ga je bilo kar za četrto manj. Takrat se ni bilo nove šole, ki so jo odprli lani, 8. junija, le problem z kulturnim domom je ostal enak. Enkrat je denar, drugič ga ni, potem se spet nekaj zatakne z gradbenim odborom in ko je to v redu, ugotove, da manjka še to in ono in ko je tudi to odpravljeno, postane jasno, da garderoba ni ogrevana in tako naprej. Skratka: z vojniškim kulturnim domom ne gre in ne gre. Ze devet let ne gre...

Toda: v petletnem načrtu vojniške krajevske skupnosti je tudi njihov kulturni dom.

Hubert Kolšek, predsednik krajevske skupnosti, je nadvse prijeten sogo vnik, četudi deluje zelo resno in umirjeno. Kolšek je optimist.

»Res nam še veliko manjka, a čez noč se ne da. Pred šestimi leti smo imeli samoprispevek za ureditev trga in ulic. To je urejeno. Tudi vodovod smo »zrihtali«, pa nekatere ceste in elektriko. Lahko rečemo, da je infrastruktura 90 odstotkov zadovoljivo rešena, kar je seveda uspeh. Če govorim v številkah: zgradili smo 18 vodovodov, rekonstruirali 30 km cest, postavili 20 betonskih in lesenih mostov. S pomočjo občinske skupščine in pa ljudi samih seveda.«

Na teh cestah je veliko prometa, zlasti jih uporablja Gozdno gospodarstvo, sredstva za popravila pa so bolj pičlo odmerjena, zato se vprašanje teh cest, ki jih urejujejo več ali manj s prostovoljnimi delom slej ko prej zelo neugodno.

Znova sem se spomnil na starca, četudi ga že zdavnaj ni bilo več. Ni bil le siv in star, zdel se mi je tudi bolan. Videl sem njegovo sliko, videl psa in občutil njegovo tegobo. Le pomagati mu nisem mogel. Bo dobil svojo sobico v domu upokojencev?

Zakaj ne gre v zdravstveni dom? »Že deset let se borimo zanj, za ta naš zdravstveni dom, je dejal podpredsednik krajevske skupnosti, inž. Karel Zibret. Stal naj bi tam, kjer je določena lokacija za stolpiče. Dolgo smo se borili tudi za lokacijo. Stara zgradba ne odgovarja več sodobnim zahte-

VOJNIŠKE DIAGONALE

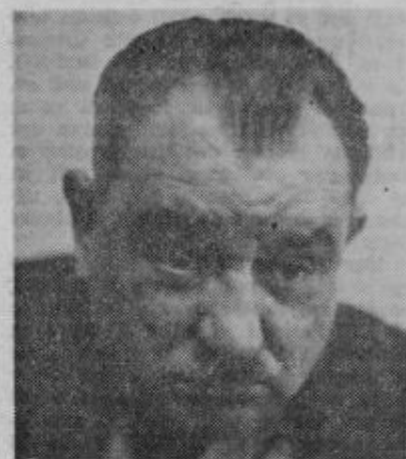
Starec, velik pes in nove hiše. V ozadju gradbišče, na cesti skozi trg močan promet.

Kaj da delajo zadaj za hišami, sem vprašal starca, medtem ko je pes stekel pod cesto.

»Kaj mislite, da bom dobil v tisti hiši, ki jo gradijo, stanovanje, vsaj sobico? Enkrat v življenju bi bil rad človek, se zakopal v postelo na toplo, na svoje!«

In starec je kimal s sivo glavo in pogledoval po strani, kot da je od mene odvisno, ali bo dobil stanovanje v novem bloku, ki bo menda upokojenski. Ničesar tolažilnega mu nisem mogel povedati, četudi bi rad. Niti besede mu nisem mogel položiti v trudno zavest. Zdaj pa so zidali, zidali. Tik zraven nove šole. Dva bloka.

Za upokojence in za EMO.

Franc Veber

Miro Klančnik

»Ste slikali, ne. O Vojniku, pravite, da boste pisali? Boste? Dobro. Pa zapišite še, da nimamo stanovanj za nove ljudi, da je v kraju premalo obrti, da je gostinstvo preslabo razvito, da bo prej ko slej treba razširiti vrtec in da je trgovina premajhna. In ne pozabite, to vidite tudi sami: moramo postaviti avtobusno postajo. Ljudje čakajo na mrazu in vetru, dežju in snegu.«

V Vojniku je vse na kupu. Tudi šola. Miro Klančnik, ravnatelj, se ne pritožuje. Odkar imajo novo šolo, je nadvse zadovoljen, četudi tu in tam le ni vse v redu.

»Imamo veliko telovadnico, kjer smo že priredili tekmovanje v judu in karateju. 20. februarja bo otvoritev strelišča v telovadnici. Organizirali smo rekreacijo za učitelje, ki prihajajo celo iz Celja. Ena največjih pridobitev nove šole je vsekakor večnamenski prostor. Imamo stalen koncertni abonma iz Celja (240 abonentov), v njem je bilo doslej že nekaj filmskih predstav pa gledališke za otroke. No, da navsem še nekaj problemov: imamo tri stavbe, kar gotovo ni prijetno, brez centralne kurjave. Temeljna izobraževalna skupnost Celje kaže za to veliko razumevanje in kot izgleda, bo to kmalu rešeno. Precejšnjo težavo predstavljajo vojniška otroka, saj imamo preko 240 otrok, ki se vozijo, veliko pa jih še vedno prihaja peš, ker cestišča niso toliko usposobljena, da bi lahko vozili avtobusi. Z samoprispevkom bomo poskušali rešiti tudi to. In še pohvala krajevni skupnosti, ki se je močno zavzela pri urejanju nove šole pa tudi nekaterim podjetjem: Ceste — kanalizacija Celje, Opekarna Ljubecna in vojniški delovni brigadi. Še vedno je problem kuhinja in spet moram reči, da nam tudi tu stoji TIS Celje močno ob strani.«

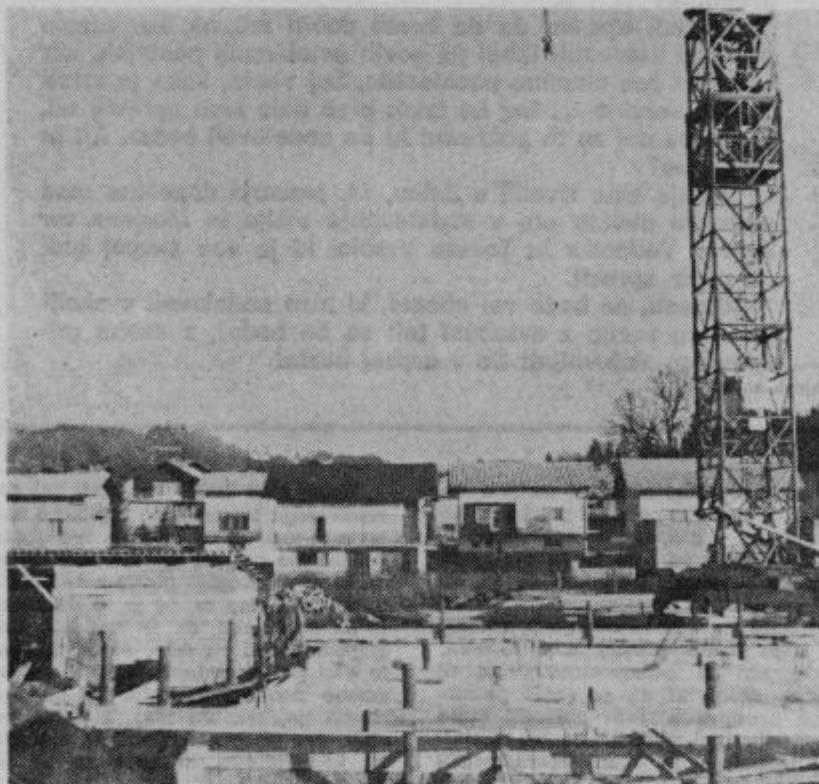
Da ne pozabim: Krajevna skupnost Vojnik je ob pičlih sredstvih, ki jih ima na razpolago, dala šoli za Novo leto diaprojektor. Klančniku se obraz nasmeje, ko govori o sodelovanju krajevske skupnosti in šole. »Tako bi moralo biti povsod.« omeni

Ničesar več ni v beležki, ničesar, kar bi bilo toliko pomembno, da bi Vojnik prikazalo še v drugačni luči. Gasilci potrebujejo cisterno, delavci obrat družbene prehrane, starec dom upokojencev, deklica na avtobusni postaji razširjen vrtec, bolni zdravstveni dom. Vsak potrebuje nekaj.

Volje in prizadevnosti je kar precej, vse naenkrat pač ne more priti. Od straniške strani je mrzlo zapihalo, na nebu so viseli snežni oblaki. Nad mano je bilo le sivo nebo, pred mano temna cesta z neštetimi avtomobili.

Tekst: Milenko Strašek

Foto: Drago Medved

vam. Obljubili so nam, da bodo gradili. Projekt je že nared. Povem naj le to, da je na naš zdravstveni dom vezano okoli 10 tisoč prebivalcev, semkaj pa prihajajo še občani iz drugih krajevnih skupnosti.»

x x x

Ničesar novega ne bomo povedali, če v našem zapisu omenimo še vojniško mrtiško vežico. Tudi ne bomo odkrili kaj več, kot je Vojničanom že dolgo znano, podobne probleme pa imajo dandanašnji premmnoge krajevske skupnosti. Vežica je stara, nefunkcionalna, potrebovali pa bi moderno stavbo, kjer bi lahko njihovi pokojniki dostojno sprejeli slovo od zemeljskih problemov. Pogrebni sprevod je za Vojnik postal prevelik problem.

Krajevna skupnost je že storila prve ustrezne korake. Odkupljeno je zemljišče za vežico in za razširitev pokopališča. Sredstva so predvidena, a kaj, ko menijo Vojničani, da jih bo slej ko prej premalo. Pomagali si bodo sami: za novo vežico, ki jo bodo začeli graditi še letos, naj bi vsako gospodinjstvo odštelo 200 dinarjev.

Takšna oblika reševanja problemov pa v Vojniku ne bo zadnja. Na političnem aktivu novembra lani so se že zmenili, da razpišejo referendum za krajevni samoprispevek za asfaltiranje cestišč v krajevni skupnosti. Kot se sliši, se s tem strinjajo tudi občani.

Cas je zlato, Franc Veber, sekretar OO ZK je bil kratek:

»Ne bomo le zahtevali, grajali in tožili. Lahko rečem, da imamo zelo prizadevno komisijo za socialno varstvo. Za Novo leto smo obdarili 55 socialnih podpirancev. Vsak je dobil paket za 50 dinarjev. Izredno agilna je tudi naša strelska družina, ki je lani praznovala kot edina v Sloveniji 40. letnico. Enako lahko rečem o gasilnem društvu pa o prosvetnem društvu. V okviru slednjega deluje godba na pihala, ki bo praznovala 100 letnico obstoja. Naši borci so se lani pobratili s koroškimi borci in prvi sledovi tega se že kažejo. Tudi sicer smo borci zelo živahni. Nasploh bi lahko dejali, da so vse družbene politične organizacije zelo prizadevne.«

Vse? Hubert Kolšek ve, kaj bo odgovoril, saj mu oči že nemirno begajo po skromnem prostoru, kjer vasuje krajevna skupnost v samem centru Vojnika.

»Nekako tako bi lahko rekli, če bi ne bilo SZDL, ki, na žalost, ne dela preveč dobro. Prej je dobro delala, povezovala se je z vsemi organizacijami v kraju, novi odbor pa ne dela in ne dela. Zdaj rešujemo stvar z novim predsednikom.«

x x x

Avtobusna postaja. Trije občani in drobceno dekletce. Mrak in od mraza pobeljeno polje, raztezajoče se preko pokopališča v temo.

MALA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. grob pa-
pir za čiščenje kovinskih
predmetov, 7. žensko ime,
8. žival, ki raje pod zem-
ljo, 9. v srbohrvaščini ena
črka, 10. tovarna smučar-
ske opreme na Gorenj-
skem, 12. tretje največje
pristanišče ob Jadranskem
morju, 14. kemijski znak
za radon, 15. trištevno
število, 18. figura pri ša-
hu, 20. prvotno ime neke-
ga mongolskega naroda.
Navpično: 1. požirek teko-
čine, 2. župan pod Fran-
cozi, 3. milanska nogo-
metna enajsterica, 4. egip-
čanski bog sonca, 5. og-
njenik na Siciliji, 6. prvo-
rojeni otrok Adama in
Eve, 11. lisasta krava, 12.
še nerazvit poganjek, 13.
Aškerčeva socialna pe-
sem, 16. himalajski gor-
ski kozel, tudi kraj pri
Poreču, 17. organ vida, 19.
arabski žrebec.

M. Alašević: Čestitka bank jugoslovanskim potrošnikom za novo leto

Slučaj se razlikujeta samo v dvajsetih podrobnostih. Boste našli vse?

VELIKO 20—50% SEZONSKO ZNIŽANJE CEN MOŠKI, ŽENSKI, OTROŠKI KONFEKCIJI, ŠPORTNI KONFEKCIJI, PLETENINAM IN OBUTVI DO 5. FEBRUARJA

V VELEBLAGOVNICI

SALONU

MARKETU

GORENJE VELENJE

HČI GROFA BLAGAJA

44

RADO MURNIK

Malone vsi so si izposojevali potrebne vsote od Judov za sila visoke obresti. Varčni, oziroma skopi, podjetni, marljivi pretkani, vztrajni in trezni so ljubljanski Judje neizmerno bogati s svojimi prirojenimi trgovskimi sposobnostmi, po svojih velikih kupcih s Hrvači, Ogrji in Italijani. Ne toliko od verskega sovraštva kakor iz gos-
podarskih razlogov so se jeli bojevati stanovi in meščan-
stvo proti židovstvu. Koliko sijajnih kavalirjev je bilo
zapisanih v dolžnih bukvah Hebrejcev! Meščani so jih
črtali celo bolj kot ohole plemenitaše. Roboto so jih
zbadali, poniževali in zasramovali ob vsaki priliki. Veliki
teden se ni smel nobeden Žid ganiti z doma in vsak
veliki petek je dobil predstojnik židovske srenje brco ali
klofuto. Tako sta Dolga ulica in Kratka steza večkrat
slišali divje krike in obupne vzdihne, ženket morilnega
orožja in grgranje umirajočih.
Odprla se je lina, iz nje se je pomolila mastna glava
in žalostne oči so gledale za vitezom Ahacem. Na pragih
so čepeli klukonosi ozkoprsni možje v dolgih stvih ali
črnih kaftanih ali v pisanih kamišolah. Nekateri so bili
pokriti z okroglim, skledi podobnim klobukom, ki je imel
zgoraj gumb; drugi so imeli na glavah kučme z repki
pred ušesi. Od senc so jim viseli dolgi sevedrani kodri,
»pajese«. Vsi so bili bradati, kajti judovski zakon jim je
prepovedoval brado ostriti ali briti. Dekleta in žene so
bile oblečene v pisane obleke; lase so jim zakrivale ogla-
vnice, okrašene z raznobarnimi biseri. Nekateri so imeli
okoli vratu na motozu nanizane stroke česna, baje učin-
kovega sredstva zoper pogubljeno kugo. Vsem pa je
bila na prsih in na hrbtu prišita rumena zaplata, podol-
gasto okrogla in približno toka velika kakor gosje jajce.
Nositi jo je moral vsak Jud in vsaka Judinja od svojega
dvanajstega leta; nekateri so jo imeli tudi na klobukih
oziroma na pajčolanih. Ta žolta »judovska krpa« je iz-
ključevala Žide iz družbe drugovernikov, jih poniževala,
tlačila, trla ob vsakem koraku, ta rumena krpa je bila
neusmiljeno znamenje, šiblet ljutega preklestva.
Ob golih, po vežah, pri odprtih oknih gorenjih nad-
stropij, povsod je bilo polno črnokodaste judovske mla-
dine. Gologlavi, bosí, odeti v povajlane cunjé, so se igrali

umazančki za bučke pečke, za orehe, se smejali, kričali
in peli. Ko pa so zagledali širokoplečega moža s straš-
nim mečem in zaslišali rožljanje težkega orožja in žven-
ketanje velikih ostrog, so jih je polotil strah kakor pred
samim Herodešem, dasi viteza niso videli prvkrat. Ma-
homa so nehali kričati, pobrali svoje pečke in orehe
in si šepetali na uho. Manjši so kar ušli in se skrili
materam za krila in s plašno radovednostjo gledali iz
zavetja. V vežah so renčali in lajali psi.
Starinar Aron je barantl s staro šaro v sobici na
desni strani Dolge ulice, Vitez Ahac je zavil v hladno
vežo. Tam je na kupu stare obleke čepela Aronova posta-
rana žena Debora (Čebela). Obličje ji je bilo ožoltelo,
upadlo. Ob dolgi temni obleki so ji viseli ključi. V na-
ročju je imela desko in izbirala lečo; ko je spoznala vi-
teza Ahaca, je vstala, odložila desko in se globoko pri-
klonila.
»No, mati Debora, kaj pa oča Aron?« jo je nagovoril
dokaj prijazno.
»Ga ni doma, presvetli gospod grof! Odpotoval je v
Maribor.«
Maribor je bilo središče judovskih trgovcev na Slo-
venskem.
»Kako pa že kaj, mati Debora?«
»Slabo, slabo, prijazni gospod! Tako zdrava bodiva
midva, kakor je moj mož dober baldover (kupčevalec).
Ali reveh (dobiček) je premajhen. Povsod se trudi moj
Aron — sto let naj živi od danes dalje — povsod se peha
v Mariboru, Celju, Radgoni, Judenburgu, v Sent Vidu, Ve-
likovcu, v Brežah in kaj vem kje še — pa nima in nima
sreče. Pred dvema tednoma so ga napadli in oropali mad-
žarski tolovaji; toliko da jim je ušel, siromak. Tukaj pa
je sploh slaba masematen (kupčija). Vsi Ljubljancani so
našim rešnim (sovrženiki). Nihče ne plačuje obresti, kaj
še le dolgove. Tako res bodiva zdrava in srečna moj mož
in jaz, kakor so dolžna pisma dandanes le ničev papir!«
»Bo že bolje,« jo je tolažil. »Morda pridem pridič. Pa
zdravi ostanite!«
Krenil je dalje. Jezilo ga je, da Arona ni našel doma.
Od njega si je že večkrat sposodil denarja. Žid ga ni

odiral s previsokimi obrestmi. Spomnil se je Aronovega
sorodnika Smula (Samuela), ki je imel mlado hčer, naj-
lepše judovsko dekle v Ljubljani.
Jus Smul je domoval konec Dolge ulice na levi. Tja
je koracal vitez Ahac počasi in dostojanstveno, četudi je
imel le en sam cekin v mošnji. Medpotoma pa je raz-
veselil nekatero znanca z milostnim ogovorom.
Enako vpludno je pozdravil vele stare mamice. Videl
je pa tudi marsikateri mlad, bolan obraz. In zasmilil se
mu je ves zaničevani narod.
»Kaj imate vi čedni ljudje dobrega na svetu?« je umo-
val. »Sli je mar vredno živeti tako življenje, življenje
polno grenkobe, zasmehovanja, zasramovanja? In vendar
ste zvesti svojemu teptanemu narodu! In vi, ubogi otroci!
Kaj vas čaka? Bridkost, zaničevanje. Zakaj? Ali ste mar
vi krivi, da vas je rodila judovska mati?«
Na prvem oknu predzadnje hiše na desni strani je
zagledal polno zelenih in višnjevih skodelic in steklenic
za zdravila; med njimi pa sta visela zlato sonce in srebrn
mesec in opozarjala na čudovito moč in lekovitost na-
stavljenih vraštev.
Pri sosednjem oknu je sedel sloviti zdravnik in astro-
log Jisroel in listal v vezanem preperlem rokopisu. Bel
lasje so mu okvirjali rahlo rdeče obličje, bela brada mu
je visela globoko na prsi. Veleučeni Jisroel je bil eden
prvih mož med ljubljanskimi Židi. Slovel je daleč na-
okoli, ne samo pri rojakih, marveč tudi pri kristjanih,
ker je vedel in znal več kakor domači doktorji in padarji.
K njemu so romali celo s Koroškega in Stajerskega.
Odkar je Zigi Serbijaškemu, kranjskemu deželnemu gla-
varju, ozdravil pljučnico, se je godilo ljubljanskim Ži-
dom nekoliko bolje.
»Imeniten mož,« si je mislil Ahac. »In apoteko ima kar na
oknu! K njemu se pridem lečit, če me rani turško orožje.«
Rad bi se bil menil z učenjakom, pa se mu je le pre-
več mudilo za prelube denarce. Zato ga je le prijazno
pozdravil in krenil proti Smulovi hiši. Prillična okna s
okroglimi, mahlimi šipicami so bila zavarovana z debelim
železnim okrogeljem, spodaj zvinitim v polkrogu na ulico.
Vrata in oknjaki so bili blasto opleskani.

zaupno

BELO PERILO

Vidim, draga Nataša, da rada pomagaš mladim iz težav, zato te prosim, da tudi meni odgovoriš.

Imam beli tok in slišala sem, da je to normalen pojav. Jaz pa sem kljub temu v skrbeh, ker se mi pojavlja neprekinjeno in v veliki meri. Rada bi vedela, če to kaj vpliva na rojstvo otrok. Slišala sem praviti, da rodiš same deklice, če imaš beli tok.

Na prvo vprašanje se navezuje drugo. Imam rahlo ukrivljeno hrbtenico in ko sem bila pri zdravniku, je ugotovil, da imam nagnjenost k zmanjšani. Ne znam si tega predstavljati, zato me skrbi, če me ne bi to oviralo pri porodu. Prosim te, če mi pojasniš, kakšno vlogo ima medenica pri porodu in kako ta moja poškodba vpliva nanjo.

Sem srednješolka in me muči to problem, ker se mislim v prihodnosti poročiti. Ali se beli tok prepreči? Prosim te, pomagaj mi iz teh težav. Hvala!

DEA

DRAGA DEA,
hvala za zaupanje, vendar na vsa vprašanja ti ne morem odgovoriti, ker prehajajo že na področje strokovnosti, zato boš morala k zdravniku — ginekologu. Ta ti bo najbolje odgovoril na tista vprašanja z medenico in rojstvom, pa tudi zaradi belega perila boš morala stopiti do njega. **TO NI RES, DA IMA BELI TOK VSAKA ZENSKA** in da je to naravni pojav. Vzrokov, da se pojavlja je veliko. Je lahko posledica raznih vnetij, psihične preobremenjenosti itd. Resnica pa je tudi, da je v zadnjem času izredno poraslo število žena, ki imajo podobne težave kot ti. Beli tok ali perilo pa ne mora zdraviti, zato moraš do zdravnika. Zaupaj se mu in odgovoriš na vse tvoje nastete težave. Le to ga ne vprašaj, kako je z belim tokom in rojstvom deklic, ker se ti bo smejal.

jai. Kako bi jaz to imenovala, ne vem, ker ljudska modrost to ni, rek se manj, diši pa po vraži, ki nima nobene osnove. Kot vse vraže pač, ki jih je v zvezi s porodi, rojstvi in ženitvijo pri nas, žal, še zelo veliko. **NATASA**

NE RAZUMEJO ME

Sem sedemnajstletno dekle in vem, da sem v najlepših letih, katerih pa žal ne uživam kot mnogi moji sovrstniki.

Moja leta so minevala na deželi in posloviiti sem se morala od domače hiše, ki je s slamo krita, a zame je krasna in topla. Šla sem v šole, med mestne ljudi, od katerih sem že slišala mdrskate-ro pikro na moj račun. Da smrdim po gnoju in zemlji, sem slišala. Najraje bi pobegnula domov, kjer se mi zdi najlepše, po drugi strani pa si mislim, dekle vzdrži in po-kaži, da tudi kot kmečka deklina nekaj zmoreš.

V mestu sem tako le vzdržala. Stanujem pri sorodnikih, ki pa me drže zelo na kratko. Se huje je zdaj, ko so zvedeli, da imam fanta, kar se po njihovem ne spodobi. Zdaj nadzirajo moj prosti čas in prihod iz šole domov. Kako rada bi včasih poklepetala s sošolko, z njo poslušala glasbo, postala s fantom...

Tako pa, če le malo zamudim, že poslušam očitke, da sem nehvaležna, da zame skrbijo in odgovarjajo. Naj vam še to povem, da nisem taka kot sodobna dekleta, in znam presoditi, kaj je prav in kaj ne. Zavedam se, da jo lahko skupim, kljub temu, da sem še smrkla. Sorodniki pa mi to na vsakem koraku dopovedujejo, zato so mi njihovi nasveti že zoprni. Malo svobode pa mislim, da mlademu človeku že pripada, končno, kdaj pa bom živela, če ne zdaj.

Težko mi je pri srcu, ko vidim kolegice, ki brezskrbno uživajo svojo mladost. Jaz pa bom ostala sama, če ob šlo tako naprej in ničesar ne bom imela od življenja. Zdaj me že starši vedno manj razumejo in mi zaradi sorodnikov tudi manj zaupajo. Sem res pokvarjena, če želim majhen kosček tega našega življenja tudi zase? **TONČKA**

DRAGA TONČKA,

glavni predmet tvojega pisanja je vprašanje zaupanja o vzgoji. V pretekli dobi je slonela vzgoja na avtoriteti staršev, napredek pedagogike in psihologije pa je pripeljal do spoznanja, da je taka metoda napačna. Največ pa so k temu prispevale povsem spremenjene razmere in način življenja. Sedaj, ko vemo mnogo več o duševnosti mladostnika, se upravičeno zelo poudarja zaupanje v vzgoji, zlasti v dobi pubertete. Napačno pa bi bilo misliti, da so s tem rešeni že vsi problemi.

Si se ti že sama skušala pogovoriti s starši? Se ti ne zdi normalno, da se bojijo zate, saj mesto kljub vsemu skriva obličje čeri? Čeprav sama praviš, da znaš sama presojati, tudi jaz tvojim sedemnajstim letom ne zaupam najbolj, zato se mi zdi skrb tvojih staršev povsem normalna. Približaj se jim ti in povej kaj delaš in kje hodiš. S tem boš vzbudila zaupanje, ki je najtrdnjši most med starši in otroki. Isto metodo uberi tudi pri sorodnikih. Pojdi v družbo in povej jim kje si bila, potem pa ne bodo imeli pomislekov, če boš kdaj izostala za kako urico. Tudi fanta pripelji domov, oziroma naj ga spozna tvoji sorodniki. Se ti zdi tak nasvet čuden, starokopiten, nevzdržen? Preizkusi ga, in šele potem misli na to, kakšno krivico ti delajo starši in sorodniki. Se enkrat — sama skušaj najprej najti pot do njih!

NATASA

95 LET
GASILSTVA
V ŽALCU

Žalsko gasilsko društvo se vsekakor uvršča med najstarejše tovrstna društva v Sloveniji, saj je bilo ustanovljeno že 13. februarja 1881. Takratno »Požarno brambo« je ustanovil in bil njen prvi načelnik Janez Hausenbichler, slovenski rodoljub in tudi oče slovenskega hmeljarstva. To pomeni, da je letos društvo stopilo v 95. leto delovanja, torej jubilejno leto. Brez gasilskega društva v Žalcu si tako ne moremo več zamišljati, kako bi gasili požare, preprečevali večjo škodo, ki jo povzročijo elementarne nesreče in podobno.

Kakšen bo njihov program dela v letošnjem, jubilejnem letu? Jasno je, da bodo redno vadili vsi oddelki od članskih, mladinskih do pionirskih desetih ter šolski krožek, poživiti pa morajo tudi delo ženske desetine. Udeležili se bodo vseh razpisanih tekmovanj in še več delali na preventivi, zlasti se z občasnimi predavanji in demonstracijami. Tu se bodo v glavnem usmerili na delo z mladino.

Osrednja proslava ob 95-letnici obstoja žalskega gasilskega društva bo 26. in 27. junija letos, ko bodo poleg ostalega položili tudi temeljni kamen za nov dom civilne zaščite ter prevzeli orodni gasilski avto. **tv**

SPOMINJA SE

Na nedavnem srečanju veteranov, ki je bilo v Sempetru sem spoznal tudi 78-letnega majorja v pokoju Stanka Oseta, ki se še vedno rad spominja mladosti, čeprav je občutil strahote obeh svetovnih vojn. Že v prvi svetovni vojni je žrtvoval vse in postal poročnik prvega razreda. Leta 1942 je bil izgnan in nato zaprt v zloglasnem koncentracijskem taborišču v Dachau. Nekod je bil tudi aktiven igralec prvotilgaškega moštva iz Slavonije. Stanko piše pesmi, ki vse govore o domači zemlji in o mladosti ter pravi, da dokler bo pisal pesmi, bo ostal mlad. **E. M.**

REVIVA MED NAMI

OTROK IN
DRUŽINA

Revija za družinsko in družbeno vzgojo otrok se je z letošnjim letom vključila v založniški program časopisne hiše DELO kot ena izmed njenih rednih publikacij.

Kaj prinaša revija OTROK IN DRUŽINA svojim bralcem in naročnikom, ki jo prejema redno mesečno, po deset števk letno, v nakladi 20.000 izvodov?

Vzgojiti otroka, da bo srečen in uspešen v današnjem nagnem in zahtevnem življenjskem utripu, ni lahka naloga. Starši se ob tem pogosto srečujejo z vprašanjem, kako ravnati, da bo prav. Takšna vprašanja pomaga reševati revija za družinsko in družbeno vzgojo otrok OTROK IN DRUŽINA, ki jo izdaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Najboljši domači in tuji strokovnjaki — pedagogi, psihologi, zdravniki in drugi s svojimi strokovnimi, poljudno napisanimi članki v njej učijo, kako naj ravnamo z otroki, da bodo zrasli v zdrave, srečne in uspešne ljudi.

Revija pozorno obravnava vse starostne stopnje otrok, od novorojenčka in dojenčka do šolarja in mladostnika, ki že stopa v samostojno življenje. Odgovarja na vprašanja staršev, objavlja članke iz vzgojne prakse in iz življenja otrok, pa tudi sestavke mladih, o njihovih lastnih stiskah, željah, stališčih.

Posebej velja še opozoriti na prilogo »Vrteci«, ki je namenjena zlasti tistim staršem, katerih otroci niso vključeni v vzgojno varstveno ustanovo. »Vrteci« vam bo pomagal, da se boste znali igrati z otroki, jih usmerjati v kolektivno igro, razvijati logično mišljenje, delovne navade ipd. V »Vrteci« boste našli primerne pesmice, pripovedke, napotke za telovadbo, ritmiko, risanje itd.

Kljub kvalitetni vsebini in potrebnosti pa je bila revija doslej vse pre malo razširjena in znana, mnogi so jo zaman iskali v knjigarnah in pri prodajalcih časopisov in revij. Odslej bo revija v večjem številu napredaj v vseh kioskih DELO in drugih prodajnih mestih. Prepričani smo, da vam bo revija všeč in da jo boste vsak mesec z veseljem pričakovali.

I T C

Sestavljena proizvodno trgovska organizacija združenega dela

I T C n. sub. o. Celje
s svojimi OZD

razpisuje

po 51. in 52. členu samoupravnega sporazuma prosto delovno mesto

GENERALNEGA
DIREKTORJA

Kandidat za to delovno mesto mora poleg splošnih pogojev za vodilno delovno mesto imeti še:

visokošolsko izobrazbo ekonomske, pravne ali tehnične (strojne) smeri, 10 let delovnih izkušenj, od tega 5 let kot vodilni delavec, organizacijska in poslovna sposobnost v dosežani praksi, aktivno znanje enega svetovnih jezikov in moralno politično neoporečnost.

Kot dokazilo o strokovnosti priložite tudi opis svojega dosežanega dela v gospodarstvu in družbeno aktivnost.

Razpisna komisija pa želi tudi opis razvojnih pogledov in problematike delovnega področja, za katerega kandidirate.

Rok prijav je 30. 1. 1976.

Prijave sprejema: sestavljena proizvodno trgovska organizacija združenega dela ITC Celje, Titov trg 3, Celje z oznako na ovojnic »razpis direktorja«.

DELOVNA SKUPNOST

Občinske konference ZSMS
Celje

razpisuje delovno mesto

TAJNICE

POGOJI:

srednja izobrazba ekonomske ali upravnoadministrativne smeri, 3 leta prakse, smisel za kontaktiranje z ljudmi, moralno politična neoporečnost.

Ponudbe z dokazili o izobrazbi in delovni izobrazbi pošljite na OK ZSMS Celje, Gledališka 2, 63000 Celje, najkasneje do 27. januarja 1976.

Staša Gorenšek

ZA MLADE
BODOČE MAMICE

Moda je v zadnjem času zelo naklonjena tudi mladim bodočim mamicam. Čeprav široke udobne obleke niso več velika moda, se jih bodočim mamicam še vedno ni treba odreči. Se posebno primerne bodo za vsak dan, za službo, pri domačih opravilih in sploh vedno, kot boste želele, da se boste počutile udobno in sproščeno. Takšna obleka naj bo nad prsmi preprosto rezana, zgoraj ima široke naramnice, v spodnjem delu pa je zelo široka; nabrana ali krojena počez. Vsekakor je zelo pomembna dolžina. Ne zaradi modnih zapovedi, tudi sicer si nosečnica ne sme dovoliti prekratkih oblačil.

Če boste nosili široke mladostne obleke vsak dan pri delu in opravilih, si za nekoliko svedanejšo, boljše priložnosti priskrbite morda še komplet ali kostim, ki ga sestavlja ravno krilo in tunika. Krilo naj bo ukrojeno in sešito tako, da bo sicer ravno in ožje, da pa ga boste v pasu po potrebi lahko širili. Tunika pa naj bo v enem teh širokih modnih krojih. Morda v kimonu, nad prsmi rezanem in ohlapnem.

Tako pod obleko kot tudi pod tuniko boste seveda nosile pulje in bluze in vsak dan boste videli nekoliko drugačne, nove.

Staša Gorenšek

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

ŠE 148 DNI DO BAI

TITO
POKROVITELJ

Prvo in verjetno najdragocenejše priznanje za organizacijo XXX. Balkanskih atletskih iger so celjski organizatorji že dobili: predsednik Tito je namreč prevzel pokroviteljstvo nad to največjo športno manifestacijo v Celju. To so organizatorji izvedeli prejšnji petek zjutraj, ko so dobili pismo iz kabineta predsednika Tita.

Zdaj je vsekakor jasno, da se bo treba za resnično dobro organizacijo še bolj potruditi, kajti ni kar tako, da prevzame pokroviteljstvo prvi človek Jugoslavije. Še 148 dni nas loči od začetka BAI 76, ki bodo prvič v Sloveniji in to z udeležbo reprezentanc Romunije, Bolgarije, Grčije, Turčije in Jugoslavije. V Celju bo tako od 18. do 20. junija nastopila cela vrsta olimpijskih zmagovalcev ter svetovnih in evropskih rekorderjev. To še posebej velja za ženski ekipi odličnih Bolgark in Romunk, pa tudi med moškimi posamezniki so nekatere prave »spice« svetovne atletike. Celjska prireditev ne bo samo revija atletov in atletinj Balkanskih držav, temveč tudi odskočna deska za bližnje poletne olimpijske igre v Montrealu. Marsikdo bo prav v Celju poskušal ujeti zadnji »vlak« za Montreal, torej bomo lahko pričali številnim zanimivim dvobojem in dobrim rezultatom, ne pa praznemu taktiziranju za ekipni vrstni red.

Obeta se torej pravi športni praznik, kjer bo sodelovalo vse Celje. BAI 76 pa je nova priložnost, da bodo v svetu čuli za industrijsko, kulturno in športno Celje prav po zaslugi atletike. T. VRABL

TKS

NERAZČIŠČENA
PRIORITETA

Pred dnevi so v Celju zborovali predstavniki TKS in ZTKO celjske regije, ki so razpravljali o prednostni razvrstitvi športnih panog in iger, novih tekmovalnih sistemih, vzgoji kadrov, nadaljnjem medsebojnem sodelovanju in sprejetju enotnega akcijskega programa za leto 1976.

Javna razprava o prednostni razvrstitvi športov je tudi v celjski regiji razgibana in v odločilni fazi. Razveseljivo je, da so se v to razpravo vključili tudi aktivni ZK športnikov, aktivni mladine, KS, TOZD in druge družbene-politične organizacije. V posameznih občinah ne podpirajo v celoti republiškega predloga, pač pa postavljajo glede na trenutni položaj druge športe v ospredje. Vsi so si enotni, da atletika spada v najvišji razred, 4 občine postavljajo v ta razred še košarko. Za II. prioritetni razred pa se občine že moč-

no razhajajo. V Celju podpirajo — rokomet, nogomet, hokej na ledu in žensko kegljanje, v Zalcu — rokomet, odbojko, nogomet in kegljanje, v Velenju — košarko, rokomet in nogomet, v Laškem — rokomet in nogomet, v Mozirju — košarko in nogomet in v Šentjurju — rokomet in namizni tenis.

Razporeditev športov v prednostne razrede terja tudi uvedbo novih tekmovalnih sistemov. Udeleženci posveta zagovarjajo kar najširšo uvedbo medobčinskih lig in turnirjev, odklanjajo oonska tekmovalna in zagovarjajo kar najbolj cenjen tekmovalni sistem. Glede na prednostno razvrstitev športov so se ogreli, da bi že v prvi polovici letošnjega leta uvedli občinska in področna tekmovalna ml. pionirjev in pionirk v vzgojnem razredu v atletiki, košarki in rokometu.

Nove usmeritve v telesni kulturi bodo terjale tudi vr-

sto novih strokovnih delavcev. Zato so se med seboj dogovorili o regijskem prirejanju tečajev in seminarjev za vzgojo novih trenerjev in vaditeljev v sodelovanju s šolskim centrom iz Ljubljane. Ob izvajanju nove politike, ki jo bo terjala prednostna razvrstitev športnih panog in iger, vzgoja kadrov, uvedba tekmovalnih sistemov, so na posvetu sklenili, da je nujna ustanovitev medobčinskega sveta za telesno kulturo, saj bo treba od svetovnih funkcij prevzeti tudi vrsto operativnih nalog.

Kopica novih nalog pri postopnem uvajanju preusmeritve vrhunškega športa v vsemi posedicami, usklajevanje pri razvijanju množičnih oblik dela v šolskem in rekreacijskem športu, ki bo sta brez dvoma še temeljna nosilca v telesni kulturi, menjava programov, šolanje kadrov in še druga opravila so narekovala, da so ob zaključku sprejeli določene komisije za izdelavo akcijskega programa za leto 1976 in koordinacijski štab, v katerem so vsi predsedniki občinskih ZTKO v celjski regiji. K. JUG

DANES OB
18. URI V
NARODNEM
DOMU

V navadi je že, da ob koncu vsakega leta ali prve dni novega pripravimo v Celju zaključno športno prireditev za najboljše celjske športnike in rekreatorje. Takšna prireditev bo danes popoldne ob 18. uri v veliki dvorani Narodnega doma ob sodelovanju ansambla ZABE. Prireditev skupno pripravljajo Telesno kulturna skupnost Celje, Zveza za športno rekreacijo Celje in Novi tednik ter Radio Celje. Priznanje bodo dobili najboljši celjski športniki in športnice, mladi celjski športniki, telesno vzgojni delavci za tridesetleto delo v telesni kulturi in posamezne ekipe za dosežke v športnih »grah«.

Prireditev, ki jo bodo popestrili z zabavnimi točkami in glasbo, bo vsekakor lep prispevek k 30. letnici telesne kulture in priznanje celjskim športnikom in športnim delavcem za njihov doprinos na tem področju.

Zaradi velikega števila nagajencev prosimo vse, da se zaradi hitrejšega poteka podeljevanja priznanj, ob obisku v Narodnem domu vsedejo v prve tri vrste. Na zaključno prireditev so poleg vseh nagajencev vabljene tudi ostali ljubitelji športa. TV

SMUČARSKÉ ŠOLE

Zimske počitnice trkajo na duri in z njimi veliki načrti SSD in šol o organizaciji smučarskih tečajev in šol v naravi. Ali jih bo sprlo tako slabih snežnih razmer možno organizirati in izpeljati. Kaj bodo otroci zopet prikrajšani za radosti na snegu, predvsem smučanje in sankanje, ki sta tudi na celjskem področju množični obliki aktivnosti pionirjev in mladine. Upajmo, da bo narava tokrat radodarnostna s snežno odejo kot prejšnja leta. Pa če ne bo snega v počitnicah, pa bi naj bil na voljo otrokom vsaj v februarju, ko bo možno izpeljati še marsikatero šolo v naravi. Na sliki z občinskega tekmovalja za najmlajše v Belih vodah nad Soštanjem. KAREL JUG

ŠSD:
ZMAGOVALKE
ŠOŠTANJČAN-
KE

V Laškem je bilo v novi telovadnici področno prvenstvo pionirk v košarki. Pionirji SSD Mladost Laško so nadvse gostoljubno sprejeli nad 50 pionirk iz Soštanja, Zreč, Prebolda in Hudinje v okrašenih telovadnicah, s pozdravom predsednika društva Branka Friedla in pogostitvijo. To je bilo že četrto zaporedno srečanje pionirjev in pionirk iz celjske regije v tem mestu v borbah občinskih prvakov in prvakinja za naslove najboljših v košarki in vselej so bili prav vsi deležni takšnega gostoljubja. Zato veljajo Laščanom vse čestitke in priznanje od vodstva šole do mentorjev in mladih funkcionarjev SSD Mladost.

Uvodne tekme pionirk so potekale dokaj nervozno, kjer tudi ni manjkalo napak. Hudinja je najprej premagala Prebold z 21:17 (12:8), nato pionirke SSD Biba Röck iz Soštanja Roglo iz Zreč z 20:12 (5:4), v borbi za tretje mesto so presenetile z učinkovito igro Zrečanke, ki

so premagale Prebold z 26:17 (15:9), v borbi za naslov področnega prvaka pa so Soštanjčanke šele v drugem polčasu zlomile odpor pionirk iz Hudinje in tako že po tradiciji obdržale naslov področnih prvakinja. Rezultat — 38:30 (13:12) za SSD B. Röck, Tajnica SSD B. Röck tov. Božičeva je ob tej zmagi, ko je sprejemala pokal od predstavnikov Republiškega centra SSD, med drugim dejala: »Vesela sem tega uspeha z drugimi igralkami, čeprav smo letos v finalu igrala slabše kot druga leta. Še včeraj smo na treningu v Soštanju zaigrale odlično, danes pa nam ni šlo najbolje. Važna je zmagica, vendar se bomo še pripravljale za polfinalne tekme, da bi tudi tam uspele in se ponovno prebile v republiški finale.« Razen Prebolda so se kar tri ekipe prebile do republiškega polfinala v okviru košarkaškega festivala Slovenije.

V SOBOTO
JANEZOV
MEMORIAL

V soboto se bodo na drsališču v Mestnem parku celjski hokejisti spomnili svojega prerano preminulega

igralca Janeza Kokalja, ki je pred petimi leti, točno 26. januarja, tragično preminul ob povratku ekipe iz Beograda.

Tokrat se bodo Celjani srečali z moštvom Jesenic. Srečanje bo ob 17.30 uri in takrat se bodo vsi igralci celjskega moštva, kakor tudi številni gledalci, spomnili na izredno nadarjenega igralca, ki pa žal ni mogel pokazati zaradi nesreče vseh svojih športnih sposobnosti. JK

HOKEJ: KORAK
DO CILJA

Vse želje in hotenja mladih igralcev Tivolija so Celjani v enem od odločilnih tekem letošnjega prvenstva razbili v 20. minuti prve tretjine, ko je preko lepe kombinacije Bratec — Dobovičnik padel drugi gol. Pozneje so Celjani na igrišču popolnoma zagospodarili, zaporedno dosegli še tri zadetke in nato malce popustili, tako da so gostje dosegli častni zadetek.

Celjani so se predstavili kot homogena ekipa, ki ve kaj hoče in ki je goste nadigrala v vseh elementih hokeja. Zato nas ne čudi izjava trenerja gostov Mihe Zu-

pančiča, ki je po srečanju dejal:

»Ekipa Celja ne prepoznam več. Pred dobrimi meseci smo bili še boljši drsalci, sedaj pa nas tudi tukaj prekašajo. Zaslužno so zmagali in so boljši.«

Trener celjskega moštva Jože Trebušak pa je dejal:

»Nismo še igrali najbolje. Precej še manjka. Obstali smo pri 5:0. To se ne sme več zgoditi. Igrati je potrebno vseh šestdeset minut. Prvenstvo še ni končano. Težka srečanja nas šele čakajo.«

Bilo je kljub temu lepo. Nad 800 gledalcev je prišlo na svoj račun. Hokej, ki ga igrajo zdaj Celjani, že privablja številne gledalce. Nobenemu ni žal, kajti končno smo v Celju le dobili moštvo, ki trka na vrata prve zvezne lige in to zaradi svoje kakovosti. J. KUZMA

ROKOMET:
MINERVA
PRESENETILA

Začelo se je zimsko dvoransko prvenstvo Slovenije. V prvem kolu so nastopile tudi tri ekipe celjskega rokomet-

nega področja. To so bili Celje, Minerva Griže in Soštanj. Kljub popolnemu uspehu celjskih rokometašev, ki so zmagali kar trikrat proti Ribnici, Brežicam in Minervi, so največje presenečenje pripravili prav igralci Minerve iz Griž. Po tesnem porazu proti Celje 18:20 so visoko premagali republiškega prvaka Jelovico iz Škofje Loke 25:10. Soštanjčani so imeli slabši dan. Izgubili so z Inlesom in Jadranom.

V celoti pa smo lahko z nastopom celjskih predstavnikov zadovoljni. Pokazali so moderen rokomet. Pravo celjsko rokometno šolo. Zato lahko v preostalih tekmah pričakujemo še večji uspeh vseh treh. Zlasti pa od Soštanja in Minerve, ki bosta igrala proti slabšim nasprotnikom. JK

ŠAH: ZA UVOD
ZMAGA

V prvem kolu mednarodne Inter lige so celjski šahisti osvojili prve točke. V Murski Soboti so premagali Radensko z rezultatom 5:3. Celjani so imeli priložnost za še višjo zmago. Zal pa je Stane Pertinač ob zaključku,

pri dobljeni igri, spregledal lahko figuro in partijo izgubil.

Za Celjane so točko osvojili Ceglar, Studnička, Ojstrež in Planinc, remizirala sta Pešec in Jazbec, izgubila pa Bervar in Pertinač. V soboto je na sporedu drugo kolo. Celjani gostujejo v Mariboru proti prvotlaču — ekipi Maribora. JK

KEGLJANJE:
NOV PORAZ
CELJA

V tretjem kolu republiške kegljaške lige so Celjani ponovno naleteli na odlične kegljače Branika, ki so izkoristili nove tekmovalne steze v Celju in premagali domačine z rezultatom 7011:6896. Celjani so izgubili največ zaradi izredno dobre igre Mira Steržaja, ki je dosegel nov rekord kegljišča z 982 keglji in slabega tekmovalnega dne Ravtarja in Zavskega, ki sta podrla samo 810 kegljev.

Ostali celjski tekmovalci so podrli naslednje število kegljev: Vanovšek 906, Gobeč 867, Tisovec 853, Tomšič 875, Orešnik 884 in Šrot 891 kegljev. JK

M

OGLASI

Za oglase, objavljene pod oznako — NIMAMO NASLOVA. Zanje napišite pismo ponudbe, ki je zapечатeno v pisemskem ovitku in z označbo oznake, oddajte v našem oglašnem oddelku na Trgu petega kongresa 10. S sprejemanjem oglasov zaključimo vsak ponedeljek ob 12. uri. Hkrati naprošamo vse zainteresirane, da se v zvezi s preklicem osebnih listin NE OBRAČAMO na Podružnico Dela, ker je posrednik za preklice le Uradni list SRS Ljubljana.

PRODAM

SINGER šivalni stroj zelo poceni naprodaj. Maček, Prežihova 54.

VINOGRAD, 20 arov, v Hajnskem blizu Pristave: klet, garaža, do prve plošče, primerno za vikend, prodam. Ivan Krumpak, Ulica bratov Mravljakov 2, Celje.

SPORTNI VOZICEK, dobro ohranjen prodam — 400 din. Damjan Živkovič, Na Otoku 8.

FIAT 1300 delux s prikolicco, prodam. Dušan Rojč, Trnovlje 128 (pri Planinšek).

PRIKOLICO enosobno, za lažji traktor, prodam. Jože Gabron, Lopata 20 b, Celje.

OPEL REKORD, registriran za leto 1976, dobro ohranjen, prodam ali zamenjam za VW kombi odprt. Salničeva ulica 3, Zgornja Hudinja.

FICKA 750, letnik 1966, z novo školjko 1970, prodam. Ogled mogoč v Prežihovi ulici 58, Celje.

TELEVIZOR črno-beli Niš, prodam. Jančič, Ul. V. Prekomorske brigade 5, Celje.

TRAKTOR STAYER 28, največji in kombi 750, ima 5000 km, prodam. Avgust Jelen, Polzela 15 a.

POSESTVO 9 ha — nova hiša, novo gospodarsko poslopje v bližini Polzele prodam.

dam. Ferdo Jelen, Andraž 122, Polzela.

SPALNICO z vložki, električni štedilnik Gorenje, kuhinjski bojler 8 l, kuhinjsko mlazo, prodam. Ivan Mišič, Bukovžlak 16, Teharje.

FIAT 850, letnik 1969, prodam. Cena 6.000,00 din. Ogled pri Pečnik, Velika Pirešica, nasproti gostilne.

KRAVO 8 mesecev breja, srednjetežko, vozno, prodam. Sorn, Bukovžlak 9, Teharje.

SKODO S 110 LS, letnik 1974 — 28.000 km, v brezhibnem stanju, prodam. Ponudbe po telefonu 22-482, Celje.

DVA PRASICA za zakol, prodam. Trnovlje 8, Skofja vas.

PRIKOLICO za osebni avto in generalno obnovljen stroj za zastavo 750, prodam. Krpanova 3 (Ostrožno) pri gasilskem domu desno.

GARAZO v centru Celja prodam. Ponudbe pod »Ugodno«.

STEDILNIK GORENJE na trdo gorivo, pancer plošča, dobro ohranjen, prodam. Doberteša vas 35, Šempeter v Sav. dolini.

TELEVIZOR rabljen, prodam. Polzela 221, vrstne hiše.

GOZD 3,5 ha v Brnici nad Savinjo v Levcu, prodam. Ponudbe pod »Gozd«.

KOSILNICO prodam. Vprašati: Pepca Pukl, Arclin 20.

TELEVIZOR RIZ, dobro ohranjen in žensko »štrpaca« kolo, prodam poceni. Začet 49.

SPACKA, letnik 1973, prevoženih 42.000 km, prodam. Albert Lončar, Stanetova 22, Celje.

PARCELO, zazidljivo, 900 kv. m za vikend ali stanovanjsko hišo v Malih Braslovčah, ugodno prodam. Ponudbe pod »Ob Savinji«.

KLET in 1100 kv. m zemlje, voda in elektrika v bližini, dostopno z vsakim vozilom, oddaljeno 9 km od Celja, 1 km od asfalta ali avtobusne postaje, prodam. Cena 40.000 din. V račun vzamem tudi avto ali ček. Vse informacije po 14. uri telefonično na 238-38.

ZASTAVO 750, l. 68, prodam. Dornik, Trnovlje 41.

PEUGEOT 204 karavan, ugodno prodam, zamenjam za manjši avto ali kupim dobro ohranjeno zastavo 750. Ponudbe pod »Menjava ali nakup«.

ZAGO za rezanje plovov, strešno opeko enozrežno, kabino za traktor univerzal 445, les za gradbeno barako ali garažo, električni bojler 80 l, prodam. Roman

Cater, Zadobrova 40, Skofja vas.

TRISNE SADIKE (žvice) izabela, 7 din komad, prodam. Ivan Zimšek, Store 8t. 180 (Kresnike).

VW 1200, letnik 74, original nemški, prodam. Informacije po telefonu 63 223 77, oziroma Ingrad — Medlog.

TELEVIZOR rabljen, prodam poceni. Informacije po telefonu 232-15.

HIDROFOR komplet, ugodno prodam. Krajnc, Lopata 55 a.

AMI 8, l. 1968, motor 15.000 km, po generalni, prodam tudi po delih. Informacije: Knjigovoznica Zidanska 32, Celje.

FIAT 750, l. 1970, karamboliran, prodam. Zlatko Zupan, Vodruž 2, Sentjur pri Celju.

PRASICA 150 kg, krmljen z domačo hrano, prodam. Telefon 063 772 094.

GARAZO na Dečkovi cesti prodam. Celje, Ljubljanska 10/III — levo.

MOTOR 7,5 kw Rade Končar, malo rabljen in »šrotar« prodam. Slavko Milnar, Završe 20, Grobelno.

REZERVNE DELE rabljene, za zastavo 750, prodam. Bukovec, Cesta na Ostrožno 40, Celje.

DODATNI STEDILNIK kipersbusch, malo rabljen, prodam ugodno. Ogled po 15. uri: Ivan Romih, Popovičeva 31, Celje.

STARINSKO POHISTVO »Alt Deutsch« v zelo dobrem stanju ter kompletno ostrešje (grušt) z opeko, primerne za kozolec ali barako ca. 10 x 8 m z napuščem, v stoječem stanju, prodam. Prehodni ogled po ugodno. Ivan Kerš, Smiklavž 8, Skofja vas.

ENOSTANOVANJSKO HISO z lepim vrtom (5 sob), centralna kurjava na olje in trdo gorivo, prodam. Informacije: Breg 54, Polzela.

KREDECO, lepo ohranjeno, primerno za dnevno sobo ali kuhinjo, prodam. Ogled popoldne. Majcen, Celestinova 6.

TV SPREJEMNIK panorama avtomatic iskra, prodam ugodno. Ferdo Kresnik, Arclin 19, pri Vojniku.

SPALNICO iz orehovega lesa, še dobro ohranjeno, divan in krošaki stroj »mimnerva« v dobrem stanju, prodam poceni. Sentjur 198, pri Celju.

SKODO, letnik 1970, poceni prodam. Ivan Skale, Vojnik 133/a.

AVTO FIAT 750, prodam ugodno. Franciška Plesnik, Dečkova 54, Celje.

2000 KG ZIMSKIH jabolok, prodam. Franc Smodila, Vrenska gorca 47, Buče pri Kozjem.

MOTORNO KOLO »Jawa« 175, prodam. Zgornje Pobrežje 19, Nazarje.

KRAVO, lepo, drugega tele, prodam. Plahuta, Lopata, nova hiša, Celje.

KUPIM

ZASTAVO 750, kupim za ček. Ponudbe pod »Od 69 napreje«.

SLADKO SENO kupim, zamenjam tudi za gnoj. Ferdo Bornšek, Prekorje 37, Skofja vas.

ZMRZOVALNO SKRINJO kupim. Ponudbe s ceno pošljite pod oznako »200 l«.

HISO z manjšim vrtom in nekaj zemlje, kupim. Zaželena okolica Celja. Sporočite ceno in naslov: Tajnšek, Trnovlje 112, 63211 Skofja vas.

ZAPOSILITEV

FRIZERSKI SALON takoj sprejme frizerko za moško in žensko striženje samostojno moč. Vse podrobne informacije dobite preko telefona 710668 ali osebno vsak dan v frizerstvu Za-

gode v Zalcu.

STROJEPISKA — s svojim strojem, vrši prepise, doma ali kjerkoli. Ponudbe pod »Takoja«.

SNAZILKO ca. za dvakrat tedensko čiščenje lokala sprejemno. Foto Zorko, Zidanska 32, Celje.

ZAPOSILIM se kot hišnik in kurjač. Pogoji — stanovanje, v bližini Celja. Kvalificiran električar in vozniško dovoljenje B kategorije. Ponudbe pod oznako »Hišnik«.

PRIDNO in pošteno dekle išče zaposlitev v popoldanskem času. Pismene ponudbe pošljite pod »Pridna«.

STANOVANJA

MLADO DEKLE nujno išče opremljeno sobo v Laškem ali Rimskih Toplicah, tudi v Celju. Ponudbe pod oznako »Učiteljica«.

FANT, 26 — parketar, nujno išče sobo v Celju. Za nagrado obnovi parketarsko in plesarsko delo. Ponudbe pod »Solidena«.

FANT IN DEKLE, neporočena, iščeta manjše stanovanje ali večjo sobo v Celju ali okolici. Stanarino plačata vnaprej za pol leta ali leto. Ponudbe pod »Doma«.

ENOSOBNO stanovanje ali garsonjero vzamem v najem. Ponudbe pošljite pod oznako »Hudinja«.

OPREMLJENO SOBO s so-uporabo kopalnice in garažo oddam dvema fantoma. Anica Partelj, Dobojska 36, Hudinja, Celje.

PRAZNO SOBO in kuhinjo ali večjo sobo iščem v Celju ali bližnji okolici. Pomagam tudi pri gospodinjstvu. Ponudbe pod oznako »Kuhinja — bolnica Vojnika«.

ENEMU ALI DVEMA dekletoma oddam ogrevano, opremljeno sobo. Informacije: Volavšek, Valvazorjeva 23 (novo naselje Lavo).

MIRNO DEKLE išče sobo v okolici Celja. Ponudbe pod oznako »Nujno Sa«.

FANTA sprejem na stanovanje. Spodnje Trnovlje 176, Celje.

MIRNO DEKLE išče opremljeno, ogrevano sobo s so-uporabo kopalnice. Drugo po dogovoru. Ponudbe pod »Center in Otok«.

OSEBI — lahko tudi mlajši upokojenki, ki je sposobna nega bolnice, nudimo poleg dohodka po potrebi tudi stanovanje. Vabimo na razgovor dnevno od 17. do 20. ure. Koštomaj, Celje, Kersnikova 9.

PRIDEN FANT išče enosobno opremljeno stanovanje, lahko tudi prazno. Plačam vnaprej. Mirko Djuričič, Ljubljanska 5, »Ojstrica«, Celje.

SOBO oddam dvema domačima, solidnima nameščenima. Strogi center. Ponudbe pod »Center«.

LEPO, opremljeno sobo išče mlad intelektualac — zobozdravnik. Ponudbe pod »Iz Zagreba«.

MANJSE STANOVANJE ali večjo sobo iščem, v Celju ali okolici Celja. Ponudbe pod »Zaposlena mati s 4-letno hčerko«.

MOSKI išče opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Nekadilec«.

RAZNO

FANT, star 29 let, se želi priženiti na manjše posestvo k osamljenemu dekletu do 28 let, brez obveznosti. Naj se javi pod oznako »Teško je biti sam«.

MLADA DRUZINA išče nujno varstvo za 20 mesecev starega fantka, na Hudinji. Ponudbe pod oznako »500«.

VARSTVO za 8 mesecev starega fantka iščem, po možnosti v okolici Teharja. Informacije na Teharski cesti 91.

IZJAVLJAM, da nisem plačnik nastalih stroškov od 1.1.1976 dalje, ki bi nastali na moje ime. Avgust Hriberšek, Spodnje Trnovlje 205, Celje.

ISCENO dopoldansko varstvo za 8 mesecev starega fantka na vašem domu, ali pa ga dnevno pripeljemo varuški. Gazvoda, Malgajeva 2/a, Celje, telefon 22-942.

IZJAVLJAM, da je vse, kar sem govorila zoper Stanislava Gračnerja njegovi ženi neresnično, ker so le izmišljene stvari, zato jih preključujem. Zinka Auguštin, Mestinje 25, Podplat.

AVTO moto društvo Slander, prične v ponedeljek, 9. februarja 1976 tečaj cestno-prometnih predpisov. Prijave sprejema avto-moto društvo Slander, Celje, Ljubljanska 37, vsak dan od 6. do 18., v soboto od 7. do 12. ure. Vabljeni!

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

razpisuje

javno licitacijo za prodajo rabljenih osnovnih sredstev in sicer:

- 1 skobeljni stroj (šeping), inv. štev. 257, izklicna cena 4.500 din;
- 1 stružnico (Fischer), inv. štev. 812, izklicna cena 7.500 din;
- 1 stružnico (Mercurio), inv. štev. 814, izklicna cena 5.000 din;
- 1 razmnoževalni stroj (Multilith), inv. štev. 1417, izklicna cena 300 din;
- 1 namizni vrtni stroj, inv. štev. 809, izklicna cena 800 din;
- 3 gorilce za mazut (sistem Blow therm — Ventilator Zagreb — model RP 45), izklicna cena za kom. 3.000 din

Licitacija bo 3. februarja 1976 ob 10. uri v prostorih šolskih delavnic Tehniške šole Celje, Pot na Lavo 22.

Vsa osnovna sredstva si lahko ogledate in dobite tudi tehnične podatke.

Prometni davek plača kupec; le-ta ni vključen v izklicno ceno.

jubilejna kava

Prema. ki ostane.

merz

KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročili so se štirje pari, med njimi DJOKA JELIN in RADMILO MILINOV, oba iz Novega Sada.

SLOVENSKE KONJICE

JOZEF PEC, 26, Nova Dobrava in DANICA TIČ, 19, Sp. Zreče; BENJAMIN LAZNIK, 20 in SLAVICA REMS, 22, oba iz Škofje Loke.

ZALEC

FRANC KNEZ, 25, Zabukovica in MIRA KRALJ, 27, Praserje; MARTIN KUČIČ, 30 in DESANKA IVANOVIČ, 30, oba iz Zalca ter BEN JUREČIČ, 20, Metlika in ŠPELA TOMINŠEK, 21, Petrovče.

SMRTI

CELJE

STANISLAV GLAS, 49, Ljubljana; MARIJA MIKLAVČIČ, 71, Celje; FRANC STUHEC, 35, Celje; KAROLINA POTNIK, 71, Gabrovje; TEREZIJA ČEŠNOVAR, 74, Luče; IVAN RATE, 70, Trnovlje; MATILDA MUZELJ, 77, Višnja vas; IVAN KOVAC, 86, Celje; JULIJANA FRECE, 75, Širje in KAROL PODPEČAN, 78, Drešinja vas.

SLOVENSKE KONJICE

BERNARD ADAMIC, 51, Stranice; ANTONIJA LIPUS, 85, Zg. Zreče in JOZEFA KORBAR, 72, Zbelovska gora.

SMARJE PRI JELSAH

STEFAN DOBERSEK, 72, Bukovje; JOZEFA ZORIN, 91, Pečica; JURIJ NOVAK, 79, Bukovje; KATARINA JURAK, 73, Zadrže; ANTON DECMAN, 82, Mošče; LUKA SPILJAK, 88, Lemberg; ANA KOBILSEK, 89, Rog. Slatina; JOZEF SMEH, 70, Nezbiše; FRANC ZAVRSKI, 66, Cerovec; MARIJA GABERSEK, 69, Plato in ANTON GABERSEK, 59, Rog. Slatina.

ZALEC

JULIJANA JAGER, 73, gospodinja, Gomilsko; VINCENC RECHER, 77, upokojenec, Liboje; JANEZ JELOVSEK, 70, upokojenec, Orova vas; LJUDMILA MIKOLIC, 85, gospodinja, Dobriša vas; FERDINAND USAR, 56, delavec, Vinska gora; FRANCISKA KORTIS, 86, upokojenka, Dobriša vas; FRANCISKA PUKL, 85, upokojenka, Dobriša vas; ANTON LIPOVSEK, 74, upokojenec, Petrovče; FRANC LEONARDI, 78, kmet, Parizlje; ANGELA KOKALJ, 70, roj. Pokovec, 78, upokojenka, Celje; JOZEFA TIFENGRABER, 68, upokojenka, Celje in ALOJZIJA KOSEM, 71, gospodinja, Gomilsko.

ROJSTVA

CELJE

37 dečkov in 20 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

1 deček

KINO

UNION: do 23. januarja italijanski barvni film »Uporni profesor«; od 23. do 26. januarja italijanski barvni film »Heroji v peklu«; od 27. januarja dalje italijanski barvni film »Možatost«.

METROPOL: 22. januarja še ameriški film »Kaliber 20 za specialista«; od 23. do 26. januarja italijanski barvni film »Heroji v peklu«; od 27. januarja dalje ameriški barvni film »Kamper Džona«.

DOM: do 25. januarja ob 16. uri ameriški barvni film »Tarzan in Amazonke«; ob 18. in 20. uri pa angleški barvni film »Henrik VIII«; od 26. do 28. januarja ameriški barvni film »Ulica brez zakona«.

SLG

Četrtek, 22. januarja, ob 18. uri — Dušan Jovanović: »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« — abonma Kozjansko — četrtek.

Petek, 23. januarja, ob 18. uri — Dušan Jovanović: »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« — za abonma Kozjansko — petek.

TV SPOROD

NEDELJA

7.25 Poročila (Lj)
7.30 Za nedeljsko dobro jutro: Podpeški oktet in ansambel Elere (Lj)
7.55 Nekod je bila hiša — barvna nadaljevanica (Lj)
9.00 625 (Lj)
9.30 Otroška matineja: I. Zornar: Strojčkov popoldne — Smeška, iz serije Tako so žive! (Lj)
10.25 Kitzhühel: Slalom za moške — prenos (EVR)
11.40 Velešalom za ženske — prenos s Pohorja (Lj)
12.55 Kitzhühel: Slalom za moške — prenos (EVR)
14.30 Poročila (Lj)
14.15 Mozaik (Lj)
14.20 Kmetijska oddaja TV Novi Sad, posnetek (do 15.05) (Lj)
15.10 Iz lutkarjevega vozčka: O čevljarju — zdravniku (Lj)
Nedeljsko popoldne:
15.35 Morda vas zanima: Božo Kos (Lj)
16.10 Pred zimskimi olimpijskimi igrami (Lj)
16.40 Koloska Bežo — Jugoplastika — prenos v odmoru propagandna oddaja (Lj)
18.30 Hiša v preri — serijski film
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 3-2-1
20.05 A. Kovačević: Kapolski kresovi — barvna nadaljevanica (Zg)
21.30 Mehika danes
21.50 Glasbeni trenutek
21.55 Sportni pregled (Zg)
22.10 TV dnevnik

II. varianta do 12.55, če prenosa s Pohorja ne bo:
8.50 Poročila
8.55 Za nedeljsko dobro jutro: Podpeški oktet in ansambel Elere
9.29 Nekod je bila hiša
10.25 Kitzhühel: Slalom za moške — prenos (EVR)
11.40 Otroška matineja: Strojčkov popoldne, Smeška
12.20 625

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
14.30 Nedeljsko popoldne (Bg)
18.30 Janošik — serijski film (N. Sad)
19.30 TV dnevnik (N. Sad)
20.00 Zabavno glasbena oddaja (Zg II)
21.50 24 ur (Bg II)
21.10 Risanka (Bg II)
21.20 Celovečerni film (Bg II)

PONEDELJEK

9.45 Slalom za ženske — prenos s Pohorja (do pribl. 11.00)
12.25 Slalom za ženske — prenos s Pohorja (do pribl. 13.45)
15.40 Slalom za ženske — posnetek s Pohorja
17.10 Pravljica iz lutkarjevega vozčka: O prebrisnem sosedu
17.40 Mala budesa velike prirode
17.55 Obzorik
18.10 Marksizem v teoriji in praksi: Znanost danes
18.30 Mozaik
18.35 Odličarno
18.45 Mladi za mlade
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 I. Cankar: Za narodov blagor, predstava SSG Trst
21.55 Propagandna oddaja
22.00 Mozaik kratkega filma
TV dnevnik

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.45 Lutke (Bg)
18.00 TV vrtec (Zg)
18.15 Branje (Titograd)
18.45 Mladi za mlade (Bg)
19.30 TV dnevnik (Sar, Zg II)
20.00 Sportna oddaja (Bg II)
20.30 Fejtun (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.20 Celovečerni film (Bg II)

TOREK

10.00 TV v šoli (do 12.20) (Bg)
17.30 Zapojte z nami — (Smetana, Dvorak)
17.35 Mihe iz Lönneberga — barvna oddaja
18.00 Obzorik
18.15 Ne prezrite: Pot v raj
18.40 Mozaik
18.45 Narodna glasba (Bg)
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 Mi med seboj
21.00 Propagandna oddaja
21.10 G. Fubert: Vagoja sroa — barvna TV nadaljevanica
22.05 TV dnevnik

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.45 Dokumentarni film (Zg)
18.15 Izobraževalna oddaja (Zg)
18.45 Narodna glasba (Bg)
19.30 TV dnevnik (Bg, Zg II)
20.00 P. Deak: Konec tedna — TV drama (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.20 Večer z Gino Lombroigido (Zg II)
21.50 Obzorje (Bg II)

SREDA

10.00 TV v šoli (do 12.20) (Bg)
17.15 R. Grottel: Svetlena oblika, barvna oddaja

17.30 Mojsim stare japonske otoci
17.35 Obzorik
18.10 Od zore do mraka: Tako je bila »Narodna armija«
18.40 Mozaik
18.45 Glasbeni amaterji (Sar)
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 Filmi tedna: Rajeta Kaitna
21.45 Propagandna oddaja
21.50 Minature: Silvester Komej, barvna oddaja
22.05 TV dnevnik
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.45 Daljnogled (Bg)
18.15 Znanost in tehnika (Zg)
18.45 Glasbeni amaterji (Sar)
19.30 TV dnevnik (Sa, Zg II)
20.00 Rezerviran čas

ČETRTEK

10.00 TV v šoli (do 12.20) (Bg)
17.15 Otroška oddaja
17.30 Ariel — barvna oddaja iz serije Tako so žive!
18.05 Obzorik
18.20 Mozaik
18.25 Veliki lov — poljudno znanstveni film
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 O. David: Pesem — nadaljevanica TV Beograd
20.30 Kam in kako na oddih
21.00 V živo: Adamovna, si še kakor zdravi?
Poročila
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.45 Otroški spored (Titograd)
18.15 Poljudnoznanstveni film (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Pustolovščine velikega severa — TV na daljevanje (Bg II)
20.35 24 ur (Bg II)
21.15 Krog (Bg II)
22.00 Poezija (Zg II)

PETEK

10.00 TV v šoli (do 12.20) (Bg)
16.55 Pred zimskimi olimpijskimi igrami
17.25 Križem, križem
17.35 Glasbena pravljica
17.55 Obzorik
18.10 Zbori sveta: Orčija, barvna oddaja
18.40 Mozaik
18.45 Cesta in mi
18.50 Kako bomo živeli jutri: Stanovanja v mestu prihodnosti
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar
19.55 3-2-1
20.00 Tevšenove pravljice — oddaja TV Sarajeva
20.30 Propagandna oddaja
20.35 Grafične tehnike: Rojstvo grafike
21.05 TV dnevnik
21.20 Propagandna oddaja
21.35 Serij v New Yorku — serijski barvni film
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Aktualna oddaja (Zg)
18.45 Zabavno glasbena oddaja (Zg)
19.05 Kulturni pregled (Zg)
19.30 TV dnevnik (Bg, Zg II)
20.00 Studio III (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.15 Glasbena oddaja (Bg II)

SOBOTA

10.00 TV v šoli (do 12.20) (Bg)
16.35 Po belih in črnih tipkah
17.10 Tajna pota mamili — barvna dokumentarna oddaja
18.05 Obzorik
18.20 Mozaik
18.25 David Copperfield — serijski barvni film
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski znanstvenopolitični komentar
20.00 TV tehnika, humoristična oddaja
20.30 Mc Karmova zlato — celovečerni film
21.55 TV dnevnik
22.10 Jam
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
15.55 Odbojka Partizan: Mladost (Bg II)
18.45 Humoristična oddaja (Sar)
19.30 TV dnevnik (Sar, Zg II)
20.00 TV poznanstva (Zg II)

PROMETNE NESREČE

USTAVIL PRED REKO

Voznica osebnega avtomobila JELKA DEZELAK, 35, iz Laškega je nekaj metrov pred železniškim nadvozom v Tremarjih zapeljala s ceste, ker je vozila prehitro. Prevrnila se je po poboju proti Savinji, se obrnila na streho in nato zopet na kolesa ter obstala tik pred reko ob slabem metru visokem panju. Voznica se ni telesno poškodovala, materialne škode pa je za 8.000 dinarjev.

S KOMBIJEM V PREPAD

Na gozdni cesti med Ljubnim in Smrekovcem sta se srečala voznik tovornjaka in voznik kombija FRANC POVH, 43, iz Ljubnega. Ker je cesta ozka in je srečanje nemogoče, je nameraval voznik Povh zapeljati vzvratno do izogibalšča. Po 30 metrih vzvratne vožnje pa je zapeljal preveč na desno na rob ceste in se je kombi prevrnil po 50 metrov globoki skaloviti strmini. Med prevračanjem so iz kombija padli vsi potniki. Mrtva sta obležala JANEZ PODKRIZNIK, 75 in FRANCISKA PODKRIZNIK, 81, oba iz Tera, med prevozom v celjsko bolnišnico pa je umrla 8-letna JOZICA PODKRIZNIK. Težje so se pri nesreči poškodovali voznik Povh ter sopotnici ANGELA in IVANKA PUSTOSLEMSEK iz Tera. Škode na kombiju je za 30.000 dinarjev.

PREHITEVANJE »V SKARJE«

Voznik osebnega avtomobila MAKŠ ČREMOZNIK, 30, iz Zalca je v Dobriši vasi prehitel tovornjak s prikolico v trenutku, ko je iz nasprotne smeri pripeljal z osebnim avtomobilom RADOVAN BULATOVIC, 26, iz Celja. Pri čelnem trčenju se je avtomobil Bulatoviča vžgal — ogenj je pogasil voznik tovornjaka FRANC LEOPOLD, iz Postojne — telesno pa so se poškodovali: oba voznika osebnih avtomobilov in sopotnici ANGELA in SONJA BULATOVIC. Škode na obeh osebnih avtomobilih, ki sta popolnoma uničena, je za 60.000 dinarjev.

NEPREVIDEN VOZNIK

FRANC TUTEK, 51, iz Maribora je parkirali osebni avtomobil na priključku ceste Orehovec—Pišce. Ker je začelo močno snežiti, je nameraval avtomobil prestaviti, da bi lahko kasneje odpeljal. Med premikanjem pa ga je začelo zanašati in avtomobil je zdrsnil s ceste po 50 m globoki strmini. Med prevračanjem je iz njega padel voznik Tutek, ki se je tako hudo poškodoval, da je med prevozom v brežiško bolnišnico umrl.

MRTEV PESEK

Skozi Črnovo je vozil z osebnim avtomobilom ALOJZ FILIPANČIČ, 28, iz Velenja. Na sredini ceste je zagledal pečca. 23-letnega MILANA DRUKSA, iz Velenja, ki je šel proti desni strani ceste. Voznik se je počasi umikal v levo, pa ga je kljub temu zadel. Druksa je zbil na pokrov avtomobila ter v vetrobransko steklo, obležal pa je ob robu ceste. Po dveh dneh je umrl v celjski bolnišnici.

ZA 50.000 DIN ŠKODE

Skozi Podčetrtek je vozil z osebnim avtomobilom IVAN PLEVNİK, 53, iz Ljubljane. Ker je vozil prehitro, ga je na mokri in delno zasneženi cesti v levem ovinku začelo zanašati najprej po cestišču, nato je udaril ob robnik in ob nasip ter obstal na cesti. Pri nesreči se je lažje poškodovala sopotnica FRANCISKA PLESNIK, na avtomobilu pa je škoda za 50.000 dinarjev.

PREHITEVAL JE AVTOBUS

PAVEL KRANČAN, 30, iz Vitanja, se je v Vitanju ustavil za avtobusom, ki je stal na vozišču. Ko je speljal, se ni prepričal, če je cesta prosta in tako se je vanj zaletel voznik kolesa na pomožni motor FRANC SLATINEK, 15, iz Skomarj. Pri padcu si je Slatinek zlomil levo nogo.

SPREMENIL JE SMER

Po Ljubljanski cesti v Celju je vozil z osebnim avtomobilom MILAN LALIČ, 52, iz Celja. Zapeljal je ob sredinsko črto in z levim smerokazom nakazal, da namerava zaviti v levo proti benčinski črpalki. Opazil pa je, da je črpalka zaprta, zato je takoj zavil v desno in tako zapeljal pred osebni avtomobil, ki ga je vozil IVAN ČERIČ, 29, iz Celja. Čerič je zaviral in vseeno zadel v sprednja vrata Laličevega avtomobila. Škode je za okoli 3.000 dinarjev.

NAROČNINE
IN OGLASI
22800

Francoska plemkinja Anne Marie Cornuel je zaslovela s svojo duhovitostjo, kar ji je pomagalo ustvariti njen znani salon. Govorica je tekla o »rogovih« in gospa Cornuel je dejala:

»Rogovi so kot zobje: ko poganjajo, te boli, kasneje pa mirno ješ.«

• • •

Glede vojne in miru je trdila gospa Cornuel, da je med njima tale razlika: v mirnem času sinovi pokopavajo očete, v vojni pa očetje sinove.

• • •

V pariškem živalskem vrtu so imeli kozla, ki je imel dva para rogov. O tem se je mnogo govorilo:

»Oh«, je rekla gospa Cornuel, »to je gotovo kozel — vdovec, ki se je znova oženil.«

• • •

Italijanski dekorativni slikar Francesco Costa je bil na sprejemu, kjer so se nekateri pretirano ponašali s svojim rododromom ter brez konca in kraja hvalili slavne in nadvse plemenite prednike.

»Kaj pa vi?« je eden izmed njih vprašal Costo. »Nam ne boste ničesar povedali o svojih dedih?«

»Edino, kar vam lahko povem, je to, da je moj ded pljuval po tleh samo ob praznikih.«

»Zakaj pa to?«

»Ob delavnikih je vedno pljuval v roke, da je lahko močnejše zgrabil za rovnico.«

• • •

Ko je bil založnik Bob Cousinus še otrok, si je vedno, kadar je slutil, da ga bo oče natepel, dal v hlače knjigo.

»Takrat«, pravi znani založnik, »sem se naučil prednost literarne podlage.«

• • •

Francoski pravnik Jacques Cujas je imel zelo lepo hčerko in študentje so jo nenehno oblegali. Mnogo slušateljev ni prihajalo na predavanja profesorja Cujasa samo zato, ker so šli z lepoticco raje na sprehod. Kolegom so se opravičevali, rekoč:

»Gremo študirat Cujasova dela.«

M. ALAŠEVIČ:

Brez besed

ČE VEŠ, POVEJ

1. Povej ime slovenskega mesta, ki ima ribo v sebi!
2. V katerem kraju blizu Celja imajo rov?
3. Povej kraj blizu Zalca, kjer je doma riž!
4. Kateri izmed velikih krajev Slovenije ni raztrgan, ampak cel?
5. Imenuj rečico pod Pohorjem, ki nikoli ni brez slin!
6. Poznaš našega gorskega velikana, ki v njem tiči igla?
7. Kateri je kraj ob slovenskem jezeru, ki mu tri četrtine pokriva led?
8. Sredi katerega trga ob Soči je bar?

Rešitev:

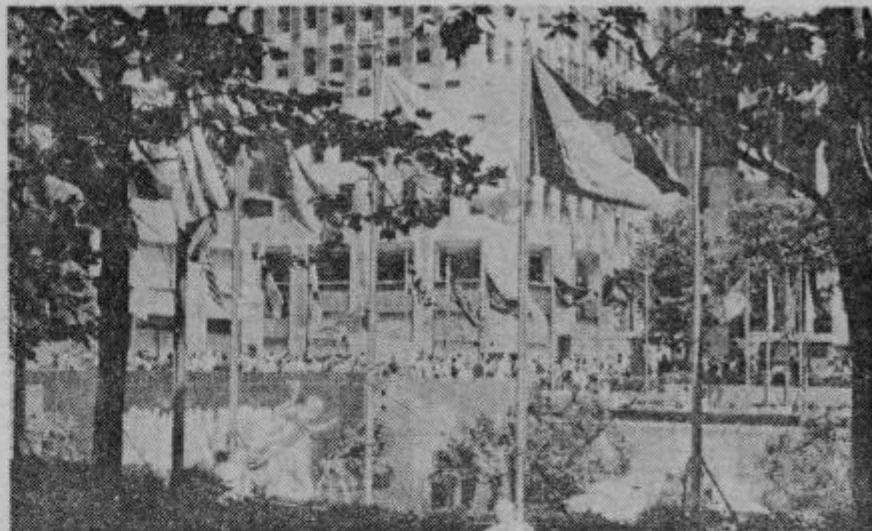
1) Ma — riba — r. 2) Pet — rov — če. 3) G — riž — e. 4) Cel — je. 5) Mi — slin — ja. 6) Tr — igla — v. 7) B — led. 8) Ko — bar — id.

F. R.

SKOK ČEZ LUŽO (22)

V PALAČI OZN

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Rockefeller center

Nikdar si ne bi oprostila, da sem bil v New Yorku, ne da bi videl palačo Organizacije združenih narodov, da ne bi bil v tistih sobanah, ki jih tolikokrat vidimo preko malega ekrana. Turistični vodiči ti jo samo pokažejo iz avtobusa, mi pa smo izstopili, ter preživeli v ogromnih hodnikih in čudovitih dvoranah nekaj ur.

Zgradba je nekakšna država zase in je že samo tišči del, ki je odprt za turiste in radovedneže — ogromen in veličasten. Seveda pa bi k temu moral pristeti še brez števila različnih pisarn in oddelkov, kamor pa imajo vstop seveda samo povabljeni.

Na dan obiska ni bilo v zgradbi slučajno nobenega zasedanja, vsaj v glavnih dvoranah ne, tako, da smo se lahko sprehodili povsod. Vendar ne tako, kot bi kdo želel, temveč organizirano.

Prijavili smo se pri »informacijah«, kjer so nam povedali, da bo angleško govoreča skupina odšla na obhod čez pol ure. Kot vemo, združuje OZN 141 držav, članic, uradni jeziki pa so angleški, francoski, kitajski, ruski in španski. Po teh jezikih so razdeljene tudi turistične skupine, ki jih sestavljajo »radovedneži« iz vseh koncev sveta. In teh je izredno veliko, saj skupina (približno 50 ljudi) sledi skupini.

Naša »voditeljica« je bila izredno simpatična pa tudi pametna črnka. Posebej drugo je za ta dekleta pomembno, saj turisti vprašujejo najbolj nemo-goče stvari, neredko pa se zanimajo tudi za različna vprašanja, tako da morajo biti resnično »podkovne« v vsem.

Najprej ti pokažejo najrazličnejša darila držav

članic, od slik do ogromnih skulptur. Med njimi je tudi konjenik, ki ga je podarila Jugoslavija. Izredno zanimive so bile velikanske tkane stenske preproge, darilo ene od držav Daljnega vzhoda.

V naši skupini je bil tudi nek ameriški petičnež, ki je hotel za vsako stvar izvedeti, koliko stane.

Piše MILAN SENIČAR

Medtem, ko je prvič vprašanje preslišala je ob drugem predmetu le odgovorila: »Veste, že male so nas učili, da daril ne moreš ocenjevati po vrednosti. Vsako darilo je neprecenljivo«. Miren odgovor male črkinje je izzval hudo mušno muzanje vseh v skupini.

Zatem nas je popeljala v dve od glavnih dvoran. Posebej mi je bila všeč dvorana Ekonomskega in socialnega sveta — mala, vendar izredno urejena, funkcionalna in polna nekakšnega svečanega vzdušja.

Bili smo na »galeriji«, posedli po klopih, vodička pa je razlagala nastanek OZN. Zdolaj, v dvorani, pa so uniformirani fantje in dekleta delili materiale na mize za jutrišnja posvetovanja. Seveda smo preizkusili tudi naprave za simultano prevajanje. Obhod z razlago je trajal približno eno uro, nato pa smo se poslovili od prijazne vodičke, ki je že sprejemala novo skupino.

Palača OZN seveda ne bi bila v Ameriki, ne da bi tudi tu cvetel »biznis« s spominki.

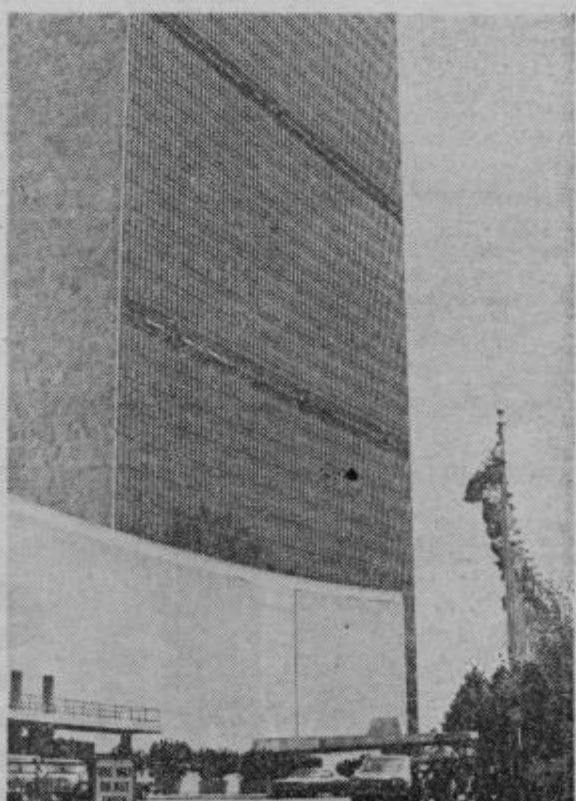
V podprtiličju — če se prav spominim — so številne trgovinice z najrazličnejšim blagom vsega sveta. Nas so seveda najbolj privlačili spominki s črne celine — čudovito rezljani leseni noži, kipci in podobno. Da o hladnem orožju ne govorimo — sablje, dragocene in navadne, ogromen nož z veliko dvoprsto vilico za odojka in še in še. Pri enem od pultov smo se nehote zadržali malo dalj, verjetno tudi zaradi ljubke prodajalke. Z iztokom

sva izbirala neke spominke ter se pogovarjala v slovenščini, ko sva nenadoma opazila, da naju dekle razume.

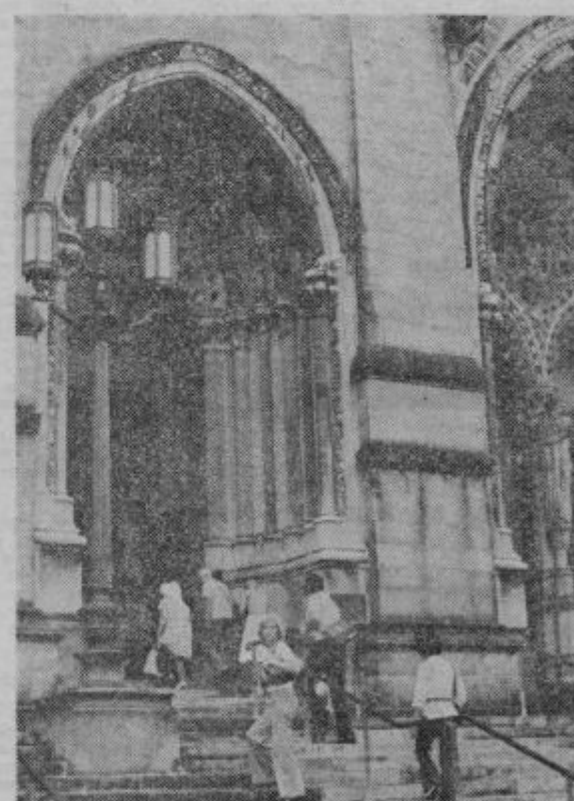
Bila je Čehinja. Razveselila se je, ko je čula, da sva iz Jugoslavije, iz Slovenije. Med znanimi dogodki ni bila doma, temveč pri nas. Ni se hotela vrniti, življenjska pot jo je zanesla v Ameriko, v New York in tu se je zaposlila kot prodajalka na tem »mednarodnem oddelku«. Zadovoljna je, saj tu in tam dobi še kakšno dodatno delo, bilo pa ji je hudo, ko sva povedala, da se čez nekaj dni vračava v Evropo. Dom je le dom.

Zadnji pogled pa je veljal zastavam pred palačo. Vsaka država ima svoj drog z zastavo. Vem, da ni tako, toda v tej daljini deželi sem imel občutek, da je od vseh zastav najbolj ponosno vihrala v polnem vetru naša zastava s peterokrako zvezdo. Toplo mi je bilo pri srcu, ko sem jo gledal tu — sredi 14-milijonskega mesta.

(se nadaljuje)

Palača OZN v New Yorku z vihrajočinimi zastavami držav članic

Veličasten vhod v cerkev, ki ti jo pokažejo vsi turistični vodiči